

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1420, 6 Μάρ 2020 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**Κόντρα στην κυβέρνηση
που ρισκάρει ζωές για τα κέρδη,
η Πρωτομαγιά έστειλε**

ΜΗΝΥΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Οι ζωές πάνω
από τα κέρδη
Η άποψή μας
Γυρίστε στη σελίδα 3

Σχολεία - Νοσοκομεία
στην πρώτη γραμμή

σελ. 4, 5, 6, 7

ΒΙΕΤΝΑΜ
Η πιο μεγάλη ήττα
του αμερικανικού
ιμπεριαλισμού

σελ. 14, 15

1η Μάρ, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

1η Μάη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους

Η χηρό μήνυμα κλιμάκωσης των αγώνων έστειλαν οι απεργιακές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις της Πρωτομαγιάς στην Αθήνα και όλες τις πόλεις. Παρά την προσπάθεια της κυβέρνησης να αποτρέψει τις κινητοποιήσεις -είτε με την αισχρή προπαγάνδα περί «ανευθυνότητας απέναντι στην πανδημία», είτε με τον αυταρχισμό και τις απειλές για πρόστιμα, είτε με τη μεταφορά του εορτασμού στις 9 Μάη- χιλιάδες διαδηλωτές και διαδηλώτριες αφήφισαν τις απαγορεύσεις και βγήκαν στους δρόμους.

Ακολουθώντας το παράδειγμα των νοσοκομειακών, των εκπαιδευτικών, των εργαζόμενων στον τουρισμό-επισιτισμό και σε όλους τους χώρους που βγήκαν σε κινητοποιήσεις την περίοδο της καραντίνας, οι διαδηλωτές τήρησαν όλα τα μέτρα προστασίας (μάσκες, γάντια, αποστάσεις ασφαλείας). Και έδειξαν ότι η μόνη σωτηρία από την πανδημία και όλες τις επιθέσεις του συστήματος είναι η απεργιακή σύγκρουση με την κυβέρνηση και τα αφεντικά.

Η ημέρα, που είχε μετατραπεί σε Πανεργατική Απεργία από τα συνδικάτα (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), ξεκίνησε χαράματα με την περιφρούρηση των εργατών της COSCO στις προβλήτες της κινεζικής πολυεθνικής στο Ικόνιο. Και σηματοδεύτηκε από την 24ωρη απεργία των εργαζόμενων στον ΗΣΑΠ, των σιδηροδρομικών στα τρένα, των ναυτεργατών στο λιμάνι του Πειραιά.

Την απεργιακή συγκέντρωση που κάλεσαν ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό Νοσοκομείων στο Σύνταγμα άνοιξαν μετανάστες από το Καμερούν με τα κρουστά τους και ακολούθησαν οι χαιρετισμοί που καταχειροκροτήθηκαν. Εκεί συγκεντρώθηκαν με τα πανό τους οι Σύλλογοι Εργαζόμενων στα νοσοκομεία Άγιος Σάββας, Γεννηματάς και Αγλαΐα Κυριακού, η ΠΟΣΠΕΡΤ, οι εκπαιδευτικοί του Δικτύου “Η Τάξη μας”, οι εργαζόμενοι στην κίνηση επισιτισμού-τουρισμού “Η Καμαριέρα”, η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών, η Πρωτοβουλία “Μάχιμων και όχι Απόμαχων Συνταξιούχων Εθνικής Τράπεζας”.

«Ελευθερία» στα ελληνικά, τα αγγλικά και τα γαλλικά έγραφαν οι μπλούζες των μεταναστών/στριών από τις κοινότητες του Πακιστάν, του Καμερούν, της Νέας Γουινέας και της Σενεγάλης που συμμετείχαν μαζί και με πολύ παλμό στην κινητοποίηση μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ. Το παρών έδωσαν επίσης οι δημοτικές κινήσεις “Ανταρσία στην Κοκκινιά” και “Ανταρσία στο Λιμάνι”, η “Πρωτοβουλία ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή και την κλιματική αλλαγή”, η Ρεμαπτική και η Κίνηση Πολιτών “Όχι Λιμάνι στην Πειραική” μαζί με πολλά μέλη άλλων περιβαλλοντικών κινημάτων και οργανώσεων, δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΣΕΚ στις Σχολές και η Εργατική Αλληλεγγυή.

Έμπνευση

«Οι αγώνες της Πρωτομαγιάς πάντα είναι έμπνευση για τους εργαζόμενους, πόσο μάλλον σε αυτές τις στιγμές με τις τόσο προκλητικές επιθέσεις που ετοιμάζουν», μας είπε η Θάλεια Μπαρδάνη, δασκάλα στο 6ο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Σεπολίων. «Στα σχολεία όλη αυτή η συνθήκη, ειδικά για τον χώρο της ειδικής αγωγής που είμαι εγώ, ήταν βόμβα που δεν ξέρω τι θα αφήσει πίσω, την απειλεί σε πολύ ζωτικό βαθμό. Συνολικά όλη η εκπαίδευση, τόσο τα δικαιώματα των εργαζόμενων όσο η ίδια η έννοια της δημόσιας δωρεάν Παιδείας, πλήττεται με το πολυνομοσχέδιο. Οι αγώνες είναι μπροστά μας».

«Διαδηλώνουμε σήμερα για το δικίο της εργατικής τάξης», μας είπε ο Βαγγέλης Καραθάνος, γιατρός στο Σωτηρία. «Η Πρωτομαγιά δεν είναι μια γιορτή με μουσειακό χαρακτήρα, έχει αιτήματα συγκεκριμένα, όπως τις μόνιμες προσλήψεις καθώς τουλάχιστον 30 χιλιάδες υγειονομικοί πρέπει αυτή την στιγμή να προσληφθούν μόνιμα στο ΕΣΥ για να καλυφθούν τα κενά. Η κυβέρνηση απέτυχε να τρομοκρατήσει τον κόσμο, προσπάθησε να μεταθέσει την Πρωτομαγιά στις 9 Μάη και δεν τα κατάφερε. Η κυβέρνηση είναι αδύναμη και μπορούμε να την παλέψουμε. Θα συνεχίσουμε με κινητοποιήσεις και απεργίες. Χωρίς ισχυρό ΕΣΥ η χώρα θα είχε καταρρεύσει υγειονομικά».

σει υγειονομικά».

«Εμάς μας τσεκούρωσε ο Βρούτσης και η κυβέρνηση, όπως και η προηγούμενη, κόβοντας λεφτά από τις συντάξεις μας και χαρίζοντάς τα στην Εθνική», μας είπε η Ιωάννα Παυλοπούλου, συνταξιούχος Εθνικής Τράπεζας. «Δεν θα τους αφήσουμε σε χλωρό κλαρί, θα συνεχίσουμε με κάθε τρόπο. Και νομικά αλλά κυρίως στο δρόμο γιατί ως γνωστόν “οι νόμοι καταργούνται στο πεζοδρόμιο”. Είμαστε απέναντι στην κυβέρνηση που προσπαθεί να ρίξει στις πλάτες μας την ύφεση που έρχεται».

«Έχει μεγάλη συμμετοχή σήμερα και αυτό δείχνει την αγανάκτηση αλλά και την ανάγκη του κόσμου να οργανωθεί στα σωματεία του και να κατέβει συλλογικά σε απεργίες και να διεκδικήσει από μια κυβέρνηση που αδιαφορεί για το πώς ζει ο εργαζόμενος, ο πρόσφυγας, ο μετανάστης», μας είπε η Μαρία, φοιτήτρια και εργαζόμενη στον επισιτισμό. «Είναι πολύ σημαντικό που είμαστε όλοι μαζί και συνδυάζουμε όλες τις μάχες, από την αντίσταση στο σεξισμό μέχρι την πάλη για ανοιχτά σύνορα. Αυτή τη στιγμή δεν ξέρουμε ούτε πώς θα ολοκληρωθεί το ακαδημαϊκό έτος, ούτε πώς θα ανοίξουν τα καταστήματα όπου εργαζόμαστε. Συνεχίζουμε τον αγώνα!».

Την απεργιακή συγκέντρωση ακολούθησε δυναμική πορεία με κατάληξη το υπουργείο Εργασίας. Εκεί οι διαδηλωτές και οι διαδηλώτριες έκλεισαν την Πρωτομαγιά τραγουδώντας με υψωμένες γροθιές τη Διεθνή.

Είχε προηγηθεί η μαζική συγκέντρωση του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ στο Σύνταγμα, ενώ παράλληλα διαδήλωναν από τα Χαντεία μια σειρά ακόμα σωματεία (όπως η ΠΕΝΕΝ, το Σωματείο Συμβασιούχων Υπηρεσίας Ασύλου κ.α.), οργανώσεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και του αναρχικού χώρου. Μετά από ένα και πλέον μήνα καραντίνας, οι δρόμοι της Αθήνας ανήκαν ξανά στους απεργούς.

Λένα Βερδές

• Η πρωτομαγιά στις άλλες πόλεις, σελίδα 9
• Ο λόγος στην τάξη που κρατάει όρθια την κοινωνία, σελίδες 10-11

Νέα επίθεση στο Άσυλο

Κατατέθηκε την Πρωτομαγιά και μπήκε την Τρίτη 4 Μαΐου στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής το νομοσχέδιο με τίτλο «Βελτίωση Μεταναστευτικής Νομοθεσίας» που υπογράφεται από το μισό υπουργικό συμβούλιο. Πρόκειται για “βελτίωση” -ως προς τα ρατσιστικά εμπόδια και την αυστηροποίηση- του προηγούμενου νόμου για το άσυλο που ψηφίστηκε τον Οκτώβρη του 2019. Στόχος είναι η επιτάχυνση και η αύξηση του ποσοστού απορρίψεων ασύλου, των απελάσεων και το μάντρωμα των προσφύγων σε κλειστά στρατόπεδα φυλακές.

Στο νομοσχέδιο θεσπίζεται επίσης ειδική πίστωση «απόρριψων εθνικών αναγκών» στον προϋπολογισμό του υπουργείου για την «προστασία των εθνικών συμφερόντων» -θυμίζοντας μια από τις πιο μαύρες εποχές, των αρχών της δεκαετίας του '90 όταν τα μυστικά κονδύλια του υπουργού Εξωτερικών τότε Σαμαρά χρηματοδοτούσαν τις ρατσιστικές και εθνικιστικές εκστρατείες της κυβέρνησης στα Βαλκάνια. Σύμφωνα με την Εφ-Συν: «Η διάθεση ποσών θα γίνεται αποκλειστικά με απόφαση του υπουργού που δεν θα δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης και δεν θα αποδίδεται πουθενά λογαριασμός για τις δαπάνες. Μόνο μια επιτροπή ειδικών θα γνωμοδοτεί, τη συγκρότηση της οποίας όμως θα καθορίζει ο υπουργός, μάλλον μαζί με τον πρωθυπουργό. Όλα τα παραστατικά έγγραφα της δαπάνης και κάθε άλλο στοιχείο ... καταστρέφονται από τους προϊσταμένους των οικείων Διευθύνσεων έξι μήνες, το αργότερο, μετά την έκδοση της σχετικής υπουργικής απόφασης».

Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ: «Το νομοσχέδιο επιβάλλει την επιτάχυνση της διαδικασίας απόρριψης ασύλου αφού προβλέπει πιο αυστηρές προϋποθέσεις με αποτέλεσμα οι θετικές αποφάσεις να είναι η εξαίρεση. Για παράδειγμα, σύμφωνα με το άρθρο 11 “η προσωπική συνέντευξη μπορεί να παραλειφθεί εφόσον ο αιτών δηλώσει ότι δεν επιθυμεί τη διενέργεια της συνέντευξης στην επίσημη γλώσσα της χώρας καταγωγής του”. Καταργείται επίσης η υποχρέωση του κράτους σε παροχή νομικής βοήθειας κατά τη διάρκεια εξέτασης αιτήματος ασύλου σε δεύτερο βαθμό... Η κράτηση προς απέλαση γίνεται υποχρεωτική αφού η κατάθεση αίτησης ακύρωσης ή και αίτησης αναστολής δεν συνεπάγεται την άρση της κράτησης».

Αντιδημοκρατικότερος

Επίσης, προβλέπεται ότι η εξέταση ασύλου για όσους αιτούντες εμπίπτουν στην κατηγορία της “απόλυτης προτεραιότητας”, θα πρέπει να ολοκληρώνεται σε 15 ημέρες (αντί για 20 ημέρες, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα). Σε περίπτωση προσφυγής υπηκόου τρίτης χώρας, η απόφαση εκδίδεται εντός 30 ημερών από τη συζήτηση όταν εφαρμόζεται η κανονική διαδικασία (αντί τριών μηνών), εντός 20 ημερών για την ταχύρρυθμη διαδικασία (αντί 40 ημερών) και εντός δέκα ημερών εάν ο προσφεύγων κρατείται (αντί για 20 ημέρες). Το νομοσχέδιο εισάγει μέχρι και Μονομελείς Επιτροπές Προσφυγών, αναθεωρώντας προς το αντιδημοκρατικότερο το νόμο του 2016...

Το Νομοσχέδιο θεσπίζει και τις προϋποθέσεις της δημιουργίας των Κλειστών Ελεγχόμενων Δομών Νήσων (Κ.Ε.Δ.Ν.)... Τα κέντρα θα εγκαθίστανται “σε κοινόχρηστους ή κοινωφελείς χώρους, χερσαίες ζώνες λιμένων ή σε ιδιωτικά ακίνητα, επιτρέπεται η αλλαγή χρήσης των εν λόγω ακινήτων και των ήδη υφιστάμενων σε αυτά κτιρίων, καθώς και η εκτέλεση των αναγκαίων μετασκευών, η τοποθέτηση ή ανέγερση, επισκευή, αναβάθμιση ή κατασκευή προκατασκευασμένων κτιρίων, εγκαταστάσεων και υποδομών, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής πολεοδομικής ή άλλης διάταξης”.

Πιο ανοιχτά δεν μπορούσε να κοροϊδέψει ο Μηταράκης τον κόσμο που εμπόδιζε, με την εξέγερσή του, το χτίσιμο στρατοπέδων συγκέντρωσης στη Λέσβο και τη Χίο. Απέναντι στην κλιμάκωση της ρατσιστικής εκστρατείας απαντάμε σε συνεργασία με το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης να κλείσουν τώρα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να πάνε οι πρόσφυγες στα σπίτια, να αποκτήσουν άσυλο».

Γ.Π.

Δευτέρα 4 Μάη, Μαζική συγκέντρωση στο Σύνταγμα ενάντια στο περιβαλλοντοκτόνο νομοσχέδιο Χατζηδάκη. Περισσότερα στη σελ.17. Φωτό: Αφροδίτη Φράγκου

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη, όπως και οι κυβερνήσεις των φίλων του στην Ουάσιγκτον, το Λονδίνο και το Βερολίνο, προχωράνε σε “βήματα εξόδου” από την καραντίνα βάζοντας σε ρίσκο το μέλλον και τις ζωές χιλιάδων ανθρώπων. Αλλά η Πρωτομαγιά έδειξε ότι οι εργαζόμενοι δεν έχουν καμιά διάθεση να περιμένουν τα “πειράγματα” της κυβέρνησης με σταυρωμένα χέρια. Και θέλουμε και μπορούμε να βάλουμε τις ζωές μας πάνω από τα σχέδιά τους που νοιάζονται μόνο για μια γρήγορη επιστροφή στην κερδοφορία.

Οι υποσχέσεις ότι όλα θα πάνε καλά, αρκεί να συμμορφωνόμαστε με τις υποδείξεις, δεν έχουν καμιά αξία. Ούτε οι ίδιοι οι καπιταλιστές δεν πιστεύουν τα παραμύθια των υπουργών που τους υπηρετούν. Το χρηματιστήριο στην Αθήνα, όπως και στις άλλες πρωτεύουσες, υποδέχτηκε την πρώτη μέρα “εξόδου” με πτώση. Η πραγματική προοπτική που ανοίγουν είναι ένα ντόμινο από χρεοκοπίες που προσπαθούν να τις φορτώσουν στις πλάτες μας.

Πάρτε για παράδειγμα τον τομέα του τουρισμού που εξαρτιέται από την επανεκκίνηση των αεροπορικών εταιρειών. Η Aegean είναι πρωταγωνίστρια στη βουτιά του χρηματιστηρίου με τη μετοχή της να πέφτει 24%. Η Lufthansa ζητάει από την γερμανική κυβέρνηση 10 δισ ευρώ για να σωθεί, η AirFrance-KLM άλλα τόσα από τις κυβερνήσεις της Γαλλίας και της Ολλανδίας και ταυτόχρονα πιέζουν όλες τις άλλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις να ρίξουν λεφτά για να στηρίξουν τις θυγατρικές αεροπορικές εταιρείες των ομίλων τους.

Την ίδια ώρα, ο **Χατζηιωάννου** της Easyjet εισέπραξε 60 εκατομμύρια λίρες Αγγλίας ως μέρισμα(!) ενώ η εταιρεία του προσπαθεί να ακυρώσει τις παραγγελίες νέων αεροσκαφών από την Airbus γιατί δεν τα βγάζει πέρα. Δείχνει έτσι το δρόμο και στον **Βασιλάκη** της Aegean που διαφημιζόταν ως “εθνικός πρωταθλητής επενδύσεων” επειδή είχε παραγγείλει νέα αεροπλάνα αξίας 3,6 δισ ευρώ από την Airbus.

Να βάλουμε τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους

Οι Χατζηιωάννου και οι Βασιλάκηδες κάνουν πάρτι ενώ στέλνουν τον λογαριασμό σε μας μέσα από τις κυβερνητικές διασώσεις. Ο **Μητσοτάκης** πιέζεται να διασώσει ακόμη και τη γερμανική Fraport που διαχειρίζεται 14 ελληνικά αεροδρόμια μετά την ιδιωτικοποίησή τους. Αυτά είναι τα πραγματικά παζάρια που γίνονται στην ΕΕ πίσω από τα παραμύθια περί “ευρωπαϊκής αλληλεγγύης”.

Αμετανόητοι εγκληματίες

Γι’ αυτό, δεν έχουμε κανένα λόγο να στρατευτούμε πίσω από καμιά “εθνική προσπάθεια” διάσωσης της οικονομίας. Αντίθετα, έχουμε κάθε λόγο να παλέψουμε για να πάρουμε τον έλεγχο από αυτούς τους χρεωκοπημένους απατεώνες που συνεχίζουν το ίδιο τροπάρι. Ο Χατζηδάκης που χάρισε την Ολυμπιακή στον Βασιλάκη με το σκάνδαλο της ιδιωτικοποίησης πριν από τόσα χρόνια, τώρα περνάει από τη Βουλή νομοσχέδιο για το περιβάλλον που το θυσιάζει στα ίδια συμφέροντα. Είναι αμετανόητοι εγκληματίες και τους αξίζει μόνο η ανατροπή.

Απαιτούμε κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση και κάτω από εργατικό έλεγχο για κάθε μεγάλη επιχείρηση που ζητάει κυβερνητική επιδότηση για να σωθεί. Απαιτούμε λεφτά για τα δημόσια νοσοκομεία, για τα σχολεία, για τις δημοτικές κοινωνικές υπηρεσίες και όχι για “πακέτα διάσωσης” των τραπεζών και για την πληρωμή του χρέους.

Και μπορούμε να τα διεκδικήσουμε όλα με επιτυχία απέναντι σε μια κυβέρνηση που κάνει απατεωνιές αλλά είναι αδύναμη. Η πραγματική εικόνα είναι ότι φοβούνται τις εργατικές αντιστάσεις “όπως ο διάολος το λιβάνι” (για να το πούμε στη γλώσσα του **Τσιόδρα**).

Αυτό το επιβεβαίωσε και η Πρωτομαγιά, καθώς η κυβέρνηση απειλούσε με ποινές και πρόστιμα όποιον παραβίαζε τη μετάθεση του γιορτασμού που είχε ανακοινώσει. Στο τέλος ο **Χαρδαλιάς** αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι η αστυνομία δεν χτύπησε τους διαδηλωτές της Πρωτομαγιάς “για να μην κάνει τα πράγματα χειρότερα”.

Κάθε απόπειρα να σηκώσουν χέρι πάνω στους εργατικούς αγώνες θα κάνει τα πράγματα χειρότερα γι’ αυτούς. Εμπρός να κάνουμε τα μηνύματα της Πρωτομαγιάς πράξη, για να μπουν οι ανθρώπινες ζωές πάνω από τα παιχνίδια των κερδοσκόπων.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Αξίζει να είμαστε συνδρομητές

Ήρθα πρώτη φορά σε επαφή με το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω μέσα από τις αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις και φίλους αλληλέγγυους στους πρόσφυγες που το διάβαζαν ήδη. Θεωρώ πως είναι πολύ σημαντική η κυκλοφορία ενός τέτοιου περιοδικού γιατί, όχι μόνο καλύπτει σε κάθε τεύχος του τις μάχες του αντιρατσιστικού κινήματος, αλλά και γιατί βοηθάει στο να βγαίνει η φωνή μας προς τα έξω σε όλη την Ελλάδα.

Ειδικά τώρα, η ανάδειξη των αγώνων των προσφύγων και του αντιρατσιστικού κινήματος στη Λέσβο, σε μια πολύ δύσκολη περίοδο, είναι απαραίτητη. Πιο πολύ από κάθε άλλη φορά χρειάζεται να αρθρώνεται αυτός ο λόγος προς τα έξω και να βρίσκουμε νέους τρόπους επικοινωνίας μεταξύ μας αλλά και προς την κοινωνία. Με χιλιάδες ανθρώπους να διαβιούν σε άθλιες συνθήκες στα καμπς, είναι κρίσιμο να κερδηθεί η κοινωνία απέναντι στις πολιτικές του ρατσισμού και όχι απέναντι στον κόσμο που υποφέρει.

Από αυτή την άποψη, όλη η δουλειά των ανθρώπων που γράφουν το περιοδικό, σηκώνουν αυτό το βάρος και συμβάλλουν ενεργά στους αγώνες, αξίζει να στηριχθεί! Το να μπορεί να μένει ανεξάρτητη και ελεύθερη η φωνή του αντιρατσιστικού κινήματος, να διαδίδεται η πληροφορία χέρι- χέρι μας βάζει μπροστά στην ανάγκη να φτάνει το περιοδικό σε περισσότερο κόσμο. Να αγγίξει ακόμα περισσότερους το αποτέλεσμα αυτού του κόπου και της κινητοποίησης χιλιάδων ανθρώπων που παλεύουν για μια καλύτερη ζωή. Γι’ αυτό αξίζει να γραφτεί κάποιος συνδρομητής και να μη χάσει κανένα από τα επόμενα τεύχη.

Έφη Λατσούδη, μέλος Αλληλεγγύης Λέσβου

Παρουσίαση του νέου τεύχους στη σελ.18

30 Απρίλη Δυνατό μήνυμα ενάντια στο ν/σ

Μαζική ήταν η συγκέντρωση δασκάλων, καθηγητών, φοιτητών και μαθητών ενάντια στην αντιεκπαιδευτική μεταρρύθμιση της Κεραμέως, την Πέμπτη 30/4 στην Αθήνα, όπου καλούσαν οι ΔΟΕ και ΟΛΜΕ και πλήθος πρωτοβάθμιων συλλόγων. Συγκεντρώσεις έγιναν και σε άλλα σημεία της χώρας, όπως στη Θεσσαλονίκη, τα Χανιά, την Ξάνθη κ.α.

Οι διαδηλωτές στην κινητοποίηση της Αθήνας, συγκεντρώθηκαν μπροστά από τη Βουλή, τηρώντας τους υγειονομικούς κανόνες και διαδήλωσαν περίξ του Συντάγματος διεκδικώντας ότι δεν θα περάσει το νομοσχέδιο που “μετατρέπει το σχολείο σε συνεχή εξεταστική αρένα, φέρνει ξανά την τράπεζα θεμάτων, την βάση/κόφτη του 10, την αξιολόγηση, την αύξηση μαθητών στις σχολικές αίθουσες αντί για δραματική μείωση και μια σειρά αντιδραστικές αλλαγές” όπως σημειώνουν οι εκπαιδευτικοί του αντικαπιταλιστικού δικτύου “**Η Τάξη μας**” που έδωσαν το παρών στην κινητοποίηση.

Μαζί

Μαζί τους διαδήλωσαν μεταξύ άλλων και οι **φοιτήτριες και οι φοιτητές του ΣΕΚ**, οι **μαθητές/τριες Anticapitalista**, η **Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας**, ενώ χαιρετισμό στη συγκέντρωση απηύθυναν και οι απεργοί **συνδικαλιστές της Υπηρεσίας Ασύλου**.

Οι ανακοινώσεις της Κεραμέως για άνοιγμα των σχολείων ήταν, μαζί με την αντίσταση στο νομοσχέδιο, το άλλο μεγάλο ζήτημα στο οποίο οι εκπαιδευτικοί δήλωναν την αντίθεσή τους.

Ήταν η τρίτη και ίσως η μαζικότερη κινητοποίηση των εκπαιδευτικών μετά από αυτές που έγιναν στις 16 Απρίλη στο Υπουργείο Παιδείας και στις 24 Απρίλη στο Σύνταγμα, όπου σύμφωνα με την “Τάξη μας” έσπασαν “τον παραλογισμό των μέτρων ενάντια σε διαδηλώσεις – όπου τηρούνται όλα τα μέτρα προστασίας – σε πλήρη αντίθεση με το ΥΠΑΙΘ, που χωρίς καμιά υποδομή θέλει να ξανανοίξει τα σχολεία”.

Σ.Μ.

Κοινό μέτωπο απέναντι στην Κεραμέως

Θέλω να ξεκινήσω σχολιάζοντας τη φετινή Εργατική Πρωτομαγιά. Η συμμετοχή ξεπέρασε και τους πιο αισιόδοξους από εμάς. Η εργατική τάξη έδειξε τη δύναμή της. Και την είχε δείξει από την αρχή της καραντίνας. Θυμίζω τις 7 Απρίλη όπου οι εκπαιδευτικοί συμμετείχαμε στις κινητοποιήσεις των υγειονομικών έξω από τα νοσοκομεία και δεν σταματήσαμε να στηρίζουμε όλα τα κομμάτια που έβγαιναν στον αγώνα, όπως στον επισιτισμό, την Υπ. Ασύλου κλπ. Το μπαράζ των διαδηλώσεων του κλάδου μας τις τελευταίες δύο βδομάδες ήταν αποτέλεσμα μιας τάξης που δεν σταμάτησε να παλεύει ποτέ. Χρειάζεται να έχουμε αυτή την εικόνα για να οργανώσουμε τη συνέχεια των αντιστάσεων.

Πρώτο άμεσο που έχουμε να αντιμετωπίσουμε είναι την Τετάρτη 6/5 όπου καλούμαστε στα σχολεία για να προετοιμάσουμε το άνοιγμά τους. Να δώσω μια εικόνα από το δικό μου σχολείο. Από τις δέκα αίθουσες οι δύο είναι λυόμενα στο προαύλιο, άλλες δύο είναι διάδρομοι που τις έχουν κλείσει με γυψοσανίδες και τις έχουν μετατρέψει σε αίθου-

σες. Έχουμε μια καθαρίστρια με προβλήματα υγείας που καθαρίζει μια φορά την ημέρα για ένα ξεροκόμματο. Το σχολείο λόγω των ελλείψεων ξεκίνησε να λειτουργεί κανονικά το Δεκέμβρη.

Αρνούμαστε να επιστρέψουμε σε τέτοια σχολεία, που δεν μπορούν να διασφαλίσουν την υγεία των μαθητών μας και τη δική μας, μόνο και μόνο για να εξυπηρετήσουμε τα κέρδη των ιδιωτών της Παιδείας. Η ελεύθερη πρόσβαση στα Πανεπιστήμια θα πρέπει να είναι κυρίαρχο αίτημά μας.

Γεωργία Κόφφα
Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας

30/4, Συγκέντρωση στη Βουλή ενάντια στο νόμο Κεραμέως. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η πανδημία χρησιμοποιήθηκε συνολικά από την κυβέρνηση και τους εργοδότες, ως ευκαιρία για αντεργατικά μέτρα. Στην Ιδιωτική Εκπαίδευση, από την πρώτη στιγμή τα αφεντικά έτρεξαν να κερδοσκοπήσουν.

Πολλά ιδ. σχολεία παρότι συνέχιζαν να παίρνουν δίδακτρα από τους γονείς και έκαναν τηλεκαπαίδευση, δήλωναν ότι το σχολείο είναι κλειστό για να πληρωθούν οι εργαζόμενοι από το 800άρι επίδομα. Αυτή η προσπάθεια των εργοδοτών αντιμετωπίστηκε με απεργιακές κινητοποιήσεις σε δύο ιδ. σχολεία, όπου οι εργαζόμενοι διεκδίκησαν να τους καταβληθεί κανονικά ο μισθός τους και κέρδισαν. Πάρτυ μαύρης εργασίας και εκμετάλλευσης επιχειρήθηκε σε φροντιστήρια και κέντρα ξένων γλωσσών. Οι εργαζόμενοι δείξαμε ότι παρά τις δύσκολες συνθήκες μπορούμε να αντισταθούμε.

Η ίδια η τηλεκαπαίδευση ανοίγει μεγάλα ζητήματα, της αλλαγής προς το χειρότερο των όρων εργασίας των εκπαιδευτικών και την ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία.

Σε σχέση με το άνοιγμα των σχολείων, όλοι μπορούμε να φανταστούμε τις πιέσεις από μεριάς των σχολαρχών για ξεκίνημα των μαθημάτων, παρά το γεγονός ότι δεν πληρούνται οι υγειονομικές προ-

ϋποθέσεις, βάζοντας σε κίνδυνο γονείς, παιδιά και εκπαιδευτικούς.

Κάθετα αντίθετοι θα πρέπει να είμαστε και με την αναμετάδοση του μαθήματος από την αίθουσα στο διαδίκτυο.

Η μεταρρύθμιση της Κεραμέως έρχεται να βάλει ακόμα περισσότερους φραγμούς στη μόρφωση και να λειτουργήσει σαν δημιουργός πελατείας για τα ιδιωτικά κολλέγια και τους κερδοσκόπους της εκπαίδευσης.

Κορυφαίο ζήτημα είναι η αύξηση των μαθητών ανά τάξη. Θα επηρεάσει προς το χειρότερο τόσο την ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας και θα μειώσει τις θέσεις εργασίας των εκπαιδευτικών. Χρειαζόμαστε ριζική μείωση των μαθητών ανά τάξη και σε αυτό μπορούμε να έχουμε και όλη την κοινωνία μαζί μας.

Δεύτερον, το ζήτημα της Τράπεζας Θεμάτων. Όποιος μπαίνει σε τάξη ξέρει ότι η Τράπεζα Θεμάτων θα μετατρέψει την εκπαιδευτική διαδικασία σε απλή αναπαραγωγή απαντήσεων σε συγκεκριμένες ερωτήσεις.

Χρειάζεται να απαντήσουμε με κοινή απεργιακή σύγκρουση των εργαζόμενων και όσων φοιτούν στη δημόσια και ιδιωτική Παιδεία.

Θανάσης Διαβολάκης
μέλος Δ.Σ ΟΙΕΛΕ

Από την αρχή τα μέτρα για τον Κορονοϊό, σήμαναν επιθέσεις και ταξικούς αποκλεισμούς στους φοιτητές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι από τα πρώτα μέτρα ήταν το κλείσιμο των φοιτητικών εστιών. Την ώρα που μας λέγανε να μείνουμε σπίτι, ξεσπίτωναν χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες.

Είδαμε επίσης ότι η υποκατάσταση της εκπαιδευτικής διαδικασίας με τηλεμαθήματα δεν μπορεί να λειτουργήσει. Από μόνη της είναι μια διαδικασία ταξικών αποκλεισμών καθώς φτωχότεροι φοιτητές και φοιτήτριες χωρίς πρόσβαση στο ίντερνετ δεν μπορούν να συμμετέχουν, ή αντίστοιχα σε σπίτια που δυο και τρία παιδιά θα πρέπει να παρακο-

λουθούν διαφορετικά τηλεμαθήματα από έναν υπολογιστή, τον ίδιο που οι γονείς χρησιμοποιούν για τη εργασία κλπ.

Το νομοσχέδιο της Κεραμέως είναι το κερασάκι στην τούρτα.

Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, συνεχίζει αυτό που είχε ξεκινήσει με την αξιολόγηση των σχολών βάσει της σύνδεσής τους με την αγορά και την ανάλογη χρηματοδότησή τους, γεγονός που σημαίνει περικοπές, ακόμα και κλείσιμο πολλών σχολών, όπως οι ανθρωπιστικές, φιλοσοφικές, καλλιτεχνικές σχολές κλπ. Τώρα το ν/σ μιλάει για την “εξωστρέφεια”, που σημαίνει τον ακόμα μεγαλύτερο έλεγχο της αγοράς πάνω στις σχολές μας.

Παρόμοιο σφαγείο επιχειρείται και στις άλλες βαθμίδες με την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας και τους εκπαιδευτικούς, την επαναφορά της βάσης του 10 και της τράπεζας θεμάτων κλπ.

Γι’ αυτό και είναι μονόδρομος ένα κοινό μέτωπο φοιτητών /τριών, εκπαιδευτικών, μαθητών και γονιών με κοινές κινητοποιήσεις που να σταματήσουμε τις επιθέσεις, αλλά και να παλέψουμε για την κατάργηση των εξετάσεων κι όλων των φραγμών που μας βάζουν.

Βάσια Τσώνη,
φοιτήτρια Φιλοσοφική Αθήνας

Τα σχολεία δέχονται μεγάλο χτύπημα από το νέο νομοσχέδιο. Έχει φτιαχτεί για να εξυπηρετήσει την εικόνα της κυβέρνησης και όχι τους μαθητές, που κομβικό σημείο στη ζωή τους είναι οι πανελλαδικές εξετάσεις. Ειδικά φέτος με την πανδημία είναι πάρα πολύ δύσκολο να προτετοιομαστούν γι’ αυτές. Η τηλεκαπαίδευση δεν βοηθάει. Έχουμε μαρτυρίες για σχολεία που μόλις το 5% μπόρεσε να παρακολουθήσει τηλεκαπαίδευση. Μόνο περισσότερο άγχος προσφέρει. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες το νομοσχέδιο φέρνει ακόμα περισσότερες εξετάσεις.

Εδώ και δεκαετίες παλεύουμε στα σχολεία για καλύτερα μαθήματα και λιγότερες εξετάσεις. Μόνο έτσι μπορούμε να μάθουμε πραγματικά. Οι εξετάσεις μας ωθούν στην παπαγαλία κι όχι στην κατανόηση της διδασκτέας ύλης. Επαναφέρει την Τράπεζα Θεμάτων που την είχαμε σταματήσει στο παρελθόν. Προσπαθεί να εξαφανίσει τα ΕΠΑΛ καθώς δεν επιτρέπει την πρόσβαση σε αυτά σε παιδιά άνω των 17 ετών, παρότι αποτελούν το 30% - 40% των μαθητών ΕΠΑΛ. Ταυτόχρονα μειώνει και το ποσοστό που από τα ΕΠΑΛ θα πηγαίνουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η κυβέρνηση αδιαφορεί για τα ΕΠΑΛ γιατί τα θεωρεί κατώτερη εκπαιδευτική δομή. Πολλά μαθήματα δεν γίνονται καθόλου λόγω ελλείψεων ή πληρώνουν οι γονείς για την κάλυψή τους.

Βγαίνοντας στους δρόμους αλλά και μιλώντας με συμμαθητές, γονείς και καθηγητές, χρειάζεται να συνεχίσουμε τον αγώνα για να σταματήσουμε το νομοσχέδιο.

Κωνσταντίνη Φρυδά,
μαθήτρια σε ΕΠΑΛ, μαθητές/τριες Anticapitalista

Απεργιακό μπλόκο στο επικίνδυνο άνοιγμα σχολείων

30/4, Διαδήλωση ενάντια στο νομοσχέδιο Κεραμέως. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Σε στάση εργασίας καλεί η ΟΛΜΕ την Τετάρτη 6 Μάη, ημέρα που καλούνται οι εκπαιδευτικοί στις σχολικές μονάδες για την προετοιμασία της επαναλειτουργίας των σχολείων. Συγκεκριμένα καλεί σε 3ωρη στάση εργασίας για τις τρεις πρώτες ώρες του ημερήσιου και του εσπερινού ωραρίου και καλεί τις ΕΛΜΕ να προκηρύξουν 3ωρες στάσεις εργασίας για το υπόλοιπο του ωραρίου “ως πρώτο βήμα αντίδρασης τόσο για το άνοιγμα των σχολείων όσο και για το κατατεθέν νομοσχέδιο”.

“Η κυβέρνηση παίζει με την υγεία και τις ζωές μαθητών κι εκπαιδευτικών” τονίζει το Δίκτυο Εκπαιδευτικών “Η Τάξη μας” σχετικά με το άνοιγμα των σχολείων.

“Οι «αυστηρές οδηγίες» για τις αποστάσεις ασφαλείας και την τήρηση των κανόνων υγιεινής που ανακοινώνει ότι θα δοθούν στα σχολεία δεν εξασφαλίζουν καμιά προστασία από την πανδημία. Στις σημερινές συνθήκες λειτουργίας των σχολείων δεν μπορούν να τηρηθούν ούτε καν οι βασικές οδηγίες του ΕΟΔΥ” επισημαίνουν οι εκπαιδευτικοί και καταλογίζουν στην κυβέρνηση ότι προχωράει στο επικίνδυνο μέτρο για να “μην πέσουν έξω” τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια και για να μπορέσουν οι γονείς να επιστρέψουν στις δουλειές τους.

Η ανάγκη για κλιμάκωση των κινη-

τοποιήσεων αφορά και τα δύο ζητήματα – το νομοσχέδιο και την επικίνδυνη επαναλειτουργία των σχολείων. Στην ΟΛΜΕ ήδη έχει μπει πρόταση από τις **Παρεμβάσεις** για 48ωρη απεργία όταν θα κατατεθεί κι όταν

θα ψηφίζεται το νομοσχέδιο. Πρόταση του δικτύου “Η Τάξη μας” είναι η κλιμάκωση των κινητοποιήσεων να έρθει νωρίτερα. Απεργιακές κινητοποιήσεις και συγκεντρώσεις στις πύλες των σχολείων στις 6 Μάη,

24ωρη απεργία στις 11 Μάη, ημέρα επαναλειτουργίας, με συγκεντρώσεις έξω από τα σχολεία και συλλαλητήριο στο κέντρο της Αθήνας και όλων των πόλεων και κορύφωση των κινητοποιήσεων με 48ωρη απεργία

**Στάση
εργασίας
ΟΛΜΕ 6/5**

όταν κατατεθεί το νομοσχέδιο στη Βουλή.

Αντί για άνοιγμα των σχολείων στις 11 Μάη “η Τάξη μας” προτείνει την ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και να “προετοιμαστεί το άνοιγμα των σχολείων για το Σεπτέμβριο, με ανάληψη όλων των απαραίτητων μέτρων προστασίας και τη γενναία έκτακτη χρηματοδότησή τους. Με την κατασκευή νέων σχολικών κτιρίων/αιθουσών και επισκευές στα υπάρχοντα σχολικά κτίρια, συντήρηση, επενδύσεις σε υλικοτεχνική υποδομή και μέσα προστασίας. Παροχή δωρεάν σε μαθητές και εκπαιδευτικούς αντισηπτικών υλικών, масκών και γαντιών. Δραματική μείωση μαθητών ανά τμήμα για να τηρούνται τα μέτρα της απόστασης. Μαζικούς διορισμούς/μονιμοποιήσεις καθαριστριών για την εξασφάλιση της υγιεινής των χώρων. Καμιά απόλυση. Μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών και μαζικοί διορισμοί εκπαιδευτικών, για να καλυφθούν όλες οι ανάγκες των σχολείων”.

Πλούσια συζήτηση και βήματα οργάνωσης για τη μεγάλη μάχη που έχει ανοίξει στο χώρο της εκπαίδευσης, χαρακτήρισαν τη συζήτηση του Δικτύου Εκπαιδευτικών “Η Τάξη μας”, το βράδυ της Δευτέρας 4/5. Βασικά σημεία των τοποθετήσεων μπορείτε διαβάσετε σε αυτές τις σελίδες, ενώ ολόκληρη τη συζήτηση μπορείτε να δείτε στη σελίδα της Εργατικής Αλληλεγγύης στο facebook.

Τη συζήτηση άνοιξε ο **Στέλιος Γιαννούλης**, ταμίας του **ΣΕΠΕ Γλυφάδας – Βάρης – Βούλας – Βουλιαγμένης**, δίνοντας την εικόνα της εγκληματικής κυβερνητικής πολιτικής σε Υγεία, Παιδεία και Περιβάλλον και των συνεπειών της νέας οικονομικής κρίσης. Συνέχισε αναφερόμενος στα αντιδραστικά μέτρα του νομοσχεδίου Κεραμέως, τονίζοντας ότι μετά το μεγάλο βήμα που έγινε με το σπάσιμο των απαγορεύσεων και τις διαδηλώσεις στις 24, 30 Απρίλη και 1η Μάη, χρειάζεται απεργία με το άνοιγμα το σχολείων και συνελεύσεις παντού.

Στη συζήτηση συμμετείχε εκ μέρους του **Συντονιστικού Νοσοκομείων** και η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, από το **Σύλλογο Εργαζομένων στο Νοσοκομείο Αγ. Σάββας**, τονίζοντας ότι οι επιθέσεις σε Υγεία και Παιδεία είναι ανάλογες, κι έφερε την εικόνα από τις κινητοποιήσεις στα νοσοκομεία στις 7 και 28 Απρίλη, αλλά και την επόμενη ημέρα δράσης στις 12 Μάη.

Την ανάγκη για ανοιχτές συνελεύσεις στα σχολεία έθεσε ανάμεσα σε άλλα ο **Άρης Καζάνης**, αντιπρόεδρος της **Β' ΕΛΜΕ Αχαΐας**, υπο-

Η Τάξη μας Συζήτηση για την οργάνωση της μάχης

γραμμίζοντας ότι η τηλεεκπαίδευση διαλύει τα εργασιακά δικαιώματα, ελαστικοποιώντας την εργασία των εκπαιδευτικών.

“Η στάση εργασίας της ΟΛΜΕ στις 6 Μάη είναι αποτέλεσμα των πιέσεων της βάσης” είπε η **Δώρα Κιντή**, μέλος της **ΕΛΜΕ Χανίων** και σημείωσε βασικά σημεία που χαρακτηρίζουν την επίθεση της Κεραμέως. “Είναι κρίσιμη περίοδος για να ανοίξει η συζήτηση του ποια Παιδεία θέλουμε. Το ζήτημα δεν είναι Λατινικά ή Κοινωνιολογία στις εξετάσεις, αλλά αν χρειάζομαστε τις εξετάσεις ή όχι. Χρειάζεται να προχωρήσουμε σε ανοιχτές συνελεύσεις στα προαύλια των σχολείων σαν αυτές που κάναμε το 2013-2014 με τις 5θήμερες απεργίες. Τότε που η μαζική συμμετοχή έδινε αυτοπεποίθηση στους συναδέλφους/ισσες ότι μπορούμε να νικήσουμε. Έτσι θα σταματήσουμε και την επίθεση της Κεραμέως”.

Το σχολείο έχει γίνει πολυτέλεια για πολλούς μαθητές και μαθήτριες ήταν το συμπέρασμα της **Σοφίας Ηλιάδη**, δασκάλας από την **Πάτρα**, η οποία έφερε την εικόνα της χαμηλής συμμετοχής στα τηλεμαθήματα λόγω των δυσκολιών.

“Στην αρχή πάνω από το 80% εγγράφηκε στις ηλεκτρονικές πλατφόρμες για τα τηλεμα-

θήματα” μετέφερε ο **Μάνος Καρτέρης**, αναπληρωτής δάσκαλος σε σχολεία της **Β' Πειραιά**. “Όταν όμως προσπάθησαν να συμμετέχουν, η εικόνα ήταν η αντίστροφη. Μιλάμε για περιοχές όπου ζουν οικογένειες μέσα στη φτώχεια, χωρίς ίντερνέτ και υπολογιστές. Άρα ακόμα κι αν ενδιαφέρθηκαν αρχικά δεν μπορούσαν να συμμετέχουν”.

Συντονισμός

Για τη διάσταση των ιδιαίτερων προβλημάτων που προκαλεί η μεταρρύθμιση στην Ειδική Αγωγή, μίλησε ο **Τζεμαλί Μηλιαζήμ**, αναπληρωτής δάσκαλος ειδικής αγωγής από την **Ξάνθη**, αναφερόμενος στην αύξηση του αριθμού μαθητών ανά τάξη. “Όλος ο κόσμος είναι θυμωμένος με την κυβέρνηση που εκμεταλλεύτηκε την καραντίνα για να κάνει επιθέσεις και γι' αυτό όποτε του δίνεται η ευκαιρία δίνει απαντήσεις με μαζικές κινητοποιήσεις. Έτσι πρέπει να συνεχίσουμε. Αν συντονιστούμε μαθητές, γονείς, φοιτητές κι εκπαιδευτικοί μπορούμε να τους σταματήσουμε” πρόσθεσε.

Με την ιδιότητά του ως δημοτικός σύμβουλος **Χανίων**, εκτός από αυτή του δασκάλου, μίλησε ο **Σεραφείμ Ρίζος**, ο οποίος έβαλε το ζήτημα της καθαριότητας και απολύμανσης των

σχολείων τονίζοντας ότι η πολιτική των δήμων σχετικά με την καθαριότητα των σχολείων είναι αντίστοιχη με αυτή του Υπ.Υγείας σε σχέση με τα νοσοκομεία. Αντί να προσλάβουν, “παίρνουν καθαρίστριες από την πρωτοβάθμια εκπαίδευση και τις μεταθέτουν στη δευτεροβάθμια, ενώ ανοίγει και το ζήτημα να χρησιμοποιήσουν κι εργαζόμενους της καθαριότητας των δήμων στα σχολεία. Μπαλώματα δηλαδή αντί για κάλυψη των κενών και δουλειά από το πρωί μέχρι το βράδυ αυτών των ανθρώπων, χωρίς να λύνεται κανένα πρόβλημα”.

Για την οργάνωση των κινητοποιήσεων μίλησε η **Σταυρούλα Πανίδου**, εκπαιδευτικός στη δευτεροβάθμια: “Οι διαδηλώσεις οργανώθηκαν από τα πιο προχωρημένα κομμάτια του κλάδου, από την επαναστατική αριστερά κι αναγκάστηκε να συμμετέχουν οι ΔΟΕ και ΟΛΜΕ. Η επαναστατική αριστερά επέβαλε ότι θα γίνει η Πρωτομαγιά κόντρα στις απαγορεύσεις και αναγκάστηκε και το ΠΑΜΕ να κάνει κινητοποίηση. Έτσι πρέπει να συνεχίσουμε στην κλιμάκωση της αντίστασης ενάντια στο νομοσχέδιο και μπορούμε να πάρουμε τον έλεγχο από τη ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚΕ. Δεν βλέπω κανένα λόγο να υποχωρήσουμε. Κι έτσι ανοίγουν και τα ζητήματα που θέλουμε να βάλουμε όπως της κατάργησης των εξετάσεων. Με όποιον το συζητάω –και πέραν του πολιτικού μας χώρου– όλοι καταλαβαίνουν ότι αυτό πρέπει να γίνει” είπε ανάμεσα σε άλλα.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Απεργία στη ΛΑΡΚΟ

Με απεργίες μέσα στο Μάη συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις των εργαζόμενων στη ΛΑΡΚΟ. Μετά την επιτυχία των απεργιών στις 21-22 Απρίλη και 1-2 Μάη με 100% συμμετοχή, προχωρούν σε τρεις ακόμα 24ωρες, στις 15, 21 και 29 Μάη με την προοπτική κλιμάκωσης ακόμα και σε απεργία διαρκείας τους επόμενους μήνες.

Σύμφωνα με όσα δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Νίκος Ρήννας**, αντιπρόεδρος στο Συνδικάτο Μετάλλου Φθιώτιδας, η επιχείρηση και όλο το προσωπικό είναι αυτή τη στιγμή στον αέρα. “Το εργοστάσιο δεν μπορεί να λειτουργήσει κανονικά γιατί υπάρχει πρόβλημα με τα μεταλλεύματα.

Απλήρωτοι

Τα φορτηγά που τα έφερναν έχουν σταματήσει, γιατί έχουν αφήσει απλήρωτους για μήνες τους προμηθευτές και τους εργολάβους. Με αυτό τον τρόπο προσπαθούν να την παρουσιάσουν ως προβληματική εταιρία. Έχει μπει στον πτωχευτικό κώδικα, ενώ έχουν δώσει διορία ενός χρόνου για να γίνει εκκαθάριση της εταιρίας και μετά να προχωρήσουν σε πλήρη ιδιωτικοποίηση. Αν δεν βρεθεί αγοραστής, η επιχείρηση θα κλείσει.

Για τους εργαζόμενους, αυτό που ακούγεται για το άμεσο μέλλον είναι απολύσεις στο εργολαβικό προσωπικό και διαθεσιμότητες ή εκ περιτροπής εργασία στους μόνιμους. Το σίγουρο όμως είναι ότι στο τέλος είτε βρεθεί είτε δεν βρεθεί αγοραστής, όλοι οι εργαζόμενοι θα απολυθούν και μάλιστα χωρίς αποζημίωση. Οι κινητοποιήσεις μας δεν γίνονται για να κλείσει το εργοστάσιο, αντίθετα απαιτούμε από την κυβέρνηση να δώσει χρήματα για να λειτουργήσει μια επιχείρηση που φέρνει κέρδη και να πάρουν πίσω την τροπολογία που την ξεπουλάει σε ιδιώτες.”

M.N.

Στηρίξτε τους εργάτες της Τέχνης

Κάλεσμα για μεγάλη κινητοποίηση όλου του χώρου της Τέχνης και του Πολιτισμού απευθύνουν η Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος Ακροάματος (ΠΟΘΑ), ο Πανελλήνιος Μουσικός Σύλλογος, το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών, το Σωματείο Εργαζομένων στο Θέαμα Ακρόαμα και το Πανελλήνιο Σωματείο Ελλήνων Τραγουδιστών με συγκέντρωση στη Βουλή την Πέμπτη 7 Μάη στις 12 το μεσημέρι.

Οι πολλές χιλιάδες που εργάζονται σε δεκάδες διαφορετικά επαγγέλματα γύρω από τις τέχνες και μέσα σε πολλούς και διαφορετικούς χώρους συσπειρώνονται στα σωματεία και τους συλλόγους τους και συντονίζονται σε κοινό ξεσηκωμό. Η οργή έχει ξεχειλίσει γιατί, πέρα από ελάχιστους που πληρούν προϋποθέσεις για επίδομα, η τεράστια πλειοψηφία δεν έχει κανένα εισόδημα χωρίς καμία άμεση προοπτική αλλαγής της κατάστασης. Η καραντίνα έληξε, αλλά τα θέατρα, οι κινηματογράφοι, οι χώροι του Πολιτισμού, κέντρα μουσικής θα μείνουν κλειστά και τα φεστιβάλ και οι περιοδείες του καλοκαιριού είναι στον αέρα, καταδικάζοντας έτσι τους εργαζόμενους του κλάδου στην ανεργία.

“Ο πολιτισμός είναι οι εργαζόμενοί του” είναι ο τίτλος του βίντεο (δείτε το στη σελίδα της Εργατικής Αλληλεγγύης στο facebook) και της ανακοίνωσης που έβγαλε το **Σωματείο Εργαζομένων στο Χώρο του Χορού**. “Είμαστε τα θέατρα που έκλεισαν, τα φεστιβάλ που ματαιώθηκαν, οι επαγγελματικές κι ερασιτεχνικές σχολές, τα εκπαιδευτικά προγράμματα, τα

30 Απρίλη, Κινητοποίηση στο Υπουργείο Πολιτισμού. Φωτό: Ανατρεπτική Σύσπειρωση Ηθοποιών

μαθήματα στους δήμους, τα καλλιτεχνικά σχολεία που διέκοψαν τη λειτουργία τους. Επ’αόριστον. Είμαστε οι πτυχιούχοι που τα Υπουργεία βαφτίζουν ανειδίκευτους. Είμαστε αυτοί που πρέπει να χορεύουμε μέχρι τα 67 μας έτη, προκειμένου να διεκδικήσουμε μια μικρή πιθανότητα σύνταξης”, αναφέρει ανάμεσα σε άλλα.

Χωρίς προϋποθέσεις

Μέσα από τις κινητοποιήσεις οι εργαζόμενοι στις τέχνες ζητούν την εξασφάλιση της επιβίωσης του συνόλου των εργαζόμενων καλλιτεχνών μέχρι την επιστροφή στις συνθήκες πριν την εκδήλωση της επιδημίας. Να δοθεί οικονομική ενίσχυση σε όλους χωρίς προϋποθέσεις, μέτρα στήριξης, όπως επιδοτήσεις ενοικίου και φοροελαφρύνσεις και πάνω απ’ όλα να αναλάβει το κράτος την πλήρη χρηματοδότηση του Πολιτισμού για να δημιουργηθούν δουλειές, τη στιγμή που οι εργοδότες, στους λίγους χώρους

που θα μπορούν να ανοίξουν, θα διατάζουν να επενδύσουν μέσα σε αυτές τις συνθήκες. Επίσης, αναδεικνύουν αιτήματα για τις συνθήκες εργασίας όπως το αίτημα για Συλλογική Σύμβαση, σ’ ένα κλάδο που οι ελαστικές σχέσεις είναι ο κανόνας, απόδειξη ότι οι εργαζόμενοι στις τέχνες μπαίνουν σε αυτή τη μάχη με την αυτοπεποίθηση ότι μπορούν να τα κερδίσουν όλα.

Σε αντίθετη κατεύθυνση κινείται η κυβέρνηση παρά τις προπαγανδιστικές εξαγγελίες που ανακοίνωσε «την κάλυψη όλων των καλλιτεχνών». Δεν υπάρχει κανένας σχεδιασμός για οικονομική ενίσχυση ή για δημιουργία θέσεων εργασίας για τους καλλιτέχνες. Την Πέμπτη 30 Απρίλη η “**Ανατρεπτική Σύσπειρωση Ηθοποιών**”, παράταξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στο Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών (ΣΕΗ) μαζί με αντιπροσωπεία της ΠΟΘΑ οργάνωσαν κινητοποίηση στο Υπουργείο Πολιτισμού. Συγκεν-

τρώθηκαν δεκάδες εργαζόμενοι στις τέχνες διεκδικώντας μέτρα στήριξης με κέντρο το πανό της Ανατρεπτικής Σύσπειρωσης και με πλακάτ. Στο κάλεσμα του προέδρου της ΠΟΘΑ, **Κώστα Κεχαγιόγλου**, για συνάντηση με την υπουργό δεν υπήρξε καμία απάντηση. Αρνητική ήταν η απάντηση και στο υπουργείο Εργασίας, όπου μεταφέρθηκε αργότερα η συγκέντρωση για να βρεθούν από κοινού με το σωματείο των ηθοποιών σε παράσταση διαμαρτυρίας για τους ίδιους λόγους.

Ο κλάδος των εργαζόμενων στην Τέχνη είναι ένα καζάνι που βράζει και η κλιμάκωση των κινητοποιήσεων σε ένα πρωτοφανές κλίμα συσπείρωσης είναι μπροστά. Η σύνδεσή του με τα υπόλοιπα ορμητικά ρυακία της αντίστασης στις επιθέσεις της κυβέρνησης θα είναι η δύναμη για να επιβάλει ότι και οι άνθρωποι της Τέχνης θα μπουκώσουν πάνω από τα κέρδη.

Μάνος Νικολάου

Συμπαράσταση στους απεργούς της Υπ. Ασύλου

Να αναζητηθεί μία νομική φόρμουλα, προκειμένου να παρθούν πίσω οι 17 απολύσεις των συμβασιούχων εργαζομένων στην Υπηρεσία Ασύλου, αναγκάστηκε να δηλώσει ο υπουργός Μετανάστευσης Μηταράκης, στη συνάντηση με την αντιπροσωπεία του σωματείου συμβασιούχων στην Υπηρεσία Ασύλου και της ΑΔΕΔΥ, τη Δευτέρα 4/5.

Την ίδια ώρα πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Μετανάστευσης στο Ρέντη, από απεργούς και αλληλέγγυους στην απεργία διαρκείας που ξεκίνησε στις 24/4 και συνεχίζεται, με βασικό αίτημα να μην εξαιρεθούν οι 17 εργαζόμενοι της Υπηρεσίας Ασύλου από την ανανέωση των συμβάσεων όλων των συμβασιούχων μέχρι τις αρχές του 2021.

“Αυτές οι απολύσεις είναι συμπαιγνία, κάτω τα χέρια από τα σωματεία” ήταν το σύνθημα που φώναξαν οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι και οι δεκάδες συμπαραστάτες τους. Στη διάρκεια της συγκέντρωσης έγιναν χαιρετισμοί από εκπροσώπους σωματείων που στηρίζουν το αίτημα να μην χάσει κανείς εργαζόμενος τη δουλειά του, καθώς και της μόνιμης και σταθερής εργασίας.

Μετά τη συνάντηση αντιπροσωπείας του σωματείου συμβασιούχων και της ΑΔΕΔΥ με τον υπουρ-

4 Μάη, Απεργία της Υπηρεσίας Ασύλου και συμπαραστάτες έξω από το Υπουργείο Μετανάστευσης. Φωτό: Κατερίνα Θωίδου

γός Μηταράκη, η **Ειρήνη Ζάννη** πρόεδρος του σωματείου συμβασιούχων ανακοίνωσε:

“Ο κ. υπουργός σήμερα ξεκίνησε ένα λογύδριο λέγοντας αρχικά ότι κανείς δεν περισσεύει. Δηλαδή αυτό που αρχικά λέγαμε εμείς. Παραδόξως φάνηκε για πρώτη φορά διαλλακτικός για να ξεκινήσει μία συζήτηση, ενώ άλλες φορές μας είχε κλείσει τις πόρτες, προτάσσοντας ότι οι υπηρεσιακές εισηγήσεις είναι ανώτερες από τον ίδιο. Αυτή τη φορά όμως, παραδόξως και δεν είναι καθόλου τυχαίο αφού η πίεση που έχει ασκηθεί είναι μεγάλη, είπε ως

αναζητήσουμε μία νομική φόρμουλα. Προφανώς δε δεσμεύτηκε πολιτικά, παρόλο που το 2018 και 2019 είχαν γίνει ανανεώσεις συμβάσεων. Άφησε ένα παρθενικό, ψάχνοντας κάποια νομική φόρμουλα. Ο αγώνας των εργαζομένων δεν σταματάει σήμερα, συνεχίζεται. Γι’ αυτό υπάρχει η αλλαγή συμπεριφοράς του υπουργού απέναντι μας... Αυτό πρέπει να μας δυναμώσει, συνεχίζουμε μέχρι να νικήσουμε, μέχρι τέλους, το αίτημά μας είναι δίκαιο, οι απολύσεις είναι εκδικητικές και πρέπει να τις πάρει πίσω”.

Κατερίνα Θωίδου

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Με νέα ορμή συνεχίζουν τους αγώνες

Απεργιακή συνέχεια ετοιμάζουν οι εργαζόμενοι στα Νοσοκομεία την Τρίτη 12 Μάη, Παγκόσμια Μέρα του Νοσηλευτή, με τρίωρη στάση εργασίας της ΠΟΕ-ΔΗΝ από τις 8πμ μέχρι τις 11πμ και συγκεντρώσεις στις πύλες των νοσοκομείων. Η αυτοπεποίθηση από τις επιτυχημένες κινητοποιήσεις στις 7 Απρίλη και την Πρωτομαγιά μαζί με την οργή απέναντι στην κυβέρνηση που δεν έχει κάνει τίποτα για τα νοσοκομεία, έχει φουντώσει τη διάθεση για αγώνα. Η 12 Μάη είναι το επόμενο βήμα για να ξεδιπλωθεί αυτή η διάθεση.

Στο μεταξύ, το σωματείο στον Άγιο Σάββα καλεί στάση εργασίας την Τετάρτη 6 Μάη, 1μμ-3μμ και συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο προαύλιο του νοσοκομείου. Όπως καταγγέλλει:

“Η Διοίκηση και το υπουργείο Υγείας, εν μέσω πανδημίας, μεθοδεύουν με σκανδαλώδη τρόπο την επαναφορά του εργολάβου για την φύλαξη του νοσοκομείου ενώ είναι ξεκάθαρο ότι το κόστος είναι πολύ μεγαλύτερο. Είναι επίσης προκλητικό να απολύονται εργαζόμενοι που συνέβαλαν στην μάχη κατά της πανδημίας και με την εργασία τους στήριξαν την λειτουργία του νοσοκομείου, στην μάχη κατά της πανδημίας, αποκτώντας έτσι εξειδικευμένη κρίσιμη εμπειρία.

Την ίδια στιγμή ξεκίνησαν την λειτουργία των εξωτερικών ιατρείων με άναρχο, πρόχειρο τρόπο χωρίς σχεδιασμό και ενίσχυσή τους με το απαραίτητο προσωπικό για να μπορεί να εξυπηρετηθεί ο κόσμος με όλα τα μέτρα ασφαλείας και προστασίας.

Αντίθετα, έχουν φορτώσει στο ήδη μειωμένο νοσηλευτικό προσωπικό και στους εργαζόμενους της φύλαξης (που απολύονται σε μια βδο-

1η Μάη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

μάδα) την θερμομέτρηση, την συμπλήρωση εντύπων για κάθε εξεταζόμενο, την διαχείριση των ασθενών και την τήρηση των αποστάσεων στην αναμονή των Εξωτερικών”.

Και απαιτεί: “Όχι στην επαναφορά των εργολάβων στο νοσοκομείο. Όχι στην ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών, μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, ενίσχυση των εξωτερικών ιατρείων και όλων των τμημάτων με άμεσες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού”.

Το αγωνιστικό τριήμερο της Πρωτομαγιάς ξεκίνησε την Πέμπτη 30 Απρίλη με εξορμήσεις για να ξεσηκώσουν τους συναδέλφους τους για την απεργία και την κινητοποίηση την επόμενη μέρα.

Μια τέτοια εικόνα περιγράφει η **Μαρία Αλιφίρη**, εργαζόμενη στο νοσοκομείο Παίδων Αγλ.Κυριακού εκλεγμένη στο ΔΣ του σωματείου εργαζομένων: “Ξεκινήσαμε το πρωί με εξόρμηση στην πύλη και αργότε-

**Στάση εργασίας
στον Αγ. Σάββα
Τετάρτη 6 Μάη, 1-3μμ
Ανοιχτή διαδικτυακή
συνέλευση Συντονιστικού
Νοσοκομείων
Παρασκευή 8 Μάη, 6μμ
(τηλ. επικοινωνίας 6932825663)**

ρα γύρα μέσα στα τμήματα με συμμετοχή συναδέλφων που για πρώτη φορά έμπαιναν στη διαδικασία να οργανώσουν και να συμμετέχουν στην εξόρμηση. Συζητήσαμε για την κατάσταση στα νοσοκομεία γιατί η αυριανή μέρα είναι πιο δύσκολη. Πέρα από τα χειροκροτήματα, δεν έχουν γίνει προσλήψεις. Οι συμβάσεις εργαζομένων λήγουν με την αβεβαιότητα για τους ίδιους αν θα συνεχίσουν και για τους μόνιμους πώς θα τα βγάλουμε πέρα. Η αναμο-

νή για το χειρουργείο, μόνο στη μία ορθοπεδική, είναι περίπου 50 παιδιά. Μας λένε για πρόστιμα ακόμα και στους εργαζόμενους μέσα στα νοσοκομεία για τα μέτρα προστασίας, αλλά μας δίνουν μόνο μία μάσκα που είναι αδύνατο να τη φοράς για 7 ώρες που είναι το ωράριο. Το παράρτημα στην Καλλιθέα, μια δομή που εξυπηρετεί τόσο κόσμο και βοηθάει στο να μη συσσωρεύεται όλος ο κόσμος στο κεντρικό, λειτουργεί πάλι με μία μόνο παιδίατρο, μετάθεση από το κεντρικό και όχι νέα πρόσληψη. Είναι επείγον να γίνουν άμεσες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Θα φτιάξουμε επιτροπή αγώνα για να οργανώσουμε καλύτερα τις συνελεύσεις και τις κινητοποιήσεις γιατί στον κόσμο υπάρχει φοβερή αγανάκτηση”.

“Καταρχήν είχαμε να σπάσουμε το κλίμα της τρομοκρατίας για το κατέβασμα στην πορεία της Πρωτομαγιάς, πράγμα που το πετύχαμε με

την εξόρμηση. Από τις χιλιάδες προσλήψεις που λένε ότι έγιναν, στον Άγιο Σάββα ήρθαν 4 μόνο προσλήψεις, ενώ ταυτόχρονα έγινε μετάθεση προσωπικού από τις ΜΕΘ εδώ, στο Σωτηρία και τον Ευαγγελισμό”. Μας είπε η **Κατερίνα Πατρικίου**, εργαζόμενη στον Αγ. Σάββα, γραμματέας στο σωματείο των εργαζομένων.

Ο **Μιχάλης Βερβέρης**, εργαζόμενος στο Αγία Όλγα, μας μεταφέρει τη συζήτηση που έγινε στην εξόρμηση στο δικό του νοσοκομείο: “Ο κόσμος αναρωτιέται αν θα κινδυνεύει περισσότερο τώρα που λήγει η καραντίνα και τι θα γίνει με τις άδειες. Η δουλειά θα διπλασιαστεί γιατί θα έχεις και τους ασθενείς με κορονοϊό και τα τακτικά ιατρεία. Και μιλάμε για ένα προσωπικό που πέρα από αυτούς που δικαιούνταν άδεια ειδικού σκοπού, οι υπόλοιποι δεν πήραν ούτε μια μέρα άδεια από τις αρχές Μαρτίου και μέχρι τέλη Μάη θα παραμένουν «ήρωες». Οι προσλήψεις στο νοσοκομείο ήταν τρεις και μάλιστα επικουρικοί που ήταν να προσληφθούν πριν από τον κορονοϊό. Ο κόσμος κερδίζεται από τις κινητοποιήσεις και την Αριστερά. Επιβεβαιώθηκε και τις επόμενες μέρες από τον ενθουσιασμό που είχαν πάρα πολλοί εργαζόμενοι για την κινητοποίηση της Πρωτομαγιάς.”

“Αυτό που είδαμε στην εξόρμηση πριν την Πρωτομαγιά είναι πρωτόγνωρη διάθεση για συζήτηση και τρομερή ριζοσπαστικοποίηση ακόμα κι από συναδέλφους που δεν το περίμενες. Είναι αυτό που λέμε ότι όταν αλλάζουν οι συνθήκες, αλλάζουν κι οι ιδέες των ανθρώπων” μας είπε η **Κατερίνα Αβραμίδου**, από το ΨΝΘ στη Θεσσαλονίκη.

Μάνος Νικολάου

Στους 8 έφτασαν τα θύματα από την κλινική “Ταξιάρχαι” στο Περιστερί, ενώ οι διαδικασίες της εισαγγελικής έρευνας φαίνεται να προχωρούν πολύ αργά. Πρόκειται για το μεγαλύτερο υγειονομικό σκάνδαλο μέσα στην περίοδο του κορονοϊού που αποδεικνύει ακόμα μία φορά ότι το κέρδος των λίγων είναι κίνδυνος για τη δημόσια υγεία. Για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα ο δικηγόρος της κλινικής, **Μιχάλης Δημητρακόπουλος**, έφτασε να χαρακτηρίζει τους αιμοκαθαιρόμενους “ζωντανούς νεκρούς”, υπονοώντας ότι για τους θανάτους υπεύθυνοι είναι οι ίδιοι οι νεφροπαθείς και η κατάσταση της υγείας τους.

Υγειονομική βόμβα με ανεπαρκέστατα μέτρα ατομικής προστασίας γιατί κοστίζουν και χωρίς να πληρεί τις κτηριακές υποδομές, χαρακτηρίζει τη συγκεκριμένη κλινική ο πρό-

Οκτώ οι νεκροί από το σκάνδαλο “Ταξιάρχαι”

έδρος της ΠΟΕΔΗΝ, **Μιχάλης Γιαννακός**. “Απορούμε πώς δεν της έχει αφαιρεθεί η άδεια ειδικά τώρα με την πανδημία. Δεν έχει καθόλου προαύλιο χώρο πάρα μόνο ένα πάρκιν. Κατευθείαν από το δρόμο εισέρχονται όλοι στην κλινική και με το ένα ασανσέρ εξυπηρετούνται ασθενείς αιμοκαθαιρόμενοι. Ηλικιωμένοι ασθενείς, συνοδοί, προσωπικό είναι όλοι μαζί στον ίδιο χώρο. Για να πάνε οι νεφροπαθείς στη μονάδα πρέπει να περάσουν στο διάδρομο της κλινικής να μπουν στο ένα κοινό ασανσέρ. Στον δεύτερο όροφο είναι η παθολογική κλινική που

λειτουργεί ως γηριατρική και στον τρίτο όροφο η χειρουργική κλινική. Πώς είναι δυνατόν να λειτουργεί μονάδα τεχνητού νεφρού σε όροφο χωρίς ξεχωριστή είσοδο ή δεύτερο ασανσέρ; Τη διεύθυνση περισσότερο από τα μέτρα προστασίας την απασχολεί η μη χρήση κινητών από τους εργαζόμενους για να αποδίδουν καλύτερα όπως λένε”.

Σκάνδαλο αποτελεί και το γεγονός ότι για τρώς στην κλινική και εξωτερικός συνεργάτης αντίστοιχα ήταν ο αντιδήμαρχος υγείας του **Παχατουρίδη** και ο αντιπεριφερειάρχης υγείας

του **Πατούλη**. Πόσο αντικειμενική μπορεί να είναι η επίβλεψη όταν είναι οι ίδιοι αυτοί που κάνουν τους ελέγχους και αυτοί που ελέγχονται;

Υγειονομική βόμβα δεν είναι μόνο οι Ταξιάρχες. Συνολικά 66 Μονάδες Τεχνητού Νεφρού λειτουργούν σε ιδιωτικές κλινικές χωρίς αυστηρές προδιαγραφές για τον αριθμό των ιατρών που παρακολουθούν τους νεφροπαθείς, όπως και για την έκταση και την δομή των χώρων. Τα εκατομμύρια ευρώ που έδωσε η κυβέρνηση στους κλινικάρχες δεν εξασφαλίζουν ασφαλείς συνθήκες περίθαλψης για τους ασθενείς, αλλά ότι θα γεμίσουν οι τσέπες των κερδοσκόπων. Οι κινητοποιήσεις των υγειονομικών που ζητούν επίταξη των ιδιωτικών κλινικών χωρίς αποζημίωση για τα αφεντικά και μαζικές προσλήψεις στη δημόσια υγεία είναι η μόνη εγγύηση για την διασφάλιση της δημόσιας υγείας.

Οι μάχες στον Τουρισμό - Επισιτισμό

Σε τι κατάσταση βρήκε η πανδημία τους εργαζόμενους στον τουρισμό - επισιτισμό; Ποια ήταν τα ήδη ανοικτά ζητήματα που αντιμετωπίζατε;

Τα νέα για την σοβαρότητα του φονικού ιού είχαν ήδη ληφθεί από τις αρχές του χρόνου όταν ο χώρος του συνεδριακού τουρισμού είχε αρχίσει να πλήττεται σε παγκόσμια κλίμακα, από τις εξελίξεις στην Κίνα. Τότε βέβαια στην Ελλάδα και όχι μόνο, κανείς δεν μπορούσε να προβλέψει την ταχύτητα των εξελίξεων και έτσι, να μην αφουγκραζόμασταν την σπουδαιότητα της κατάστασης που αντιμετώπιζε η Κίνα, αλλά περισσότερο ως μια νέα πιθανή πρόκληση που θα έχει να αντιμετωπίσει ο κλάδος μας. Έτσι λοιπόν τέλη Φεβρουαρίου που ξέσπασε επίσημα η κρίση στην Ελλάδα, βρισκόμασταν όλοι στην γραμμή εκκίνησης της φετινής σεζόν, που είχε όλα τα φόντα να συνεχίσει τα επιτυχημένα ρεκόρ αύξησης των προηγούμενων χρόνων σε ποσοστά εισερχόμενου τουρισμού και φυσικά κέρδους. Αυτό θα έδινε την δυνατότητα σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό νέων εργαζόμενων να επανδρώσουν τα νέα ξενοδοχεία εντός του κέντρου της Αθήνας, που ο αριθμός τους αυξήθηκε εντυπωσιακά από πέρσι καθώς και να αποπληρωθούν 'εκκρεμότητες' προς εργαζόμενους που δυστυχώς πάντα προκύπτουν την περίοδο χαμηλής πληρότητας των ξενοδοχείων. Φυσικά δεν πρέπει να ξεχνάμε το τεράστιο κομμάτι των εποχιακά απασχολούμενων στον τουρισμό και μία σειρά από επαγγέλματα που επηρεάζονται από αυτόν, για τους οποίους η έναρξη της σεζόν υπολογίζεται γύρω στην περίοδο του Πάσχα.

Ποιές ήταν οι συνέπειες των μέτρων της καραντίνας στον κλάδο και ποιοι οι κίνδυνοι από τα νέα μέτρα εξόδου;

Τα βήματα του κορονοϊού έκαναν πολύ γρήγορα αισθητή την παρουσία τους στην Ελλάδα όταν μόλις από το τέλος Φεβρουαρίου άρχισαν οι πρώτες απαγορεύσεις/ακυρώσεις όσον αφορά τις διοργανώσεις συνεδρίων σε όλη την επικράτεια. Μετά από αυτό πολύ σύντομα βρεθήκαμε στις 11/3 που ο ΠΟΥ χαρακτήρισε τον κορονοϊό ως πανδημία και ερχόμαστε στις 15/3 που επίσημα η κυβέρνηση αποφασίζει την προσωρινή απαγόρευση λειτουργίας όλων των τουριστικών καταλυμάτων εποχικής λειτουργίας και στις 22/3 κλείνουν και τα 12μηνια λειτουργίας. Το αποτέλεσμα όλων αυτών των αποφάσεων ήταν να μείνει η πλειοψηφία του κλάδου μας εκτός εργασίας καθώς σχεδόν όλοι βγήκαμε σε αναστολή

1η Μάρη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Συνέντευξη με την Χουάνα Σταυριανού, εργαζόμενη σε ξενοδοχείο και μέλος του αντικαπιταλιστικού δικτύου "Η Καμαριέρα". Η Χουάνα μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη.

εργασίας. Το επίδομα ορίστηκε να είναι 800 για 45 μέρες, αποκλείοντας όμως όλους τους εργαζόμενους που ήταν σε αναμονή της έναρξης της σεζόν, ανθρώπους που ήταν ήδη άνεργοι και χωρίς δικαίωμα στο επίδομα ανεργίας, καθώς και ένα αρκετά μεγάλο αριθμό εργαζομένων που βρέθηκε να δουλεύει από το σπίτι παρόλο που επίσημα ήταν σε αναστολή εργασίας, χωρίς βέβαια αυτό να αμειβεται παραπάνω και κυριολεκτικά με ελεύθερο ωράριο. Η επιστροφή στην κανονικότητα μετά την 1 Ιουνίου μόνο κανονικότητα δεν ορίζεται για τους εργαζόμενους στον τουρισμό-επισιτισμό καθώς ακόμα είναι στοίχημα το πόσες και ποιες επιχειρήσεις θα μπορέσουν να ανοίξουν και κάτω από ποιες συνθήκες καθώς μια σειρά από περιορισμούς και προϋποθέσεις θα επηρεάζουν την λειτουργία τους. Φυσικά και αυτό θα συνεπάγεται αλλαγή στον τρόπο εργασίας από αυτό που μέχρι σήμερα ξέραμε. Άλλωστε δεν θα είναι η πρώτη φορά που θα ζητηθεί από τους εργαζόμενους να βάλουν

πλάτη προκειμένου να βγούμε από την κρίση, βάζοντας τα γνωστά σε όλους μας διλήμματα από την εποχή των μνημονιακών χρόνων για μείωση μισθών για να μην χαθούν θέσεις εργασίας.

Η οικονομική κρίση που θα ακολουθήσει θα είναι μεγάλη και ο τουρισμός αναμένεται να πληγωθεί ιδιαίτερα. Ποιες μπορεί να είναι οι συνέπειες στους εργαζόμενους;

Ο κορονοϊός δυστυχώς ήρθε για να μείνει στον τουρισμό άγνωστο για πόσο ακόμα. Οι τραγικές συνέπειες που έχουν πλήξει τον κλάδο σίγουρα δεν θα επηρεάσουν μόνο την καλοκαιρινή σεζόν. Η επόμενη μέρα θα αλλάξει πολλά στα θέματα μετακινήσεων, ποια θα είναι η πολιτική που θα τηρηθεί από τις αεροπορικές εταιρίες, ποιες θα είναι οι συνθήκες συνωστισμού και ασφάλειας σε αεροδρόμια, σταθμούς τρένων, λεωφορείων και σε πλοία. Μεγάλη κουβέντα γίνεται για το κομμάτι του

συνεδριακού τουρισμού, καθώς οι κανόνες υγιεινής δεν προβλέπουν την οργάνωση μεγάλων συνεδρίων σε κλειστούς χώρους, με συνέπεια να παραταθεί το σκηνικό των τηλεδιασκέψεων ως την επικρατέστερη λύση, αφού και η συμμετοχή ατόμων από κάθε πλευρά του πλανήτη θα είναι ασύμφορη. Όλα αυτά είναι ζητήματα που απασχολούν τους επιχειρηματίες του κλάδου όπου και αυτοί με τη σειρά τους, όπως οι τράπεζες σε μια προηγούμενη οικονομική κρίση, περιμένουν την ανάληψη από πλευράς πολιτείας μέτρων προστασίας και στήριξης των τουριστικών επιχειρήσεων για να ανακάμψει ο κλάδος, δηλώνοντας ότι το εργατικό κόστος είναι δυσβάστακτο. Βέβαια κανένα εργατικό κόστος δεν θα γεμίσει τα άδεια ξενοδοχεία αλλά σίγουρα αποτελεί έναν άσσο στο μανίκι των εργοδοτών απέναντι στο παιχνίδι της χρηματοδότησης που παίζεται με την κυβέρνηση για το ποιοι θα είναι αυτοί που θα απολαύουν μεγαλύτερα κομμάτια χρηματοδότησης και ενίσχυσης των επιχειρήσεων που επλήγησαν από την κρίση. Οι συνέπειες για τους εργαζόμενους είναι να ξαναζητήσουν τις εργατικές και εργασιακές επιθέσεις που υπέστησαν μέσα στην προηγούμενη δεκαετία και αυτή τη φορά με μια ακόμα πιο εχθρική κυβέρνηση απέναντί τους. Σενάρια παράτασης του έως τώρα εργασιακού μοντέλου, δηλαδή δουλειά από το σπίτι, εκ περιτροπής εργασία, διαφοροποιούμενο ωράριο ανάλογα με τις ανάγκες της επιχείρησης είναι μερικά από τα σενάρια που όλοι φοβόμαστε ότι θα εφαρμοστούν.

Κατεβήκατε σε απεργιακή κινητοποίηση την περασμένη βδομάδα. Ποιες ήταν οι διεκδικήσεις και ποια χρειάζεται να είναι η συνέχεια;

Η 28/4 ήταν μέρα δράσης στον επισιτισμό - τουρισμό και καλούσε το σωματείο στην Κλαυθμώνος σε απεργιακή συγκέντρωση, με διεκδικήσεις να παρθούν μέτρα προστασίας από τον ιό, αξιοπρεπείς μισθούς, ένταξη των διανομέων στα βαρέα και ανθυγιεινά, 5ήμερη και θώρη εργασία για όλους. Φυσικά και το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εργαζομένων σε τουρισμό επισιτισμό "Η Καμαριέρα" δεν θα μπορούσε να απουσιάζει. Ενισχύοντας την φωνή του σωματείου και καταθέτοντας την πρόταση να ανοίξουν τα κλειστά ξενοδοχεία προκειμένου να φιλοξενήσουν, μετανάστες, άστεγους και Ρομά ως μέτρο αντιμετώπισης της πανδημίας και των άθλιων συνθηκών διαβίωσης των συνανθρώπων μας προκειμένου να έχουν μια ευκαιρία και πρόσβαση σε συνθήκες ασφάλειας και υγιεινής αυτομόνητες για τους περισσότερους από εμάς. Επίσης τη δυνατότητα ύπαρξης δωρεάν κοινωνικού τουρισμού για την εργατική τάξη, που τόσο βάνουσα χτυπήθηκε από αυτή την πανδημία. Η συνέχεια προσπάθει να παραμείνουμε πάνω από όλα υγιείς και ενωμένοι και έτσι να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις της επομένης μέρας όπου το μόνο σίγουρο είναι ότι θα μας ζητηθεί για μια ακόμα φορά να πληρώσουμε εμείς και αυτή την κρίση. Ας μην κοροϊδευόμαστε αν δεν βρεθεί η φαρμακευτική αγωγή ή το εμβόλιο δεν θα υπάρξει καμία ανάκαμψη του κλάδου.

1 ΜΑΗ Μαχητικά σε όλες τις πόλεις

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Εκατοντάδες συμμετείχαν στη διαδήλωση της Πρωτομαγιάς στα Γιάννενα. Η συγκέντρωση ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο και ακολούθησε πορεία στους δρόμους της πόλης. Με πανό συμμετείχαν ο Σύλλογος Διοικητικών του Πανεπιστημίου, το Σωματείο Μετάλλου, το ΣΒΕΔΙ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΣΕΚ και άλλες οργανώσεις της αριστεράς.

Η οικονομική κρίση βρισκόταν στο επίκεντρο των συζητήσεων του κόσμου, όπως και το τι έκανε η κυβέρνηση όλο αυτό το διάστημα της πανδημίας, αλλά και η συνέχεια με τις επιθέσεις που ετοιμάζει. Το κλίμα ήταν πολύ αγωνιστικό και αισιόδοξο που κάναμε τη συγκέντρωση και την πορεία και δεν επικράτησε η κυβερνητική προπαγάνδα. Είναι επίσης θετικό ότι και το ΚΚΕ που αρχικά μιλούσε για συγκεντρώσεις ανά γειτονιές, μετά και το δικό μας κάλεσμα σαν ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αποφάσισε να οργανώσει κινητοποίηση στο ΕΚ. Από την πλευρά μας σαν ΣΕΚ είχαμε τις προηγούμενες μέρες επισκεφτεί τα δυο νοσοκομεία της πόλης για να ενημερώσουμε για την Πρωτομαγιά, ενώ οργανώσαμε και σαν ΑΝΤΑΡΣΥΑ μια δράση με μουσική και μοίρασμα ανακοινώσεων στη Νομαρχία.

Αρετή Κανέλου

1η Μάη, Ηράκλειο Κρήτης. Φωτό: Βίκυ Γκαδάτσιου

Μαζική ήταν η απεργιακή συγκέντρωση και διαδήλωση, κρατώντας όλα τα μέτρα ασφαλείας, και στο Ηράκλειο της Κρήτης την Πρωτομαγιά. Με τα πανό τους συμμετείχαν ο ΣΕΠΕ Ηρακλείου Δ. Θεοτοκόπουλος, το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, ο Σύλλογος Φοιτητών Βιολογίας, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ, ενώ επιπλέον στην συγκέντρωση καλούσε το Σωματείο Ερευνητών (ΣΕΕΕΗ) και η ΕΜΔΥΔΑΣ. Στη συνέχεια ενωθήκαμε σε μια κοινή διαδήλωση μαζί με τα μπλοκ των ΚΚΕ (μ-λ), ΜΛΚΚΕ και της Κοινότητας Αλληλεγγύης Ηρακλείου.

Παρά την ιδιαίτερη περίοδο η συμμετοχή του κόσμου ήταν μεγαλύτερη από πέρσι και η πορεία κινήθηκε στο κέντρο της πόλης με παλμό και συνθήματα

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

για δημόσια και δωρεάν Υγεία και Παιδεία και μαζικές προσλήψεις στα νοσοκομεία για να αντιμετωπιστεί η κρίση. Στο δρόμο σπάσαμε τις απαγορεύσεις και το αφήγημα της κυβέρνησης περί επιτυχίας της στη μάχη απέναντι στον κορονοϊό.

Από την πρώτη στιγμή οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες του ΣΕΚ μπήκαμε στην μάχη για την οργάνωση της Πρωτομαγιάς και η επιτυχία της μας δίνει έμπνευση να συνεχίσουμε τους αγώνες της τάξης μας για να μην πληρώσουν την κρίση που έρχεται οι εργαζόμενοι και οι φτωχοί.

Κωνσταντίνος Δανακτής

ΠΑΤΡΑ

Πάνω από 250 διαδηλωτές και διαδηλώτριες συμμετείχαν στην Πρωτομαγιάτικη απεργιακή κινητοποίηση στην Πάτρα. Εκπαιδευτικοί της ΕΛΜΕ, οι φοιτητικοί σύλλογοι της Αρχιτεκτονικής και του Βιολογικού, ο Σύλλογος Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργών, η ΚΕΕΡΦΑ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΣΕΚ και άλλες οργανώσεις της αριστεράς και του αναρχικού χώρου συγκεντρώθηκαν έξω από το Εργατικό Κέντρο στην πλατεία Όλγας και στη συνέχεια διαδηλώσαμε μαχητικά στους δρόμους της πόλης.

Καθώς το Εργατικό Κέντρο δεν κάλεσε, ήταν μια κινητοποίηση που οργανώθηκε από τα κάτω, από τον κόσμο που θέλει να συγκρουστεί με την κυβέρνηση και την πήρε στα χέρια του. Από τη πλευρά μας τα μέλη του ΣΕΚ είχαμε βγει τις προηγούμενες μέρες σε εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους και γειτονιές, είχαμε αναρτήσει πανό στην πόλη. Συνεχίζουμε στο πλευρό των εκπαιδευτικών που καλούν συγκέντρωση την Τρίτη 5 Μάη στις 7 το απόγευμα στην πλατεία Γεωργίου ενάντια στο αντιεκπαιδευτικό πολυνομοσχέδιο και σε όλους τους κλάδους που αντιστέκονται.

Δημήτρης Μπελιάς

ΞΑΝΘΗ

Η συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς στη Ξάνθη έδειξε την αγωνιστική διάθεση των εργαζόμενων και στην πόλη μας. Ξεκίνησε στην πλατεία Ελευθερίας με τη συμμετοχή του ΣΕΚ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και άλλων οργανώσεων της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και συνεχίστηκε με πορεία μέχρι την κεντρική πλατεία. Ήταν μια πολύ καλή συγκέντρωση για τα δεδομένα της περιόδου, φωνάξαμε τα συνθήματά μας ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης και διαβάσαμε την ανακοίνωση της Εργατικής Αλληλεγγύης.

Σαν συνέχεια η πρώτη μεγάλη μάχη θα δοθεί στην εκπαίδευση ενάντια στο πολυνομοσχέδιο της Κεραμέως. Η αύξηση του αριθμού των παιδιών ανά τάξη, που σημαίνει ότι και θέσεις εκπαιδευτικών χάνονται και η ποιότητα της εκπαίδευσης υποβαθμίζεται ακόμα περισσότερο, η τράπεζα θεμάτων, που είναι το συνώνυμο του εξεταστικού φραγμού, η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και όλα όσα προβλέπει αποτελούν μια πολύ μεγάλη επίθεση τόσο στους εκπαιδευτικούς όσο και στους μαθητές.

Η προσπάθεια και η πρόταση και του σχήματός μου στο Σύλλογο Δασκάλων είναι άμεσα να υπάρξει κινητοποίηση και στην Ξάνθη.

Τζεμαλή Μηλιαζήμ

1η Μάη, Ξάνθη. Φωτό: ΣΕΚ Ξάνθης

ΧΑΝΙΑ

Εκατοντάδες συγκεντρώθηκαν στην πλατεία της Αγοράς και διαδήλωσαν στο κέντρο της πόλης την Εργατική Πρωτομαγιά και στα Χανιά κόντρα στην κυβέρνηση που όλες τις προηγούμενες ημέρες προσπαθούσε να αποτρέψει τις συγκεντρώσεις. Μια σειρά από συνδικάτα καλούσαν και ήταν εκεί, όπως η ΕΛΜΕ Χανίων, ο ΣΕΠΕ Χανίων, το Σωματείο Εργαζομένων στους Δήμους Χανίων αλλά και συλλογικότητες και οργανώσεις της αριστεράς. Όλοι μαζί στείλαμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα κλιμάκωσης των αγώνων για να μην πληρώσουν οι εργαζόμενοι την κρίση.

Όλες τις προηγούμενες μέρες οργανώσαμε αυτή την μάχη με τα υλικά του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης και την Εργατική Αλληλεγγύη στους εργατικούς χώρους όπου η εικόνα από τους εργαζόμενους ήταν μόνο οργή για τις επιλογές της κυβέρνησης και ότι χρειάζεται συνέχεια μετά την Πρωτομαγιά.

Μαρία Καλιτσουνάκη

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκαν οι πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις στη Θεσσαλονίκη, που έσπασαν στην πράξη τις προκλητικές απαγορεύσεις της κυβέρνησης και ανέδειξαν όλο το φάσμα της εργατικής αντίστασης που ξεδιπλώνεται εν μέσω πανδημίας, βάζοντας πολύτιμη παρακαταθήκη για τις σκληρές μάχες που βρίσκονται μπροστά μας, για να μην πληρώσουν οι εργαζόμενοι το κόστος της υγειονομικής και οικονομικής κρίσης.

Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης, το Συντονιστικό Νοσοκομείων, μαζί με την ΕΝΙΘ και τους συμβασιούχους του ΨΝΘ, φοιτητικούς συλλόγους (Ιστορικού-Αρχαιολογικού, Φιλολογίας, Γαλλικού, Μουσικού), εργαζόμενους/ες στον επισιτισμό-τουρισμό με το πανό της ΛΑΝΤΖΑ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η ΚΕΕΡΦΑ συγκεντρώθηκαν στο Άγαλμα Βενιζέλου, όπου παρευρέθηκαν η ΟΚΔΕ και η ΛΑΕ.

Στεφάνια

Στη συνέχεια οι διαδηλωτές πραγματοποιήσαν πορεία στους δρόμους της πόλης, φωνάζοντας συνθήματα όπως «μαζικές προσλήψεις στα νοσοκομεία – αυτή είναι η απάντηση στην πανδημία», και «λιτότητα ανεργία κορονοϊός – αυτός είναι ο καπιταλισμός». Η πορεία κατέληξε στο μνημείο των πεσόντων εργατών έξω από το ΕΚΘ, όπου κατέθεσαν στεφάνια και τραγούδησαν τη Διεθνή.

Την ίδια ώρα, συγκέντρωση πραγματοποιούσαν στο Άγαλμα Βενιζέλου οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ. Μετά το τέλος της, αντιπροσωπεία κατέθεσε στεφάνια στο μνημείο του Καπνεργάτη στην συμβολή των οδών Εγνατίας και Βενιζέλου. Συγκέντρωση και πορεία με αφετηρία την Καμάρα και κατάληξη στο μνημείο των πεσόντων εργατών πραγματοποιήθηκε και από την Πρωτοβουλία για μια Ταξική Πρωτομαγιά, το ΚΚΕ (μ-λ) και συλλογικότητες του αντιεξουσιαστικού χώρου.

Οι εκδηλώσεις της πρωτομαγιάς που δεν είχαν σε τίποτε να ζηλέψουν τη μαζικότητα των προηγούμενων χρόνων, απέδειξαν ότι η εργατική τάξη μπορεί να εγγυηθεί τηντήρηση των μέτρων υγειονομικής προστασίας στη δράση της, αλλά και να ανοίξει το δρόμο μέσα από την απεργιακή κλιμάκωση για να βάλει φραγμό στις επιθέσεις και τις νέες θυσίες που απαιτούν η κυβέρνηση και τα αφεντικά.

Ευκλείδης Μακρόγλου

Ο λόγος στην τάξη που κρατάει όρθια την κοινωνία

Τους ανοιχτούς λογαριασμούς που έχει η εργατική τάξη με την κυβέρνηση της ΝΔ σε όλους τους κλάδους και σε όλα τα μέτωπα ανέδειξαν οι ομιλήτες και οι ομιλήτριες στην Πρωτομαγιάτικη απεργιακή συγκέντρωση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης στο Σύνταγμα.

«Ερχόμαστε στη φετινή Πρωτομαγιά μετά από βδομάδες κινητοποιήσεων στην εκπαίδευση, στον τουρισμό-επισιτισμό, στα νοσοκομεία, στην υπηρεσία ασύλου και πολλούς ακόμα κλάδους για να πούμε ότι πάνω από όλα είναι οι ζωές μας και όχι τα κέρδη τους», ξεκίνησε η **Ζανέτα Λυσικάτου**, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας και παρουσιάστρια της συγκέντρωσης. «Δεν μας σταματάνε οι απαγορεύσεις της κυβέρνησης. Διεκδικούμε μαζί με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να έρθουν όλοι/ες στις πόλεις μας. Με την έμπνευση από τους Μάηδες του '36 και του '68, βγαίνουμε στους Μάηδες της νέας χιλιετίας».

«Σήμερα, ημέρα αγώνα της εργατικής τάξης παγκόσμια, δείχνουμε τη δύναμη που κράτησε όρθια την κοινωνία», είπε ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας. «Είναι η μόνη χρήσιμη τάξη σε αυτή την κοινωνία που, εν μέσω πανδημίας και τυφλής καραντίνας των κυβερνήσεων, όλοι από τα νοσοκομεία μέχρι τα ντελίβερι και τα σούπερ μάρκετ κατάφεραν να εξασφαλίσουν τη λειτουργία της. Έχουμε μεγάλη απεργιακή σύγκρουση

1η Μάη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

«Η σημερινή συγκέντρωση, στις πιο δύσκολες συνθήκες, δείχνει την πραγματική διάθεση των εργαζόμενων», είπε ο **Στέλιος Γιαννούλης**, ταμίας του Συλλόγου Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης. «Οι εκπαιδευτικοί έχουμε ήδη ξεκινήσει τη μάχη. Η κυβέρνηση εν μέσω πανδημίας κατεβάζει με τον πιο ύπουλο και εκδικητικό τρόπο πολυνομοσχέδιο για την Παιδεία που συγκεντρώνει όλες τις επιθέσεις που τα προηγούμενα δεκαπέντε χρόνια δεν μπόρεσε καμιά κυβέρνηση να περάσει. Ήδη έχουμε δείξει ότι δεν θα την αφήσουμε. Συνεχίζουμε και την επόμενη βδομάδα με κινητοποιήσεις. Έχουμε τη δύναμη να νικήσουμε!».

«Χρόνια πολλά σε όλους!» ευχήθηκε με ένα τεράστιο χαμόγελο η **Μισέλ**, μετανάστρια από την κοινότητα Καμερούν. «Σας ευχαριστούμε πολύ που είστε εδώ. Εμείς είμαστε για νίκη. Κερδίσαμε σήμερα. Είμαστε όλοι μαζί!». «Η Πρωτομαγιά είναι η ημέρα μας», συνέχισε ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας, καταγγέλοντας τις συνθήκες κράτησης και τα βασανιστήρια που υφίστανται οι πρόσφυγες και οι μετανάστες.

Κ. Καταραχιάς

στήρια μεταναστών στα αστυνομικά τμήματα, στην Αμυγδαλέζα, στα κέντρα κράτησης. «Κουκουλώνουν την αλήθεια. Όταν υπάρχει καταγγελία παίρνουν τα θύματα και τα πάνε αλλού. Δεν θα αφήσουμε κανέναν που έχει ανάγκη μόνο του. Εμείς σεβόμαστε τη δικαιοσύνη, αλλά δεν μπορούμε να έχουμε σεβασμό για έναν αστυνομικό με στολή που νομίζει ότι δεν υπάρχει νόμος γι' αυτόν. Θα τον κυνηγήσουμε. Δεν θα σταματήσουμε μέχρι να έχουμε δικαιοσύνη, δικαιώματα, ελευθερία. Εργάτες ενωμένοι, ποτέ νικημένοι!».

«Οι εργαζόμενοι στον επισιτισμό, στους μπουφές, στα ξενοδοχεία, οι βαλέδες, όλοι όσοι αυτό το διάστημα τροφοδότησαν χιλιάδες εργατικά σπίτια και δομές με αγαθά που είχαν ανάγκη όλες οι οικογένειες, θα βρεθούμε στην πρώτη γραμμή της μάχης», τόνισε ο **Βασίλης Μυραϊνιάς**, εργαζόμενος στον επισιτισμό. «Σε αυτό τον κόσμο η κυβέρνηση δίνει 800 ευρώ για διύμιση μήνες στην καλύτερη, μηδενικό εισόδημα στη χειρότερη όπως για τους εργαζόμενους στο Royal Olympic, που είναι τρεις μήνες απλήρωτοι. Θα συνεχίσουμε μέχρι να αναγκαστούν οι εργοδότες να πληρώνουν τα μισθώματα, μέχρι η κυβέρνηση να καλύψει όσους έχουν μείνει στο δρόμο και δεν ξέρουν αν θα ανοίξει ξανά η επιχείρησή που εργάζονταν. Θέλουμε μέτρα ασφάλειας. Θέλουμε κοινωνικό τουρισμό για τον άνεργο, τον εργαζό-

Σ. Γιαννούλης

μενο, τον φοιτητή, τον μετανάστη. Θέλουμε κρατικοποίηση των ξενοδοχείων για να μπουν όσοι έχουν ανάγκη, οι φτωχοί, οι άστεγοι, οι πρόσφυγες, οι μετανάστες».

«Μέσα στην κρίση του κορονοϊού, η κυβέρνηση της ΝΔ βρήκε την ευκαιρία να τα βάλει, εκτός από όλους τους κλάδους και τους εργαζόμενους, και με το περιβάλλον», είπε η **Εμμανουέλα Τερζοπούλου**, μέλος της Ρεμπλικανικής. «Φέρνει τη Δευτέρα προς συζήτηση και την Τρίτη για ψήφιση στη Βουλή ένα νομοσχέδιο που αν περάσει είναι ταφόπλακα για το περιβάλλον όλης της χώρας. Καταστρέφει περιοχές Natura, επιτρέπει τις εξορύξεις μέσα σε προστατευόμενες περιοχές, επεκτείνει τις ανεμογεννήτριες, καταργεί όλες τις άδειες για τους επενδυτές. Θα περιμένουμε μετά την κρίση του κορονοϊού, η κυβέρνηση να κινηθεί στην ανάποδη κατεύθυνση, της προστασίας και της αποκατάστασης του περιβάλλοντος και όχι της ολοκληρωτικής καταστροφής του. Σας περιμένουμε όλους εδώ τη Δευτέρα στις 6μμ να φωνάξουμε άμεση απόσυρση του αντιπεριβαλλοντικού νομοσχεδίου του Χατζηδάκη».

Β. Μυραϊνιάς

«Μέσα στην πανδημία και την κρίση του κορονοϊού, ο καπιταλισμός παίζει το πιο σκληρό χαρτί του σε βάρος του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας», είπε με τη σειρά της η **Δήμητρα Βήνη** από την Κίνηση Πολιτών «Όχι Λι-

Ε. Τερζοπούλου

βία... Κι όπως το πρόβλημα της πανδημίας του κορονοϊού δεν αντιμετωπίζεται ολοκληρωμένα και αποτελεσματικά με σποτάκια στην τηλεόραση και επικοινωνιακές παρεμβάσεις, έτσι και η αύξηση της ενδοοικονομικής βίας δεν αντιμετωπίζεται με αναρτήσεις στο instagram και τηλεοπτικές καμπάνιες».

Για τον αγώνα των κρατούμενων στις φυλακές που όλο αυτό το διάστημα παλεύουν για να υπάρξουν μέτρα υγιεινής, ασφάλειας και αποσυμφόρησης στα σωφρονιστικά καταστήματα,

«Η κυβέρνηση τυφλά μας έβαλε στην καραντίνα, τυφλά μας βγάζει», είπε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Γεννηματάς που έκλεισε τη συγκέντρωση. «Αρνείται πεισματικά το μέτρο των μαζικών ελέγχων, ενώ χαρίζει δισεκατομμύρια στους κολλητούς της είτε είναι κλινικάρχες είτε καναλαρχες. Από τη μεριά μας, απαντήσαμε και αντισταθήκαμε. Γι' αυτό καταφέραμε να έχουμε αυτή την εικόνα. Σε καμιά περίπτωση δεν χρεώνεται η κυβέρνηση αυτή την εικόνα. Συνεχίζουμε ακόμα πιο δυναμικά γιατί δεν θα δεχτούμε να φορτωθούμε ούτε τα σπασμένα της πανδημίας ούτε τα σπασμένα της οικονομικής κρίσης. Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός, είναι η επανάσταση και ο σοσιαλισμός».

Δ. Βήνη

δημόσιας και δωρεάν Παιδείας, να πετάει χιλιάδες μαθητές της εργατικής τάξης έξω από τα Πανεπιστήμια. Μαζί με τους εκπαιδευτικούς θα συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις, όπως και πριν την πανδημία, με κάθε μορφή».

Στη μάχη ενάντια στη σεξιστική καταπίεση στάθηκε η **Μαρία Χαρχαρίδου**, νοσηλεύτρια, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Γεννηματάς και της Κίνησης για την απεργιακή 8 Μάρτη. «Στις 8 Μάρτη με το σύνθημα "Παλεύουμε, Διεκδικούμε, Απεργούμε" φέραμε δυναμικά στο προσκήνιο όλα τα αιτήματα για την απελευθέρωση των γυναικών, για την απελευθέρωση όλων μας. Πόσο επίκαιρα, πόσο αναγκαία, πόσο επείγοντα αποδείχτηκαν μέσα στη διάρκεια της καραντίνας. Στις μέρες της καραντίνας, είναι γνωστό ότι έχουν αυξηθεί τα επεισόδια ενδοοικονομικής βίας... Κι όπως το πρόβλημα της πανδημίας του κορονοϊού δεν αντιμετωπίζεται ολοκληρωμένα και αποτελεσματικά με σποτάκια στην τηλεόραση και επικοινωνιακές παρεμβάσεις, έτσι και η αύξηση της ενδοοικονομικής βίας δεν αντιμετωπίζεται με αναρτήσεις στο instagram και τηλεοπτικές καμπάνιες».

Για τον αγώνα των κρατούμενων στις φυλακές που όλο αυτό το διάστημα παλεύουν για να υπάρξουν μέτρα υγιεινής, ασφάλειας και αποσυμφόρησης στα σωφρονιστικά καταστήματα, «Η κυβέρνηση τυφλά μας έβαλε στην καραντίνα, τυφλά μας βγάζει», είπε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Γεννηματάς που έκλεισε τη συγκέντρωση. «Αρνείται πεισματικά το μέτρο των μαζικών ελέγχων, ενώ χαρίζει δισεκατομμύρια στους κολλητούς της είτε είναι κλινικάρχες είτε καναλαρχες. Από τη μεριά μας, απαντήσαμε και αντισταθήκαμε. Γι' αυτό καταφέραμε να έχουμε αυτή την εικόνα. Σε καμιά περίπτωση δεν χρεώνεται η κυβέρνηση αυτή την εικόνα. Συνεχίζουμε ακόμα πιο δυναμικά γιατί δεν θα δεχτούμε να φορτωθούμε ούτε τα σπασμένα της πανδημίας ούτε τα σπασμένα της οικονομικής κρίσης. Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός, είναι η επανάσταση και ο σοσιαλισμός».

Θ. Καμπαγιάννης

Θεσσαλονίκη. Φωτό: Εφη Γεωργακοπούλου

Γιάννενα. Φωτό: ΣΕΚ Γιαννίνων

Πάτρα Φωτό: ΣΕΚ Πάτρας

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΜΠΑΝΙΑ Εκκενώστε τα camp

800 υπογραφές είχαν συλλεχθεί στο κείμενο της καμπάνιας "Εκκενώστε τα καμπ - οι πρόσφυγες σε σπίτια και ξενοδοχεία" μέχρι και τις 23 Απριλίου, οπότε και οργανώθηκε η διεθνής εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ με τον ομώνυμο τίτλο και την συμμετοχή μιας σειράς ομιλητών από χώρες της Ευρώπης.

Ανάμεσα σε αυτούς που υπογράφουν βρίσκονται άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών, συνδικαλιστές, δημοτικοί σύμβουλοι και ακτιβιστές: Ο **Φοίβος Δεληβοριάς**, τραγουδοποιός, μουσικός, ο **Βασίλης Κουκαλάς**, σκηνοθέτης, ηθοποιός, ο **Σπύρος Γραμμένος**, τραγουδοποιός, μουσικός, ο **Αλέξανδρος Λογοθέτης**, ηθοποιός, ο **Γιάννης Σακαρίδης**, σκηνοθέτης, ο **Βαγγέλης Χατζηνικολάου**, σκηνοθέτης, ο **Θεόδωρος Τερζόπουλος**, σκηνοθέτης, ο **Βασίλης Νούλας**, σκηνοθέτης, ο **Γιάννης Παπαδόπουλος**, ηθοποιός, ο **Φώτος Λαμπρινός**, σκηνοθέτης, ο **Μιχάλης Λυμπεράτος**, πανεπιστημιακός, η **Αλεξάνδρα Ιωαννίδου**, πανεπιστημιακός, η **Αλεξάνδρα Πολιτάκη**, πολιτικός επιστήμονας, η **Λήδα Καζαντζάκη**, ιστορικός Τέχνης, ο **Γιάννης Λεοντάρης**, σκηνοθέτης, Αναπληρωτής Καθηγητής Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, ο **Νίκος Κουραχάνης**, Μεταδιδακτορικός Ερευνητής, ο **Γιάννης Τσίρμπας**, συγγραφέας, ο **Κώστας Μανταίος**, μέλος ΔΣ ΣΦΕΑ (Δείτε εδώ τα ονόματα: facebook.com/keerfapage/posts/4177077652317510).

«Η Διεθνής Αμνηστία κάνει μια εκστρατεία για το δικαίωμα των προσφύγων στο άσυλο και με αυτήν την έννοια είμαστε ενάντια στην Συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για τους πρόσφυγες» τόνισε στην ομιλία της στην διαδικτυακή εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ, η **Ουλρίκε Σμιντ** από τη Γερμανία. «Πιέζουμε το ευρωπαϊκό κοινοβούλιο και την ευρωπαϊκή επιτροπή και κάνουμε καμπάνια να βρουν τρόπους για την μετεγκατάσταση των ευάλωτων ομάδων, την επανένωση οικογενειών, ιδιαίτερα όσων βρίσκονται στα camp στην Ελλάδα, προς τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Χιλιάδες ευάλωτοι πρόσφυγες, ηλικιωμένοι, παιδιά, άνθρωποι με αναπηρίες ή ασθένειες, έγκυες γυναίκες, νέες μητέρες, βρίσκονται στη Μόρια και τα άλλα στρατόπεδα διαβιώνοντας σε πάρα πολύ επικίνδυνες συνθήκες. Εκεί ένα ξέσπασμα του Covid 19 θα έχει τρομακτικές συνέπειες.

Η Διεθνής Αμνηστία καλεί την ελληνική κυβέρνηση να μετακινήσει ασφαλώς όλους τους πρόσφυγες από τα νησιά σε ασφαλή και ενδεδειγμένα καταλύματα στην ηπειρωτική Ελλάδα όπου θα μπορούν να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας και θα μπορούν να κάνουν αίτηση ασύλου χωρίς καμία διάκριση. Έχουμε φτιάξει ένα κείμενο με το οποίο μαζεύουμε υπογραφές σε όλη την Ευρώπη, το οποίο το έχουμε αποστείλει και στην ΚΕΕΡΦΑ.

Βήματα

Έχουν υπάρξει κάποιες επιτυχίες, μικρά βήματα. Στις αρχές Απρίλη, σε μια συνάντηση με την σχετική επιτροπή της ΕΕ, συμφωνήθηκε και με την ελληνική κυβέρνηση η αποστολή κάποιων απροστάτευτων παιδιών σε ευρωπαϊκές χώρες -2000 από τις συνολικά 5000 που υπάρχουν στην Ελλάδα- και η μετεγκατάσταση 2000 ευάλωτων από αυτούς που είναι στα νησιά. Στη Γερμανία μέχρι πρότινος όλοι λέγανε ότι σταματούσε κάθε πρωτοβουλία μετεγκατάστασης και αποκατάστασης λόγω κορονοϊού αλλά αυτή τη στιγμή, μετά και τη δυναμική εκστρατεία μας, ήδη η κυβέρνηση αναγκάστηκε να πάρει κάποια παιδιά. Το παλεύουμε και καλούμε τους συνανθρώπους μας στα camp να κάνουν κουράγιο, να αντέξουν και εμείς θα συνεχίσουμε να τους υποστηρίζουμε με κάθε τρόπο».

«Η πανδημία καθιστά παγκοσμίως πιο ορατές τις κοινωνικές ανισότητες» είπε ο **Αμπντούλ Αζίζ**, κρατούμενος για 6 χρόνια στα νησιά Ναούρου Αυστραλία, που ζει στη Γενεύη. «Η ΕΕ γνωρίζει την κατάσταση στη Μόρια, γνωρίζει την κατάσταση και στην Τουρκία. Είναι τραγική και απαράδεκτη αμέλεια των ευρωπαϊκών αρχών να κλείνουν τους πρόσφυγες μέσα στα camp ενώ οι ίδιες κλείνουν τα σύνορά τους. Η κατάσταση δεν πρόκειται να επιλυθεί με χρήματα ούτε με τεχνικές μελέτες. Υπάρχει μια ανθρωπιστική κρίση και πρέπει όλες οι ευρωπαϊκές χώρες να αναλάβουν τις πολιτικές τους ευθύνες.

Έχοντας ζήσει προσωπικά 6 χρόνια σε κέντρο κράτησης, τα έχω βιώσει στο πετσί μου, ξέρω πολύ καλά τι σημαίνει να ζεις κάτω από αυτές τις συνθήκες, να κοντεύεις να τρελαθείς, να θες να δώσεις τέλος στη ζωή σου και παρόλα αυτά να αντέχεις, να προσπαθείς και τελικά να επιβιώνεις. Τον Φεβρουάριο βρέθηκα στη Μόρια και είδα ο ίδιος τις συνθήκες.

Πολλοί αναλώνονται σε μια συζήτηση για ανοιχτά ή κλειστά κέντρα, είναι λάθος. Δεν θέλουμε καθόλου στρατόπεδα γιατί αν για παράδειγμα υπάρξει μια προσβολή του Covid 19 είτε ανοιχτό είτε κλειστό οι συνέπειες θα είναι φρικτές και για τους διαμένοντες και συνολικά για την κοινωνία.

Ίσως σήμερα να υπάρχει ένα παράθυρο ευκαιρίας με την πανδημία να αναδείξουμε τα προβλήματα. Σήμερα κάποιοι που μέχρι χθες αισθάνονταν ασφαλείς μπορούν να καταλάβουν πιο εύκολα πόσο γρήγορα η ζωή μπορεί να τα φέρει όλα ανάποδα. Ίσως είναι η χρυσή ευκαιρία για να ακούσει η κοινωνία τους πρόσφυγες και να δείξει την αλληλεγγύη της».

Γ.Π.

Ο Μηταράκης “θυμήθηκε” τη Μόρια

«**Μ**ιλήσαμε για την μείωση των ροών που ήδη βιώνουμε, την επιτάχυνση του ασύλου που επιταχύνουμε ήδη, την αναγκαιότητα επιτάχυνσης επιστροφών μετά το άνοιγμα των συνόρων. Μιλήσαμε για την αποσυμφόρηση που από τον Ιανουάριο έχει γίνει πράξη... Μιλήσαμε όμως ειδικά για την ανάγκη προστασίας των τοπικών κοινωνιών από τις μεταναστευτικές ροές, για την ανάγκη δημιουργίας κλειστών κέντρων. Μιλήσαμε με ειλικρίνεια».

Με τη δήλωσή του μετά την επίσκεψη που πραγματοποίησε στη Μόρια την περασμένη Κυριακή ο υπουργός Μετανάστευσης **Μηταράκης** ομολογεί κυνικά ότι η «επιτάχυνση του ασύλου» σημαίνει επιτάχυνση των απελάσεων. Ομολογεί επίσης -αντιμέτωπος με τις διαμαρτυρίες τόσο των μόνιμων κατοίκων των νησιών όσο και των προσφύγων που δεν έχουν σταματήσει να διαδηλώνουν στη

Μόρια- ότι τα σχέδια για τη δημιουργία «κλειστών δομών» εξακολουθούν να βρίσκονται στο τραπέζι. Επιπλέον, η παρουσία, δίπλα του, στην επίσκεψή του στη Μόρια, του βουλευτή και πρώην υπουργού **Αθανασίου** ήταν η επιβεβαίωση ότι τα σχέδια έχουν και τη σφραγίδα της ακροδεξιάς πτέρυγας της ΝΔ.

Όσον αφορά τώρα στο πιο επίμαχο θέμα, δηλαδή την ανθρωπιστική κρίση που βρίσκεται σε εξέλιξη, και μάλιστα εν μέσω πανδημίας, στη Μόρια και στα άλλα στρατόπεδα, τα περί «αποσυμφόρησης που από τον Ιανουάριο έγινε πράξη» αποτελούν κακόγουστο ανέκδοτο. Αλλά είναι ενδεικτικά και των πιέσεων που αισθάνεται η κυβέρνηση ΝΔ κάτω από το βάρος της ντόπιας και διεθνούς κατακραυγής για το γεγονός ότι κρατάει τους πρόσφυγες εγκλωβισμένους σε μια κατεύθυνση «ανοσίας αγέλης» σε κλειστά στρατόπεδα. Κάτω από αυτές τις

πιέσεις έχει αναγκαστεί να μετακινήσει τις τελευταίες βδομάδες λίγες χιλιάδες πρόσφυγες από τα νησιά ενώ σπεύδει να καθησυχάσει με δηλώσεις ότι «μπαίνουμε στη δεύτερη φάση όπου χρειάζεται να αναπτυχθούν πολλά περισσότερα τεστ στις δομές» όπως δήλωσε ο Μηταράκης.

Καθώς μπαίνουμε, λοιπόν, στην δεύτερη –και πιο επικίνδυνη για τους περισσότερους- φάση της πανδημίας, χρειάζεται να εντείνουμε αυτές τις πιέσεις αναδεικνύοντας ακόμη πιο επιτακτικά το αίτημα (που βρίσκει σύμφωνους τόσο τους πρόσφυγες όσο και την τοπική κοινωνία) για κλείσιμο-εκκένωση των στρατοπέδων, άσυλο-μεταφορά των προσφύγων σε κατοικίες με ανθρώπινες συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας. ΤΩΡΑ, πριν να είναι αργά.

22 Απρίλη, Διαδήλωση προσφύγων της Μόριας

«**Ή** μουν στη Μόρια εφτά μήνες, μας μετέφεραν από εκεί για να προστατευθούμε από τον κορονοϊό και ακόμα ζούμε σε σκηνή. Θέλουμε γιατρούς, φάρμακα, επαρκές νερό, ζεστό νερό, συνθήκες υγιεινής, μάσκες, σαπούνι, φαγητό που να τρώγεται, σχολείο για τα παιδιά».

Αυτά κατήγγειλαν στην αντιπροσωπεία της ΚΕΕΡΦΑ Μαρουσιού-Κηφισιάς-Ν.Ερυθραίας που επισκέφθηκαν το περασμένο Σάββατο τη Μαλακάσα, οι γυναίκες του «παλιού», ανοιχτού στρατοπέδου που στις 21 Απριλίου με τη δημόσια επιστολή τους ανέδειξαν τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης που αντιμετωπίζουν. Η ΚΕΕΡΦΑ Βορείων έχει ήδη απευθύνει κάλεσμα σε συλλογικότητες, σωματεία, οργανώσεις και φορείς για συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης και αίτημα προς τους δήμους για άμεση παροχή ειδών με στόχο την παράδοσή τους με κινητοποίηση αλληλεγγύης την Κυριακή 10 Μάη (επικοινωνία: 6998038553 ή στείλτε mail στο keerfavoreion@gmail.com για λεπτομέρειες).

Όπως αναφέρει: «Στο “νέο” στρατόπεδο της Μαλακάσας που λειτουργεί από τις 15 Μάρτη κρατήθηκαν εγκλειστοί για πάνω από ένα μήνα τουλάχιστον 1200 πρόσφυγες που η κυβέρνηση αρχικά προόριζε για άμεση απέλαση. Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να υποχωρήσει και να δεχτεί ότι τα νέα στρατόπεδα δεν μπορούν να είναι κλειστά. Αυτό έγινε γιατί η εργατική τά-

ΜΑΛΑΚΑΣΑ Κινητοποίηση αλληλεγγύης στις 10 Μάη

ξη αντιστάθηκε στα νέα Νταχάου, τόσο πριν την καραντίνα με τους ξεσηκωμούς στα νησιά, όσο και κατά τη διάρκεια της καραντίνας με τις συνεχείς αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις και πρωτοβουλίες. Εδώ και 4 μέρες επιτρέπεται σε περιορισμένο αριθμό προσφύγων να βγαίνει από το νέο στρατόπεδο για ψώνια, ενώ με την άρση των μέτρων καραντίνας το στρατόπεδο αναμένεται να μετατραπεί και επίσημα σε “ανοιχτή δομή” και να ξεκινήσουν έργα επέκτασής του.

Οι επιδιώξεις αυτής της κυβέρνησης δεν έχουν αλλάξει όμως. Οι φρικτές συνθήκες διαβίωσης στο νέο στρατόπεδο της Μαλακάσας το δείχνουν καθαρά. Ο κίνδυνος της πανδημίας δεν έχει περάσει, αντίθετα με τα παραμύθια που λέει η κυβέρνηση για να “επανεκκινήσει” την οικονομία. Οι 1200 πρόσφυγες που ζουν στο νέο στρατόπεδο της Μαλακάσας, ανάμεσά τους έγκυες γυναίκες, μικρά παιδιά και ασυνόδευτα προσφυγόπουλα δεν μπορούν να ζήσουν έτσι! Καμία επέκταση του στρατοπέδου της Μαλακάσας! Να εκκενωθεί τώρα, όπως και το παλιό, και να στεγαστούν ανθρώπινα όλες και όλοι! Να ξεκινήσουν άμεσα οι διαδικασίες ασύλου και να δοθούν χαρτιά και ΑΜΚΑ σε όλες και όλους!»

Συνεχίστηκαν με επιτυχία την περασμένη εβδομάδα οι διαδικτυακές εκδηλώσεις των τοπικών ΚΕΕΡΦΑ με θέμα «Εκκενώστε τα στρατόπεδα, οι πρόσφυγες σε σπίτια και ξενοδοχεία» στην Θεσσαλονίκη, στο Ηράκλειο, στα Χανιά, σε Κυψέλη-Γαλάτσι-Πατήσια, στα Δυτικά Αθήνας, στα Νότια Αθήνας και σε Αγία Παρασκευή-Βριλήσσια-Χαλάνδρι.

Η εντυπωσιακή συμμετοχή -συνδικαλιστών από τα νοσοκομεία, τους χώρους εκπαίδευσης, τους ΟΤΑ και άλλους χώρους εργασίας, καλλιτεχνών και πανεπιστημιακών, προσφύγων και μεταναστών, αλληλέγγυων και εκλεγμένων σε δημοτικά συμβούλια- είναι ένα δείγμα των δυνατοτήτων που ανοίγονται για το αντιρατσιστικό κίνημα για να ανατρέψουμε τις ρατσιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης ΝΔ και της ΕΕ.

Στην εκδήλωση στα Νότια της Αθήνας τη συζήτηση άνοιξαν ο **Χρήστος Ευθυμίου**, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων του Δήμου Αγ. Δημητρίου, ο **Στέλιος Γιαννούλης**, εκπαιδευτικός, μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης, η **Χρύσα Δουζένη**, από την Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες, ο **Μάνος Νικολάου**, ΚΕΕΡΦΑ Νοτίων, ενώ παρεμβάσεις έκαναν ο **Μιχάλης Τασούλας**, πρόεδρος Ένωσης Γονέων και Κηδεμόνων Ηλιούπολης, η **Νάση Πετριτσπούλου**, δασκάλα ΣΕΠΕ Θουκυδίδης, ο **Γιάννης Σακαρίδης**, σκηνοθέτης, ο **Δημήτρης Ασβεστάς**, επικεφαλής δημοτικής Κίνησης “ΗΛΙΟΥ-πόλις, ανθρώπινη πόλη”, η **Εύη Καβαλάρη**, γραμματέας δημ. παράταξης “Συνεργοί με την Ηλιούπολη”, ο **Πέτρος Μανιάτης**, δημ. σύμβουλος με την “Μαχόμενη Ηλιούπολη” και ο **Αλέξανδρος Κοροβέσης**, φοιτητής ΠΑΔΑ, μέλος ΕΑΑΚ.

«Για άλλη μια φορά την κρίση θα την πληρώσουν οι πιο αδύναμοι. Οι πρόσφυγες είναι σίγουρα σε μια πάρα πολύ δύσκολη θέση όπως και όλοι εκείνοι, που είναι πάρα πολλοί, που δεν μπορούν να ζήσουν πέντε μήνες χωρίς δουλειά. Η Ευρώπη σαν σύστημα έχει αποτύχει και ως προς την οικονομική κρίση και ως προς το προσφυγικό και τώρα με τον κορονοϊό» τόνισε ο Γιάννης Σακαρίδης, ο σκηνοθέτης που με την ταινία του Amerika Square έστειλε πριν λίγα χρόνια ένα δυνατό αντιρατσιστικό μήνυμα στην Ελλάδα και διεθνώς. «Ξαν σωματείο πιστεύουμε ότι πέρα από τους εργατικούς αγώνες ενάντια στη λιτότητα πρέπει να είμαστε όλοι μαζί στον πλευρό των μεταναστών και των προσφύγων και να μην αφήσουμε καμιά φασιστική επίθεση αναπάντητη. Έτσι δημιουργήθηκε το Ενωτικό Αντιφασιστικό Μέτωπο Μπραχάμ. Οι πρόσφυγες πρέπει να παραμείνουν μέσα στην κοινωνία, να έχουν περίθαλψη, υγεία, δικαιώματα, είμαστε μαζί τους» τόνισε ο Χρήστος Ευθυμίου.

Ομιλητές στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ Κυ-

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΕΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Μετανάστες και μετανάστριες στην Πρωτομαγιά στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ψέλης- Γαλατσίου- Πατησίων ήταν η **Ντίνα Γκαρνανέ**, εκπαιδευτικός από την Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, ο **Προκόπης Παπαστράτης**, ιστορικός, ο **Νίκος Αλεξανδράτος**, κοινοτικός σύμβουλος του δου διαμερίσματος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας, η **Μισέλ** από την κοινότητα του Καμερούν, η **Βασιλική Κανέλλου** από το ΓΝΑ Γεννηματάς και το Συντονιστικό Νοσοκομείων και η **Φύλλια Πολίτη** από την ΚΕΕΡΦΑ. Στη συζήτηση που ακολούθησε τοποθετήθηκαν η **Λήδα Καζαντζάκη**, πανεπιστημιακός, ο **Γιώργος Πίπτας**, δημοσιογράφος της Εργατικής Αλληλεγγύης, ο **Σάνφο** από την κοινότητα της Μπουργκίνα Φάσο και ο **Καπί** από την κοινότητα της Νέας Γουινέας.

Να απλωθεί

Όλοι οι ομιλητές ανέδειξαν την ανάγκη αλλά και τις δυνατότητες να μεγαλώσει και να απλωθεί η καμπάνια της ΚΕΕΡΦΑ για εκκένωση των camp ενώ το ραντεβού ανανεώθηκε για την κινητοποίηση της Πρωτομαγιάς δύο μέρες μετά - με τη συμμετοχή της κοινότητας του Καμερούν να γίνεται σημείο αναφοράς για όλους τους διαδηλωτές αλλά και το Σάββατο 2 Μάη στην πικετοφορία της ΚΕΕΡΦΑ στην πλατεία Κυψέλης.

Στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ Αγία Παρασκευής-Βριλησίων-Χαλανδρίου τη συζήτηση

Αλληλεγγύη σε όλη τη χώρα

τές ήταν ο **Μανώλης Γιακουμάκης**, γραμματέας της ΕΛΜΕ Χανίων, ο **Σεραφείμ Ρίζος**, μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Χανίων και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, ενώ παρεμβάσεις έκαναν ο **Μανώλης Φιωτάκης** από την τοπική ΚΕΕΡΦΑ, ο **Θανάσης Σταυρίδης**, γιατρός και η **Μαργαρίτα Παπαμηνά**, εκπαιδευτικός. Στο Ηράκλειο, ο **Abdalazez Byazed**, Σύριος πρόσφυγας παρουσίασε με τον πιο ουσιαστικό τρόπο την κατάσταση των προσφύγων στην πόλη αλλά και το τι συμβαίνει στην Συρία αυτή την στιγμή. Τη συζήτηση μαζί του άνοιξαν ο **Διονύσης Κοκώνης**, κοινωνικός λειτουργός και ο **Λεωνίδας Μαρουλάσοβ** από την ΚΕΕΡΦΑ. Η συζήτηση -πλούσια με τοποθετήσεις φοιτητών και εργαζομένων στην υγεία- έκλεισε με τη χαρακτηριστική φράση του Διονύση: “Είναι για μένα ιδιαίτερα σημαντικό να ξέρω ότι υπάρχουν πυρήνες ενεργοί όχι μόνο με διάθεση προσφοράς αλλά και με αισιοδοξία για την επιτυχία του εγχειρηματός μας”.

Στη διαδικτυακή εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ Δυτικών ήρθαν όλες οι πρόσφατες εικόνες από το τμήμα Περιστερίου και τους απεργούς πείνας, εν μέσω πανδημίας αλλά και όλες τις προηγούμενες μάχες με τους ομιλητές να καλύπτουν όλη την Αριστερά στα Δυτικά.

Η **Στέλλα Τραγά**, πρόεδρος των δασκάλων στο Αιγάλεω έβαλε την προτεραιότητα της ένταξης των προσφυγόπουλων στα πρωινά τμήματα των σχολείων. Ο Πρόεδρος της Πακιστανικής κοινότητας **Τζαβέντ Ασλάμ** μίλησε για τις συνθήκες κράτησης στην Αμυγδαλέζα αλλά και στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Ο **Λευτέρης Σιδερής**, από την Ένωση Γονέων στο Περιστερί αναφέρθηκε στη μάχη που δώσαμε στο Περιστερί για να καλωσορίσουμε τα προσφυγόπουλα στα σχολεία μας. Η **Ματίνα** από το Κοινωνικό Ιατρείο στο Περιστερί μετέφερε την εικόνα από τις συνθήκες στο στρατόπεδο στον Σκαρामαγκά. Ο **Κώστας Πολύδωρος**, εργαζόμενος στην Ιδιωτική Υγεία από την ΚΕΕΡΦΑ Περιστερίου έβαλε την συνολική μάχη που δίνεται μέσα σε αυτές τις συνθήκες για περίθαλψη όλων.

Στις τοποθετήσεις που ακολούθησαν, ο **Μιχάλης**, εργαζόμενος σε ΜΚΟ στη Σάμο αναφέρθηκε στην προσπάθεια της κυβέρνησης να κρατήσει τους πρόσφυγες εγκλωβισμένους σε άθλιες συνθήκες δίνοντας ευκολία κινήσεων στα φασιστοειδή. Η **Ευγενία**, αναπληρώτρια δασκάλα μίλησε για την επίθεση με το νέο νομοσχέδιο για την Παιδεία και συνέδεσε τη μάχη των προσλήψεων, με την ανάγκη των προσφυγόπουλων να μπουν στα σχολεία. Η **Κατερίνα**, εργαζόμενη τον Άγιο Σάββα, για την μάχη που δίνουν οι υγειονομικοί για να κρατήσουν τα νοσοκομεία ανοιχτά για όλους. Η **Χριστίνα**, αναπληρώτρια δασκάλα από το Ίλιον και μέλος της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ αναφέρθηκε στην κοινή δράση στις γειτονίες για να έρθουν οι πρόσφυγες στα σχολεία. Ο **Γιάννης**, μέλος του ΚΚΕ στο Περιστερί, μίλησε για τις κοινές μάχες που έχουμε να δώσουμε. Η **Μαρία**, φοιτήτρια στη Φιλοσοφική από το Περιστερί θύμισε τη μεγάλη μαθητική συναυλία και τόνισε την ανάγκη για το άνοιγμα της αντιρατσιστικής δράσης στα σχολεία το επόμενο διάστημα.

Γιώργος Πίπτας

Στη Θεσσαλονίκη την εκδήλωση άνοιξε ο **Γιώργος Τσιάκαλος**, ομότιμος καθηγητής του ΑΠΘ, ο οποίος υπενθύμισε την κατάσταση πριν την καραντίνα, τότε που το προσφυγικό πρόβλημα εμφανιζόταν σαν πρόβλημα εθνικής επιβίωσης:

“Είδαμε δηλώσεις αρχηγών της αστυνομίας, του στρατού, υπουργούς να λένε ότι ετοιμάζεται μια εισβολή προσφύγων η οποία οργανώνονταν από ξένες δυνάμεις. Χρειάστηκε να έρθει ο κορονοϊός για να αναγκαστεί η κυβέρνηση να ασχοληθεί με τα θέματα που είχαν πραγματικά σχέση με την ασφάλεια των ελλήνων και των ελληνίδων. Παρόλα αυτά προσπάθησαν για μεγάλο χρονικό διάστημα να συνδέσουν τον κορονοϊό και με το προσφυγικό, ενώ στην πραγματικότητα δεν φοβόμασταν ότι θα τον φέρουν οι πρόσφυγες τον κορονοϊό, αλλά ο κίνδυνος ήταν ότι εμείς θα το φέρουμε στους πρόσφυγες”. Ο ομιλητής έκλεισε λέγοντας ότι είναι πολύ σημαντικό να επιμείνουμε

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

να αδειάσουν οι δομές και να ζήσουν αυτοί οι άνθρωποι σε κανονικές καταστάσεις δεδομένου ότι βγαίνοντας από την καραντίνα θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια αντιμεταναστευτική πολιτική και προβλήματα διολίσθησης στην ακροδεξιά.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο **Μιχάλης Τρεμόπουλος**, δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Θεσσαλονίκης αναφερόμενος στις απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης των προσφύγων στα νησιά και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. Ακολούθησαν παρεμβάσεις από την **Κατερίνα Αβραμίδου**, εργαζόμενη στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, τον **Γιάννη Κούτρα**, μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ και Σωματείου Εργαζομένων Ιπποκράτειου, τον **Νίκο Κοκκίνη**, ψυχολόγο, αντιπρόεδρο ΔΣ Συλλόγου Έκτακτου Προσωπικού - ΕΚΕΚ ΑμεΑ Θεσσαλονίκης, τον **Νίκο Χατζάρα**, από το Βοήθεια στο Σπίτι Κ. Μακεδονίας και τον **Ευκλείδη Μακρόγλου**, δικηγόρο από την Εναλλακτική Πρωτοβουλία Δικηγόρων Θεσσαλονίκης.

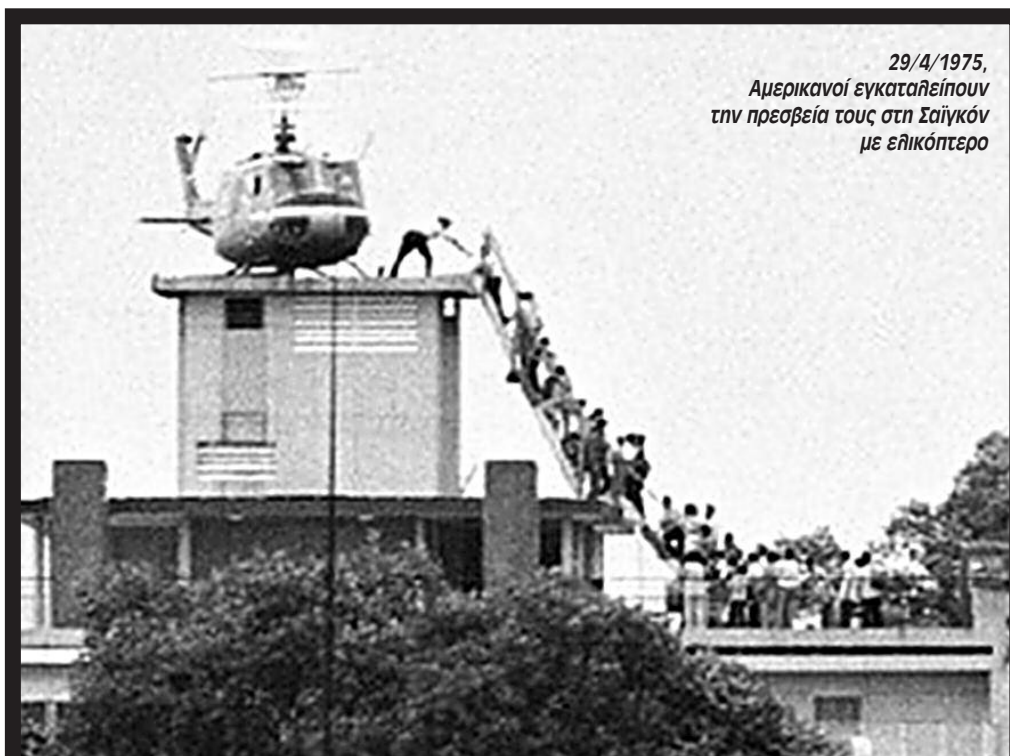
Οι φωτογραφίες με τα ελικόπτερα στην ταράτσα της αμερικάνικης πρεσβείας στην Σαϊγκόν, την πρωτεύουσα του Νότιου Βιετνάμ, στις 29 Απρίλη του 1975 έκαναν το γύρο του κόσμου την επόμενη μέρα. Ακολούθησαν άλλες φωτογραφίες και ρεπορτάζ στις εφημερίδες. Των τανκς του στρατού του Βόρειου Βιετνάμ που έμπαιναν θριαμβευτικά στην πόλη την επόμενη μέρα, των εγκαταλειμμένων εξαρτύσεων και οπλισμού απ' τους στρατιώτες του Νότιου Βιετνάμ που λιποτακτούσαν ή παραδίδονταν. Ελικόπτερα που σπρώχνονταν στη θάλασσα από αμερικάνικα αεροπλανοφόρα για να εξασφαλιστεί χώρος για γι' αυτούς που εκκενώνονταν. Ήταν μια σκηνή ταπείνωσης μιας υπερδύναμης που για δεκαετίες υποστήριζε ότι στο Βιετνάμ υπεράσπιζε τον «ελεύθερο κόσμο».

Όμως, η πτώση της Σαϊγκόν δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Ήταν απλά η επισφράγιση της ήττας της αμερικάνικης υπερδύναμης που είχε γίνει φανερή δυο χρόνια πριν, στις αρχές του 1973. Τότε με βάση τις Συμφωνίες Ειρήνευσης του Παρισιού είχε αρχίσει η αποχώρηση και των τελευταίων αμερικάνικων στρατευμάτων από το Νότιο Βιετνάμ. Όλοι καταλάβαιναν ότι επρόκειτο για μια ήττα για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Ο **Χένρι Κίσινγκερ**, σύμβουλος εθνικής ασφαλείας του προέδρου **Νίξον** και αργότερα υπουργός Εξωτερικών, θα έγραφε ότι η υπογραφή της συμφωνίας εξασφάλιζε απλά ένα «αξιοπρεπές μεσοδιάστημα» για τις ΗΠΑ μέχρι την τελική ήττα του καθεστώτος του Νότιου Βιετνάμ που στήριζε για δεκαετίες.

Ο πρόεδρος **Νίξον** είχε υποσχεθεί στον **Θιέου**, τον δικτάτορα του Νότιου Βιετνάμ ότι οι ΗΠΑ θα στηρίζουν με πλουσιοπάροχη βοήθεια το καθεστώς του και θα αντιδράσουν «δυναμικά» σε κάθε στρατιωτική απειλή από το Βόρειο Βιετνάμ. Σύντομα έγινε φανερό ότι ο **Νίξον** δεν μπορούσε να τηρήσει καμιά από τις δυο υποσχέσεις. Και χωρίς την αμερικάνικη βοήθεια το νοτιοβιετναμέζικο καθεστώς άρχισε να παίρνει απότομα την κάτω βόλτα. Ποτέ άλλωστε δεν είχε μεγάλη κοινωνική βάση να το στηρίξει. Αλλά στη διάρκεια του 1973-74 μπήκε σε τελειωτική κρίση: η οικονομία κατέρρεε -το παγκόσμιο «πετρελαϊκό σοκ» συνέβαλε σε αυτήν την εξέλιξη- η ανεργία γιγαντωνόταν και η τιμή του ρυζιού πήγαινε στα ύψη.

Η πολιτική και στρατιωτική ηγεσία του Βόρειου Βιετνάμ κατέστρωσε τα σχέδιά της σε μια σειρά από συσκέψεις στα τέλη του 1974 και αρχές του 1975. Ο χρόνος πίεζε: έπρεπε να αξιοποιήσουν τα πλεονεκτήματά τους σχετικά άμεσα μιας και η βοήθεια σε στρατιωτικό υλικό από Ρωσία και Κίνα είχε σταματήσει, για την ακρίβεια η Κίνα είχε αρχίσει την προσέγγιση με τις ΗΠΑ. Παρόλα αυτά, εκτιμούσε ότι η οριστική νίκη, δηλαδή η ενοποίηση της χώρας και το διώξιμο των ιμπεριαλιστών και των μαριονετών τους, θα ερχόταν μέσα στο 1976. Τελικά η νίκη ήρθε πολύ νωρίτερα.

Όταν το δεύτερο δεκαήμερο του Μάρτη 1975 ο στρατός του Βόρειου Βιετνάμ ξεκίνησε μια σειρά καλά οργανωμένες επιθέσεις στα Κεντρικά Υψίπεδα -μια στρατηγική περιοχή της χώρας- ήρθε η αρχή του τέλους. Μετά από ένα δεκαήμερο σκληρών μαχών ο στρατός του Νότιου Βιετνάμ άρχισε να αποσυντίθεται και οι μεγάλες πόλεις άρχισαν να απελευθερώνονται η μια μετά την άλλη. Μια άλλη σειρά επιθέσεων πιο νότια απομόνωσε ουσιαστικά την Σαϊγκόν μέχρι τα μέσα του Απρίλη. Το τέλος ήταν προδιαγεγραμμένο.

29/4/1975,
Αμερικανοί εγκαταλείπουν
την πρεσβεία τους στη Σαϊγκόν
με ελικόπτερο

ΒΙΕΤΝΑΜ Η πιο μεγάλη ήττα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού

Δεκαετίες

Από τα τέλη του 19ου αιώνα το Βιετνάμ μαζί με την υπόλοιπη Ινδοκίνα όπως ονομαζόταν (Λάος και Καμπότζη) είχε γίνει κομμάτι της γαλλικής αποικιακής αυτοκρατορίας. Οι Γάλλοι αποικιοκράτες αγαπούσαν να υποστηρίξουν ότι εκπληρώνουν μια «εκπολιτιστική αποστολή». Στην πραγματικότητα απομυζούσαν με κάθε τρόπο τους αγρότες: με τους φόρους, τις αναγκαστικές επιστρατεύσεις για μεγάλα έργα, με την ενίσχυση των τσιφλικάδων που άρχισαν να αρπάζουν τη γη. Το αντιαποικιακό κίνημα άρχισε να μεγαλώνει από τη δεκαετία του 1920.

Το 1945 με την ήττα της Ιαπωνίας στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, αυτό το κίνημα ίδρυσε ένα ανεξάρτητο κράτος. Το κίνημα ονομαζόταν **Βιετμίνχ** (Βιετναμέζικη Ενωση, κάτι σαν το ΕΑΜ) και στην ηγεσία του βρισκόταν το **Κομμουνιστικό Κόμμα**, με επικεφαλής τον **Χο Τσι Μινχ**. Οι γάλλοι αποικιοκράτες επέστρεψαν, με την ενίσχυση αρχικά του εγγλέζικου στρατού. Και από το 1946 μέχρι το 1953 ο πόλεμος, σε μεγάλο βαθμό αντάρτικος, συνεχιζόταν αδιάκοπα. Όμως, την άνοιξη του 1954 ο γαλλικός στρατός υπέστη μια συντριπτική ήττα στη μάχη του **Ντιεν Μπιεν Φου**, μια απομακρυσμένη κοιλάδα στα σύνορα με το Λάος. Οι Γάλλοι στρατηγοί περίμεναν ότι θα υπερισχύσουν εύκολα σε μια μάχη εκ παρατάξεως με τους «ερασιτέχνες» αντάρτες. Διαψεύστηκαν οικτρά. Οι επίλεκτοι αλεξιπτωτιστές παραδόθηκαν στους Βιετμίνχ και ο γαλλικός ιμπεριαλισμός έχασε το Βιετνάμ.

Όμως, το 1954 δεν έφερε την ολοκληρωτική

νίκη στο εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα. Με παρέμβαση των δυο υπερδυνάμεων, η χώρα κόπηκε στα δυο. Το Βόρειο Βιετνάμ (Λαϊκή Δημοκρατία) εντάχτηκε στο «ανατολικό μπλοκ». Το Νότιο, η Δημοκρατία (μόνο κατ' όνομα) του Βιετνάμ, έγινε εξάρτημα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Στις αρχές της δεκαετίας του '60 ο πρόεδρος **Κένεντι** έστειλε τους πρώτους στρατιωτικούς συμβούλους στο Νότιο Βιετνάμ. Ο στόχος ήταν να στηρίξουν την κυβέρνηση του Νότιου Βιετνάμ και να συντρίψουν τους αντάρτες του **Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου** (NLF) που τους στήριζε το καθεστώς του Βόρειου Βιετνάμ. Το αντάρτικο φούντωνε στο Νότο με τη βάση του να την προσφέρουν κυρίως οι αγρότες που διψούσαν για τη γη που καλλιεργούσαν.

Η αίσθηση που κυριαρχούσε στην Ουάσινγκτον ήταν μιας ακόμα «αστυνομικής επιχείρησης» σε μια απομακρυσμένη γωνιά του «ελεύθερου κόσμου». Ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ μπορούσε να δηλώνει με άνεση ότι το Βιετνάμ δεν αποτελούσε ιδιαίτερο πρόβλημα. «Έχουμε 30 Βιετνάμ» είχε πει.

Οι ΗΠΑ θέλανε να κρατήσουν το Νότιο Βιετνάμ όχι για τις πλουτοπαραγωγικές πηγές του ούτε καν για την στρατηγική του θέση. Θεωρούσαν ότι αν έπεφτε, θα ξεκινούσε ένα ντόμινο ανατροπών σε όλη την Ασία, με κυριότερο κίνδυνο την Ινδονησία όπου δρούσε ένα πανίσχυρο κομμουνιστικό κόμμα. Το αιματοβαμμένο πραξικόπημα του στρατού το 1965 έλυσε αυτό το «πρόβλημα».

Όμως, το Βιετνάμ αποδείχτηκε εφιάλτης για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Στα τέλη του

1967 η αμερικάνικη στρατιωτική παρουσία από μερικές χιλιάδες «συμβούλων» είχε φτάσει τις 486 χιλιάδες στρατιώτες, με μια συντριπτική ισχύ πυρός.

Ταυτόχρονα, η αμερικάνικη πολεμική αεροπορία είχε εξαπολύσει τη μεγαλύτερη επιχείρηση βομβαρδισμών στην ιστορία για να αναγκάσει το Βόρειο Βιετνάμ να γονατίσει. Στις 31 Δεκέμβρη του 1967 το Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ ανακοίνωνε επίσημα ότι από το Μάρτη του 1965 τα αμερικάνικα αεροπλάνα είχαν ρίξει 860.000 τόνους βομβών στο Βόρειο Βιετνάμ. Συγκριτικά, σε όλη την διάρκεια του Πολέμου της Κορέας (1950-1953) είχαν ρίξει 653.000. Στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου σε όλο το «θέατρο επιχειρήσεων» του Ειρηνικού είχαν ρίξει 503.000.

Οι αμερικάνοι στρατηγοί πίστευαν ότι η νίκη πλησίαζε. Ο **Γουεστμόρλαντ**, ο επικεφαλής όλων των αμερικάνικων δυνάμεων στο Βιετνάμ, έκανε την περίφημη δήλωση: «Έχουμε φτάσει σε ένα σημαντικό σημείο όπου το τέλος γίνεται ορατό». Οι ελπίδες του εχθρού έχουν χρεοκοπήσει».

Τετ

Και μετά, τον Γενάρη του 1968, ήρθε η **Επίθεση της Τετ** (της βιετναμέζικης πρωτοχρονιάς). Οι **Βιετκόνγκ** -η περιφρονητική ονομασία που είχαν δώσει οι Αμερικάνοι στους αντάρτες- χτύπησαν όλες τις μεγάλες πόλεις και εκατοντάδες άλλα σημεία στο Νότιο Βιετνάμ. Έφτασαν μέχρι την αμερικάνικη πρεσβεία στην Σαϊγκόν.

Από στρατιωτικής άποψης η Επίθεση της Τετ ήταν αποτυχημένη. Ο στρατός του Νότιου Βιετνάμ δεν κατέρρευσε ούτε η επίθεση σηματοδότησε την «Γενική Εξέγερση» όπως έλπιζαν οι οργανωτές της. Αντίθετα, το αντάρτικο, οι Βιετκόνγκ δέχτηκαν ένα συντριπτικό πλήγμα στους μήνες των μαχών που ακολούθησαν. Ποτέ δεν θα έπαιζαν αποφασιστικό ρόλο στις μάχες των επόμενων χρόνων ενώ τα δίκτυα του Μετώπου στις πόλεις ακόμα και στην ύπαιθρο ξηλώθηκαν σε μεγάλο βαθμό. Το **Πρόγραμμα Φοίνιξ** που οργάνωσε η CIA έπαιξε ένα σημαντικό ρόλο σε αυτό το αποτέλεσμα: ήταν μια εκστρατεία συλλήψεων, φρικτών βασανιστηρίων, «εξαφανίσεων» και δολοφονιών. Περισσότεροι από 80 χιλιάδες ύποπτοι «εξουδετερώθηκαν» ανάμεσα στο 1968 και το 1972.

Όμως, η Επίθεση της Τετ ήταν μια τεράστια πολιτική ήττα για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Το αντιπολεμικό κίνημα στις ΗΠΑ που ήδη έκανε συγκεντρώσεις εκατοντάδων χιλιάδων πήρε νέα ορμή. Ο πρόεδρος **Τζόνσον** ανακοίνωσε ότι δεν θα διεκδικήσει ξανά την προεδρία στις εκλογές που έρχονταν.

Στα χρόνια που ακολούθησαν αυτό το κίνημα έφερε στα πρόθυρα της κατάρρευσης τον πρόεδρο **Νίξον**. Είχε πάρει την προεδρία δηλώνοντας ότι έχει «ένα σχέδιο για την ειρήνευση». Το σχέδιο περιλάμβανε κλιμάκωση των αεροπορικών βομβαρδισμών στο Βόρειο Βιετνάμ και στην Καμπότζη για να αναγκάσει τους αντιπάλους του να δεχτούν τους όρους του. Προσπάθησε να παρουσιάσει τις Συμφωνίες του Παρισιού το 1973 σαν επιβράβευση αυτής της στρατηγικής. Τελικά, ούτε ο **Νίξον** σώθηκε ούτε το καθεστώς του Νότιου Βιετνάμ.

Ο «αμερικάνικος πόλεμος» τελείωσε με την μεγαλύτερη στρατιωτική ήττα στην ιστορία των ΗΠΑ που και σήμερα στοιχειώνει τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

Πενήντα χρόνια πριν, τον Μάη του 1970, μια αντιπολεμική έκρηξη συγκλόνησε τις ΗΠΑ. Η αφορμή ήταν η δολοφονία των φοιτητών στο Πανεπιστήμιο του Κεντ στο Οχάιο.

Όταν ο **Ρίτσαρντ Νίξον** εκλέχτηκε πρόεδρος τον Νοέμβρη του 1968 δήλωνε δυο πράγματα. Ότι εκπροσωπεί την «σιωπηλή πλειοψηφία» του έθνους, τους πατριώτες Αμερικάνους που στηρίζουν τον πόλεμο. Κι ότι ταυτόχρονα είχε ένα σχέδιο που θα έφερνε «ειρήνη με τιμή» για τις ΗΠΑ. Τα πράγματα δεν πήγαν όπως τα υπολόγιζε.

Τον Φλεβάρη του 1969 βγήκε στη φόρα το έγκλημα της **σφαγής του Μι Λάι**. Στα μέσα Μάρτη του 1968 μια αμερικάνικη μονάδα που έκανε εκκαθαριστικές επιχειρήσεις ξεκλήρισε κυριολεκτικά δυο χωριουδάκια που στους αμερικάνικους χάρτες ονομάζονταν Μι Λάι. Ήταν η χειρότερη σφαγή αμάχων στην ιστορία του αμερικάνικου στρατού: 500 περίπου άμαχοι χωρικοί, ανάμεσά τους δεκάδες παιδιά, δολοφονήθηκαν. Η δημοσιοποίηση του εγκλήματος προκάλεσε έκρηξη: δυο εκατομμύρια διαδηλωτές βγήκαν στους δρόμους των αμερικάνικων πόλεων.

Όμως, στη χρονιά που ακολούθησε δεν έγιναν μεγάλες κινητοποιήσεις. Ενας λόγος ήταν η πολιτική της «βιετναμοποίησης» που εφαρμόζε ο Νίξον και οι σύμβουλοί του. Δηλαδή απόσυρση κάποιων αμερικάνικων στρατιωτικών μονάδων (περίπου 50 χιλιάδες) με παράλληλη ενίσχυση του νοτιοβιετναμέζικου στρατού. Ήταν μια επιλογή αναγκαστική. Το αντιπολεμικό κίνημα δεν φούντωνε μόνο στις αμερικάνικες πόλεις, αλλά και στα ίδια τα στρατεύματα στο Βιετνάμ. Άρνηση να πάνε σε αποστολές, επιθέσεις σε αξιωματικούς, αντιπολεμικές εφημερίδες και δίκτυα σε βάσεις και μονάδες.

Αυτά γίνονταν δημόσια. Ωστόσο παράλληλα ο Νίξον διέτασσε την ένταση των βομβαρδισμών στο Βόρειο Βιετνάμ και στο Λάος. Τα βομβαρδιστικά B-52 είχαν διαταγή ουσιαστικά να φέρουν το Βόρειο Βιετνάμ «πίσω στη λίθινη εποχή». Οσο για το Λάος, μια εντελώς αγροτική χώρα, η σημασία του ήταν το δίκτυο δρόμων και αποθηκών μέσα από τις ζούγκλες που μετέφερε εφόδια και στρατεύματα από το Βόρειο στο Νότιο Βιετνάμ, το περίφημο «μονοπάτι Χο Τσι Μινχ».

Ταυτόχρονα, οι μυστικές διαπραγματεύσεις με το Βόρειο Βιετνάμ που είχαν ξεκινήσει το 1968 συνεχίζονταν στο Παρίσι. Ο Νίξον ήθελε μια επίδειξη δύναμης, «μια απρόβλεπτη κίνηση» για να τρομάξει την απέναντι πλευρά. Στις 30 Απρίλη του 1970 έκανε ένα διάγγελμα από την τηλεόραση στο οποίο ανακοίνωσε την είσοδο μιας μεγάλης αμερικάνικης στρατιωτικής δύναμης στην Καμπότζη.

Ένα μήνα πριν η CIA είχε βοηθήσει το πραξικόπημα του στρατηγού **Λον Νολ** που είχε ανατρέψει τον πρίγκιπα **Σιχανούκ** και την κυβέρνησή του. Ο Σιχανούκ ήθελε να τα έχει καλά με όλους για να μπορεί να ασχολείται με τα πραγματικά ενδιαφέροντά του (θεωρούσε εαυτόν μεγάλο σκηνοθέτη και μαικήνα της τέχνης). Επέτρεπε την παρουσία βορειοβιετναμέζικων βάσεων στις ζούγκλες που συνόρευαν με το Νότιο Βιετνάμ και δεν διαμαρτυρόταν για τους σκληρούς αμερικάνικους βομβαρδισμούς.

Ο Νίξον θεωρούσε την Καμπότζη εύκολο στόχο. Κάποιοι σύμβουλοί του είχαν διαφορετική γνώμη γιατί δεν είχαν αποκοιμηθεί από την προσωρινή κάμψη του αντιπολεμικού κινήματος. Ο **Γουίλιαμ Ρότζερς**, ο υπουργός Εξωτερικών, είπε στον Νίξον: «Κατά τη γνώμη μου,

Το αντιπολεμικό κίνημα στις ΗΠΑ

4/5/1970,
Πανεπιστήμιο Κεντ
- Η **Μαίρη Ανν Βέκιο** θρηνεί πάνω από το πτώμα του **Τζέφρι Μίλερ** στη θρυλική φωτο του **Τζον Φίλο**

αν το κάνεις αυτό, οι πανεπιστημιούπολεις θα τυλιχτούν στις φλόγες».

Όπως ακριβώς κι έγινε. Στις επόμενες μέρες ένα κύμα αποχών, διαδηλώσεων και καταλήψεων άρχισε να σαρώνει πανεπιστήμια και σχολεία σε όλη την έκταση των ΗΠΑ. Ένας αγαπημένος στόχος των κινητοποιήσεων ήταν τα ROTC, τα κέντρα εκπαίδευσης και στρατολόγησης εφέδρων που λειτουργούσαν στις πανεπιστημιούπολεις.

Άλματα

Το πανεπιστήμιο του Κεντ στο Οχάιο ήταν κομμάτι αυτού του κύματος των κινητοποιήσεων. Η κομητεία του Κεντ όπου βρισκόταν το πανεπιστήμιο με κανένα τρόπο δεν μπορούσε να περιγραφεί ως προμαχώνας του ριζοσπαστισμού δυο τρία χρόνια πριν. Ούτε ο φοιτητικός πληθυσμός. Το 1967 οι υποστηρικτές του πολέμου είχαν την πλειοψηφία 4 προς 1. Όμως και το αντιπολεμικό έκανε βήματα, μικρά στην αρχή, άλματα στη συνέχεια.

Οι μαύροι φοιτητές άρχισαν να οργανώνονται, εμπνευσμένοι από τους αγώνες του κινήματος και την πιο ριζοσπαστική του πτέρυγα, όπως το κόμμα των **Μαύρων Πανθέρων**. Η **SDS** (φοιτητές για μια δημοκρατική κοινωνία) είχε ξεκινήσει το 1964 υποστηρίζοντας την προεκλογική καμπάνια του **Λίντον Τζόνσον**. Τέσσερα χρόνια μετά, είχε γίνει το «φυτώριο» μιας νέας, επαναστατικής αριστεράς στα πανεπιστήμια με χιλιάδες μέλη που έμπαιναν μπροστά στο αντιπολεμικό κίνημα. Έφτασε και στο Κεντ.

Αυτές ήταν οι συνθήκες όταν ο Νίξον έκανε το διάγγελμα της 30 Απρίλη. Όπως έλεγε αργότερα ένας από τους ηγέτες του φοιτητικού κινήματος στο Κεντ: «μετά από τόσα χρόνια συζητήσεων, αντιπολεμικών ομιλιών, διαδηλώσεων, ο πόλεμος γινόταν μεγαλύτερος. Ήταν

η τελευταία σταγόνα». Εκείνο το σαββατοκύριακο το κέντρο της πόλης πλημμύρισε από διαδηλωτές, όχι μόνο φοιτητές και φοιτήτριες αλλά και μαθητές, νέους εργαζόμενους.

Στις 2 του Μάη, περίπου εκατοντάδες διαδηλωτές έβαλαν φωτιά στο κτίριο του Κέντρου Εκπαίδευσης Εφέδρων του Πανεπιστημίου που ήταν υπό κατεδάφιση. Ήταν η στιγμή που, όπως αναφέρει ένας ιστορικός των γεγονότων, «η περιοχή έγινε ένα θέατρο επιχειρήσεων του διευρυμένου πολέμου στη Νοτιοανατολική Ασία».

Ο δήμαρχος του Κεντ ζήτησε την αποστολή της Εθνοφρουράς στην πανεπιστημιούπολη και ο κυβερνήτης της Πολιτείας του Μίσιγκαν, ο ρεπουμπλικάνος **Τζέιμς Ρόουντς**, ανταποκρίθηκε με ενθουσιασμό. Στις 3 Μάη δήλωνε σε μια συνέντευξη Τύπου ότι οι διαδηλωτές αντιπροσώπευαν «το χειρότερο τύπο ανθρώπου που έχουμε στην Αμερική». Χίλιοι εθνοφρουροί κατέφτασαν για να τους καταστείλουν.

Στις 4 Μάη και παρά την παρουσία της εθνοφρουράς το πλήθος των τριών χιλιάδων φοιτητών και φοιτητριών δεν διαλύθηκε. Ακολούθησαν αψιμαχίες με πετροπόλεμο και δακρυγόνα. Κάποια στιγμή, οι στρατιώτες της εθνοφρουράς προελαύνοντας εφ όπλου λόγχη άνοιξαν πυρ στο πλήθος δολοφονώντας τέσσερις και τραυματίζοντας άλλους εννιά φοιτητές. Ένας από αυτούς έμεινε παράλυτος.

Πέντε μέρες μετά τη σφαγή στο Κεντ, 100.000 διαδηλώνουν στην Ουάσινγκτον. «Η πόλη ήταν ένα ένοπλο στρατόπεδο» θυμάται ο συντάκτης των ομιλιών του Νίξον, **Ρέι Πράις**. «Ο όχλος έσπαζε τζάμια, έσκαζε τα λάστιχα, έπαιρνε τα αυτοκίνητα και έκανε οδοφράγματα. Το έλεγαν φοιτητική διαμαρτυρία. Αλλά δεν ήταν αυτό, ήταν απλά εμφύλιος πόλεμος».

Τέσσερα εκατομμύρια άνθρωποι διαδήλωσαν εκείνες τις μέρες σε όλες τις πολιτείες. Συνολικά κινητοποιήσεις οργανώθηκαν σε

1.351 πανεπιστήμια και κολλέγια, χωρίς να υπολογίζονται τα σχολεία. Σε αυτές, σύμφωνα με έναν συντηρητικό υπολογισμό, συμμετείχε ο μισός φοιτητικός πληθυσμός των ΗΠΑ. Η Εθνοφρουρά αναγκάστηκε να επέμβει σε 16 συνολικά πανεπιστήμια.

Δέκα μέρες μετά η αστυνομία άνοιξε πυρ στους φοιτητές στο **πανεπιστήμιο Τζάκσον** στην Πολιτεία του Μισισιπή. Δυο μαύροι φοιτητές έπεσαν νεκροί από τις σφαίρες. Εκεί δεν υπήρχε καν η ψεύτικη δικαιολογία για τον «φοιτητικό όχλο» που απειλούσε τη σωματική ακεραιότητα των αστυνομικών. Οι μερικές δεκάδες μαύροι φοιτητές που βρέθηκαν στο σημείο της επίθεσης δέχτηκαν ένα καταιγισμό 460 σφαιρών από καραμπίνες, αυτόματα και πιστόλια.

Έκρηξη

Οι αριθμοί είναι από μόνοι τους εντυπωσιακοί. Όμως το πιο σοβαρό στοιχείο της έκρηξης ήταν ότι στις διαδηλώσεις, τις συγκεντρώσεις και τις καταλήψεις συμμετείχαν για πρώτη φορά άνθρωποι που μόλις μερικούς μήνες πριν περιέγραφαν τους εαυτούς τους ως «μετριοπαθείς» και «συντηρητικούς». Η «σιωπηλή πλειοψηφία» μιλούσε και αυτά που είχε να πει δεν άρεσαν καθόλου στον Νίξον ή στον αντιπρόεδρό του τον **Σπίρο Αγκνιου** (με τις θαυμάσιες σχέσεις με τη χούντα εδώ) που μερικές βδομάδες πριν υποστήριζε δημόσια την ανάγκη για ένα «σκληρό μάθημα» στους «ταραχοποιούς».

Και δεν ήταν μόνο η νεολαία. Ο Νίξον καλλιέργησε την εικόνα ότι η «λευκή εργατική τάξη» ήταν μαζί του, ενάντια στους «χίπιδες» και τους «αναρχικούς». Στην πραγματικότητα, ο πόλεμος είχε γίνει μισθός σε αυτή την εργατική τάξη που έβλεπε να φορτώνεται τα βάρη του πολέμου και τα παιδιά της να πηγαίνουν να πεθάνουν δέκα χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά. Η σφαγή στο Κεντ και η έκρηξη οργής που πυροδότησε ανάγκασε τις συντηρητικές συνδικαλιστικές ηγεσίες να βγάζουν αποφάσεις καταδίκης της σφαγής και υπέρ της ειρήνης.

Έτσι κι αλλιώς οι πρώτοι μήνες του 1970 ήταν η περίοδος των «άγριων απεργιών» στις ΗΠΑ. Το 1970 ξέσπασαν συνολικά 381 απεργίες με 1.000 απεργούς και πάνω η κάθε μία. Ο Νίξον κάλεσε την Εθνοφρουρά για να σπάσει μια πανεθνική απεργία στα ταχυδρομεία. Τον Απρίλη ήταν η σειρά των **Τίμπερς** (οδηγοί φορτηγών, εργαζόμενοι σε αποθήκες) να ξεκινήσουν μια μεγάλη απεργία κόντρα στην στάση της κεντρικής ηγεσίας του συνδικάτου. Η μονάδα της Εθνοφρουράς που άνοιξε πυρ στο Κεντ, είχε σταλεί λίγες μέρες πριν από τον κυβερνήτη Ρόουντς να σπάσει την απεργία στο Άκρον του Οχάιο.

Τρεις μήνες μετά, ο Νίξον ανακοίνωνε την απόσυρση των αμερικάνικων χερσαίων δυνάμεων από το έδαφος της Καμπότζης. Σύμφωνα με αυτόν επρόκειτο για μια από τις «μεγαλύτερες επιτυχίες του πολέμου». Στην πραγματικότητα η αμερικάνικη εισβολή είχε αποτύχει να φέρει μόνιμα αποτελέσματα. Και το αντίτιμο ήταν το ξύπνημα του κινήματος που θα έφερνε την πτώση του Νίξον τρία χρόνια μετά.

Το αντιπολεμικό κίνημα, η άρνηση των Αμερικάνων φαντάρων να πολεμήσουν, το ολοένα αυξανόμενο κόστος του πολέμου και πάνω από όλα η ηρωική αντίσταση των εκατομμυρίων φτωχών αγροτών της Ινδοκίνας θα οδηγούσαν τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό στην πρώτη μεγάλη στρατιωτική του ήττα.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΙΛΙΟΝ - ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

TETARTH 6/5 , 7μμ
Κραχ οικονομικό, πολιτικό, ιδεολογικό
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΑΙΓΑΛΕΩ

TETARTH 6/5 , 7μμ
(https://join.skype.com/eXytgWtYm3QV)
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΜΑΡΟΥΣΙ

TETARTH 6/5, 7.30μμ
(fb.com/sekmarousiou)
Ήταν ο Β' Π.Π. αντιφασιστικός;
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ - ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

• TETARTH 6/5, 7μμ
(fb.com/sekneasionias)
Στοπ στο αντιπεριβαλλοντικό νομοσχέδιο
Ομιλητής: Θάνος Τζινιέρης
• TETARTH 13/5, 7μμ
(fb.com/sekneasionias)
Οι γυναίκες στην πανδημία
Ομιλήτρια: Γεωργία Κόφφα

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

• TETARTH 6/5 , 7.30μμ
(fb.com/sekneouirakleiou)
120 χρόνια Παντελής Πουλιόπουλος
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη
• TETARTH 13/5 , 7.30μμ
(fb.com/sekneouirakleiou)
Ιταλία 1920, η «κόκκινη διετία»
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΠΕΡΑΙΑΣ

TETARTH 6/5,
γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι, δημαρχείο, 7μμ
(fb.com/sekpeiraia)
Το κραχ του 1929
Ομιλητής: Έλις Μουτσέλι

ΠΑΓΚΡΑΤΙ - ΒΥΡΩΝΑΣ

TETARTH 6/5, 7μμ
(join.skype.com/g1ewTS8hdZVM)
Εκτρώσεις ελεύθερες και δωρεάν
Ομιλήτρια: Μαρία Γεωργίου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

TETARTH 6/5, 7μμ
(fb.com/sekgiannena)
Το ΣΕΚΕ στην Τρίτη Διεθνή
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλου

ΒΟΛΟΣ

TETARTH 6/5, 8μμ
(fb.com/sekvolou)

Εκτρώσεις ελεύθερες και δωρεάν
Ομιλήτρια: Τζένη Δεμφτζίδου

ΧΑΝΙΑ

TETARTH 6/5 7μμ
(fb.com/s.e.k.chanion)
ΣΥΡΙΖΑ, πόσο πιο δεξιά ακόμα;
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ – ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

TETARTH 6/5, 8μμ
Λένιν: Οι θέσεις του Απριλί
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΤΟΥΜΠΑ

TETARTH 6/5, 6μμ
Ο Μάης του '36 στη Θεσσαλονίκη
Ομιλητής: Νίκος Κοκκίνης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

TETARTH 6/5, 6μμ
Μαρξισμός, καταστροφή του περιβάλλον-τος και κορονοϊός
Ομιλητής: Βασίλης Τσιγαρίδας

ΚΑΜΑΡΑ

TETARTH 6/5, 6μμ
Μαρξισμός, καταστροφή του περιβάλλον-τος και κορονοϊός
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΗΡΑΚΛΕΟ

TETARTH 6/5 7.30μμ
(@sekhrakleiokrhths)
Το ΣΕΚΕ στην Τρίτη Διεθνή
Ομιλητής: Κώστας Δανακτής

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

TETARTH 6/5, 7μμ
(επικοινωνία: fb.com/sekampelo,
skype: https://bit.ly/SEKAMPELO)
Οι μάχες στην εκπαίδευση και το ν/σ
της Κεραμέως για την παιδεία
Ομιλήτρια: Αθανασία Κατσούλη

ΓΚΥΖΗ

TETARTH 6/5, 7μμ
Οι μάχες στην εκπαίδευση και το ν/σ της Κεραμέως για την παιδεία
Ομιλητές: Εύα Ηλιάδη, Άγγελος Διονυσια-κόπουλος

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

TETARTH 6/5, 7μμ
ΣΥΡΙΖΑ, πόσο πιο δεξιά ακόμα;
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγγόπουλος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

• TETARTH 6/5,
πλατεία Βουτιέ, Άνω Πετράλωνα, 6.30μμ
Αλληλεγγύη στους εργαζόμενους της τέχνης – Τέχνη από την κρίση στην εξέγερση

Ομιλητές: Βασίλης Κουκαλάني, σκηνοθέ-της, Κώστας Δαλαμάγκας, ηθοποιός
• TETARTH 13/5,
πλατεία Βουτιέ, Άνω Πετράλωνα, 7μμ
Για την εργατική έξοδο από την κρίση
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΘΗΣΒΟ

TETARTH 6/5 πάρκο Κονίστρα 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

(επικοινωνία: 306974820870)
TETARTH 6/5, 7μμ
Συνεχίζουμε με έμπνευση από την Πρωτομαγιά
Ομιλητής: Αλέξης Μαρτζούκος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5, 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Ιλρίντα Μουσαράϊ

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5 , 6μμ
(επικοινωνία: 6980011726)
Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5 , 7μμ
Οι μάχες στην εκπαίδευση και το ν/σ της Κεραμέως για την παιδεία
(fb.com/sekpatisia)
Ομιλητής: Σάνφο Μοχαμαντί

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5 , 7μμ
(https://tinyurl.com/omada-kipselis)
Εκτρώσεις ελεύθερες και δωρεάν
Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5, 7μμ
Στοπ στο αντιπεριβαλλοντικό νομοσχέδιο
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5, 7μμ
(skype – fb.me/ergatiki 6988391025)
Μαξ: Μισθός, τιμή, κέρδος
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5, 7μμ
Ο μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5, 7μμ
(join.skype.com/iwGKxkxToPg1)

Λένιν: Οι επιλογές της νίκης
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5, 8μμ
Η αντίσταση στις επιθέσεις της Κεραμέως στα σχολεία
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5, 7.30μμ
Οι αγώνες φέρνουν την άνοιξη – Πιάνουμε το νήμα των μαχών
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5 Πολυτεχνείο (προαύλιο) 5μμ
Η μάχη ενάντια στην επίθεση της Κεραμέως
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ – ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

• ΠΕΜΠΤΗ 7/5, 7μμ (fb.com/sekxalandri)
Στοπ στο αντιπεριβαλλοντικό νομοσχέδιο
Ομιλήτρια: Ρία Φρύσσα
• ΠΕΜΠΤΗ 14/5, 7μμ (fb.com/sekxalandri)
Για την εργατική έξοδο από την κρίση
Ομιλητής: Κώστας Τόδουλος

ΒΡΙΑΝΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5, 7μμ (fb.com/sekvril)
Ο ισπανικό εμφύλιος 1936
Ομιλητής: Θάνος Βύνιας

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5 δημαρχείο 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Δόμνα Κατμερτζή

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/5, δημαρχείο 6μμ
Για την εργατική έξοδο από την κρίση
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Συσκέψεις εργατικών ομάδων

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/5, 6μμ
(επικοινωνία 6972837702)

ΗΘΟΠΟΙΟΙ – ΜΟΥΣΙΚΟΙ - ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 9/5, 5μμ
(επικοινωνία 6934427116)

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΣΑΒΒΑΤΟ 9/5

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ Πλατεία Μυλωνάς 11.30πμ
ΓΚΥΖΗ Γαλαξίας Λουκάρεως 12μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Γκράβας 12μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασίου και Βείκου 12μμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Γαλαξίας 12μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Γαλαξίας Σεπόλια 12μμ
Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σκλαβενίτης12μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Αγορά Δαβάκη 11.30πμ
Ν. ΙΩΝΙΑ Λαϊκή 12μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Λαϊκή 1μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 11πμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Μετρό, Σκλαβενίτης 12μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιαωνίδου 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 11.30πμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάμε 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 11.30πμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Βασιλόπουλος Πλατεία 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ Λαϊκή Πάρκο Τρίτση 11πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πεζόδρομος Μουσείο ΕΑΜ 11.30πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πασαλιμάνι Ρολόι 11.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή Περιβολάκι 12.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή Βούλγαρη 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου και Γούναρη 11.30πμ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώος 11πμ

ΗΡΑΚΛΕΟ Λαϊκή Πατέλες 11πμ

ΠΑΤΡΑ My Market Αγ. Ανδρέας 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Λαϊκή Αγ. Μαρίνα 12μμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρ-τητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δρά-ση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύ-σει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι-νες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι με-γάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνα-τούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύ-χει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττή-θηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επι-κράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπά-θεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατι-κής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετ-πίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέ-ρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των αν-θρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστη-ρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθε-ρωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναι-κών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κα-ταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλού-το, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή ορ-γανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επα-ναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνα-μώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυ-χθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγι-κές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνο-λικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντο-γιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαη-λίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφείας 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

4/5, Θεσσαλονίκη - Συγκέντρωση ενάντια στο αντιπεριβαλλοντικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη. Φωτό: Ευκλείδης Μακρόγλου

Το πραξικόπημα Χατζηδάκη ενάντια στο περιβάλλον θα μείνει στα χαρτιά

Μαζικές συγκεντρώσεις ενάντια στο νομοσχέδιο του Χατζηδάκη έγιναν τη Δευτέρα 4 Μάη σε όλη την Ελλάδα. Στην πολύ μαζική συγκέντρωση στο Σύνταγμα, το παρών έδωσαν δεκάδες περιβαλλοντικές συλλογικότητες, δημοτικά σχήματα, πρωτοβουλίες γειτονιάς. Αγωνίστριες και αγωνιστές που δίνουν μάχες ενάντια στις ανεμογεννήτριες, τις εξορύξεις, τα φαραωνικά έργα, την καταπάτηση των ρεμάτων κ.ά. ήταν εκεί.

Το αντι-περιβαλλοντικό νομοσχέδιο, μεταξύ άλλων, προβλέπει το προχώρημα της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ, την επέκταση βιομηχανικών ανεμογεννητριών και φωτοβολταϊκών, την κατάργηση της προστασίας των περιοχών Natura, τη νομιμοποίηση αυθαιρέτων σε δάση, υγρότοπους και ρέματα, τις παρεμβάσεις σε δάση χωρίς την έγκριση δασικών υπηρεσιών, τη μεταφορά της διαχείρισης απορριμάτων σε ιδιώτες.

Όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή της η “Πρωτοβουλία Ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή”: “Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας φέρνει για ψήφιση στην Βουλή ένα νέο περιβαλλοντοκτόνο νομοσχέδιο. Με συνοπτικές και αδιαφανείς διαδικασίες (παρουσιάστηκε με 66 άρθρα κατά την διαβούλευση και φτάνει για ψήφιση με 130), μέσα σε συνθήκες καραντίνας και αγνοώντας προκλητικά τις αντιρρήσεις όλων των περιβαλλοντικών κινήσεων και κινημάτων, ο Χατζηδάκης προχωράει τα σχέδια λεηλασίας της φύσης για χάρη των κερδοσκοπών της αγοράς”.

Σε χαιρετισμό που απεύθυνε η **Ε. Τερζοπούλου** εκ μέρους της **ΡεμΑττικής**, είπε: “Το ψήφισμά μας στηρίζεται από πάνω από 170 συλλογικότητες εκ των οποίων 143 περιβαλλοντικά κινήματα και έχει συγκεντρώσει πάνω από 19 χιλιάδες υπογραφές. Αύριο 5/5 θα κατατεθούν στη Βουλή. Αυτή τη στιγμή γίνονται συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας σε άλλες 11 πόλεις.

Οι φορείς και κινήσεις για την προστασία των ρεμάτων χαιρετίζουν αυτή τη συγκέντρωση. Η ΡεμΑττική ήταν από τις πρώτες συλλογικότητες που αναλάβανε αυτή την πρωτοβουλία που κατάφερε να συγκεντρώσει όλο αυτό το περιβαλλοντικό κίνημα μετά από πολλά χρόνια. Αυτό το νομοσχέδιο που πάει τώρα να περάσει δεν είναι κάτι που αφορά μόνο τα ρέματα, ή μόνο τα βουνά, ή μόνο τις εξορύξεις στις περιοχές Natura. Είναι μια συνολική λαίλαπα πάνω στο περιβάλλον της χώρας μας. Τα ρέματα μαζί με τα δάση είναι οι φυσικοί πόροι του περιβάλλοντος και της ζωής. Είναι πολύ βασικό να τα προστατέψουμε. Έχουμε δώσει πολλές μάχες και είμαστε στο ΣτΕ απέναντι σε διάφορες προσπάθειες καταστροφής τους. Αυτό το νομοσχέδιο έρχεται να αποτελειώσει.

Ο αγώνας δεν θα τελειώσει εδώ. Είτε η κυβέρνηση της ΝΔ καταφέρει να το περάσει με ψήφους 13 βουλευτών, γιατί τότε θα αποφασίσουν για το μέλλον του περιβάλλοντος της χώρας, είτε όχι, ο αγώνας θα συνεχιστεί. Χρειάζεται όλα τα κινήματα που συσπειρωθήκαμε σε αυτή τη μάχη να συνεχίσουμε: θα χρειαστούν προσφυγές, αγώνες, στην πράξη να ακυρώ-

σουμε όλες αυτές τις επενδύσεις. Να είμαστε μαζί μέχρι τέλους, η λεηλασία της φύσης δεν πρέπει να περάσει”!

Η **Δ. Βήνη**, μέλος της πρωτοβουλίας “**Όχι λιμάνι στην Πειραική**” τόνισε: “Εδώ και έναν μήνα στην Πειραική συντελείται ένα περιβαλλοντικό έγκλημα, προπομπός όσων θα ακολουθήσουν. Η COSCO καταστρέφει ένα τοπίο προτεραιότητας χωρίς να έχει πάρει τις εγκεκριμένες άδειες και χωρίς γνωμοδότηση από την περιφέρεια. Εν μέσω πανδημίας δουλεύει 16 και 20 ώρες τη μέρα, αγνοώντας την τοπική κοινωνία. Κάθε μέρα οι κάτοικοι προσπαθούμε να σταματήσουμε αυτό το έγκλημα εναντίον του τοπίου, του περιβάλλοντος, της δημόσιας υγείας”.

Ο **Γ. Σηφακάκης**, εκ μέρους της “Πρωτοβουλίας Ενάντια στην Περιβαλλοντική Καταστροφή και την Κλιματική Αλλαγή” χαιρέτισε λέγοντας: “Νομίζουν ότι θα ψηφίσουν στα γρήγορα και στα μουλχτά το νομοσχέδιο που καταστρέφει τα πάντα, αλλά λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο. Όσες και όσοι είμαστε ενάντια στα περιβαλλοντοκτόνα σχέδια είμαστε περισσότερες και περισσότεροι. Το ίδιο μήνυμα στείλαμε και στην Πρωτομαγιά με τις απεργιακές διαδηλώσεις παρά την απαγόρευση και την τρομοκρατία. Έχουμε τη δύναμη να ανατρέψουμε όλα αυτά που προσπαθεί να κάνει η κυβέρνηση, τις επιθέσεις στους μισθούς, στις δουλειές, στο περιβάλλον. Μπορεί να έχουν την πλειοψηφία στη Βουλή για τα νομοσχέδια αλλά δεν έχουν τη δύναμη να τα εφαρμόσουν. Επόμενοι σταθμοί πρέπει να είναι να ενώσουμε τις φωνές μας με τους εργαζόμενους που απεργούν και αγωνίζονται. Εργαζόμενους στο θέαμα, στα νοσοκομεία, στην εκπαίδευση. Όλες και όλοι μαζί ενάντια στην κυβέρνηση, μπορούμε να νικήσουμε”.

Τη Δευτέρα ήταν επίσης προγραμματισμένο έκτακτο δημοτικό συμβούλιο Αθηνών με θέμα το νομοσχέδιο Χατζηδάκη. Μετά την απόσυρση του άρθρου 99 με το οποίο το νομοσχέδιο θα έδινε άδειες σε μεγαλοξενοδόχους να αλωνίζουν στην Αθήνα η συνεδρίαση αναβλήθηκε. Η “**Ανταρσία στις Γειτονίες της Αθήνας**” εν όψει της συνεδρίασης είχε προτείνει ψήφισμα ενάντια στο αντιπεριβαλλοντικό νομοσχέδιο, στο οποίο υπογραμμίζεται ανάμεσα σε άλλα ότι: “Η τρέχουσα οικουμενική κρίση υποδεικνύει ότι πρέπει να φροντίσουμε για τη διατήρηση, την προστασία και την αποκατάσταση του περιβάλλοντος. Το νομοσχέδιο έρχεται προς ψήφιση εν μέσω μιας πρωτόγνωρης κατάστασης όπου οι πολίτες δεν έχουμε δικαίωμα να ασκήσουμε τα στοιχειώδη συνταγματικά/δημοκρατικά μας δικαιώματα, να καλέσουμε συσκέψεις/συνελεύσεις, να συνεδριάσουν τα συλλογικά μας όργανα. Απαιτούμε την άμεση απόσυρση του νομοσχεδίου με τίτλο «Εκσυγχρονισμός Περιβαλλοντικής Νομοθεσίας» στο σύνολό του”. Ο **Π. Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος με την “Ανταρσία στις Γειτονίες της Αθήνας”, δήλωσε ότι η απόσυρση του άρθρου 99 δεν δικαιολογεί την αναβολή του δημοτικού συμβουλίου.

Μπορείτε να υπογράψετε το ψήφισμα των περιβαλλοντικών οργανώσεων εδώ: chng.it/kYpwSGGCdB

Α.Φ.

ΤΗΝΟΣ

Βρήκαν τον κόσμο μπροστά τους

Την ίδια μέρα που σε όλη τη χώρα γίνονταν διαδηλώσεις ενάντια στο αντιπεριβαλλοντικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη, οι κάτοικοι της Τήνου έδιναν κι αυτοί τη μάχη να μπλοκάρουν στην πράξη τις “επενδύσεις”. Όπως αναφέρουν στη σελίδα “**Η Τήνος κατά των ανεμογεννητριών**”:

“Είμαστε αναγκασμένοι, ακόμη και εν μέσω των ιδιαίτερων συνθηκών που βιώνουμε λόγω του Κορονοϊού, να δηλώσουμε έμπρακτα στο βουνό, απέναντι από τις μπετονιέρες και την αστυνομία, την μαζική αντίθεση του νησιού μας απέναντι στα σχέδια τους.

Ήδη, πριν να κατοχυρωθούν και όλες αυτές οι επιπλέον διευκολύνσεις που θα προσπαθήσουν το απόγευμα να ψηφίσουν, έχουμε εδώ και ένα χρόνο γίνει μάρτυρες ενός συστήματος που προμοδοτεί με όλους τους τρόπους καθιστώντας νομότυπη μια αμφιλεγόμενη εγκατάσταση για την οποία εκκρεμούν δικαστικές αποφάσεις και που κυρίως αγνοεί την τόσο έντονη και σταθερή εναντίωση του ντόπιου πληθυσμού”.

Οι κάτοικοι σταμάτησαν τις μπουλντόζες και τις μπετονιέρες με τα αυτοκίνητά τους. Η μάχη ενάντια στις ανεμογεννήτριες έχει ξεκινήσει εδώ και περίπου ένα χρόνο και με συνεχείς κινητοποιήσεις οι κάτοικοι του νησιού είχαν καταφέρει να αναγκάσουν την “Ενεργειακή Κυκλάδων” να κάνει πίσω στο σχέδιό της να εγκαταστήσει ανεμογεννήτριες στο βουνό στα Πράσσα, παρά το γεγονός ότι επιστρατεύτηκαν ακόμα και τα ΜΑΤ. Τώρα, εν μέσω πανδημίας με την απαγόρευση κυκλοφορίας σε ισχύ, επιχειρήθηκε για μια ακόμη φορά να υλοποιηθεί η επένδυση, με την επιχείρηση να ρίχνει μπετά στις 24 Απρίλη. Για ακόμη μια φορά όμως βρήκαν το κίνημα μπροστά τους.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Σύγκρουση με ΜΑΤ και φασίστες

Βίαιη συντονισμένη επίθεση φασιστών και αστυνομίας με στυλιάρια, δακρυγόνα και κρότου λάμψης στην αντιφασιστική συγκέντρωση που γινόταν στις 4 Μάη στην Πλατεία Ελευθερίας στο Ηράκλειο της Κρήτης καταγγέλλει η **ΚΕΕΡΦΑ Ηρακλείου**. Όπως αναφέρει η ανακοίνωση:

«Η Κρήτη είναι ένα νησί που έχει δείξει ξεκάθαρα τα αντιφασιστικά χαρακτηριστικά του, κλείνοντας όλα τα γραφεία της ναζιστικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής.

Το κάλεσμα σε δήθεν αυθόρμητες (στην πραγματικότητα οργανωμένες από ακροδεξιούς κύκλους) ρατσιστικές εκδηλώσεις μίσους, είναι πρόκληση για έναν τόπο που ακόμα θυμάται τις θηριωδίες των ναζί στα καμένα χωριά του. Ο δημοκρατικός κόσμος του νησιού έχει δείξει επανειλημμένα ότι οι φασίστες είναι ανεπιθύμητοι και δεν πρόκειται να κάνει πίσω ούτε αυτή τη φορά.

Σαν ΚΕΕΡΦΑ Ηρακλείου συμμετείχαμε στην σημερινή μαζική αντιφασιστική συγκέντρωση στην πλατεία Ελευθερίας. Εκεί γίναμε μάρτυρες για άλλη μια φορά της συνεργασίας ΕΛ.ΑΣ. και φασιστών, οι οποίοι συντονισμένα κύκλωσαν και επιτέθηκαν ταυτόχρονα στον συγκεντρωμένο κόσμο με στυλιάρια, χειροβομβίδες κρότου-λάμψης και δακρυγόνα. Σαν αποτέλεσμα η αστυνομία παρέδωσε την πλατεία στους φασίστες για να κάνουν τη φιάστα τους.

Δεν μας πτοούν, η σημερινή συγκέντρωση ήταν μία πρώτη απάντηση στη ρατσιστική υστερία που καλλιεργείται από την κυβέρνηση της ΝΔ και τις ακροδεξιές συμμορίες. Συνεχίζουμε τη μάχη για να εκκενωθούν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των προσφύγων, να σταματήσει η συνεργασία φασιστών-αστυνομίας και για να δηλώσουμε μαζί με όλο τον προοδευτικό κόσμο του νησιού ότι οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι στις πόλεις μας».

Γιατί χρειαζόμαστε και πώς θα χτίσουμε την εργατική έξοδο

Κυκλοφόρησε το τεύχος 140 (Μάης-Ιούνης) του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω, δίνοντας μας όλα τα απαραίτητα όπλα “Για την εργατική διέξοδο από την κρίση”.

Στο ομώνυμο άρθρο, η **Μαρία Στύλου** δείχνει ότι πίσω από το ψέμα περί “επιτυχημένης αντιμετώπισης της πανδημίας” που προσπαθεί να περάσει ο Μητσοτάκης, κρύβεται η βαθιά ύφεση, η όξυνση της εκμετάλλευσης των εργατών, οι ιδιωτικοποιήσεις και η προσπάθεια αξιοποίησης της καραντίνας για να προωθηθούν σκανδαλώδη νομοσχέδια, όπως του Χατζηδάκη για το περιβάλλον και της Κεραμέως για την Παιδεία. Σε αυτά προστίθενται μια σειρά αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις και τα σκάνδαλα των εκατομμυρίων που δόθηκαν σε “κολλητούς” κλινικάρχες, καναλάρχες και σχολάρχες. Με όλη την ΕΕ να παρουσιάζει γενικευμένη εικόνα κρίσης, οι εργατικές αντιστάσεις δείχνουν τον δρόμο να βγούμε από το αδιέξοδο: ο ξεσηκωμός στα νοσοκομεία στις 7 Απρίλη άνοιξε το δρόμο. Συνέχισαν με αγώνες οι εκπαιδευτικοί, οι εργαζόμενοι σε τουρισμό-επισιτισμό και άλλοι. Η εξάπλωση της πανδημίας έδειξε καθαρά ότι οι εργάτες και οι εργάτριες είναι αυτοί που κρατούν την κοινωνία όρθια και ο καπιταλισμός αυτός που την κάνει να νοσεί. Αυτή η κίνηση της τάξης είναι η ελπίδα, και χρειάζεται μια αποφασισμένη επαναστατική αριστερά να τη στηρίξει και να τη συνδέσει με την πάλη ενάντια στο σύστημα.

Ο **Πάνος Γκαργκάνας** συνεχίζει σκιαγραφώντας την πολυεπίπεδη ευθύνη του συστήματος για την πανδημία και τις δραματικές επιπτώσεις της, στο άρθρο **“Η πολλαπλή αποτυχία του καπιταλισμού”**. Οι εικόνες της πανδημίας μιλούν από μόνες τους, αλλά το άρθρο δεν μένει εκεί: η γεωργική παραγωγή και η βιομηχανία τροφοίμων με όρους κέρδους, καθώς και η παραγωγή ενέργειας που καταστρέφει το περιβάλλον στρώνουν το δρόμο σε ισχυρά παθογόνα. Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές καθιστούν τα Εθνικά Συστήματα Υγείας ανέτοιμα, το κυνήγι του κέρδους αποτρέπει την έρευνα από το να στραφεί σε εμβόλια που θα έσωζαν ζωές. Οι συνθήκες εργασίας και ζωής της εργατικής τάξης επιβάλλουν τον συνωστισμό. Οι πολιτικές με τις οποίες αντιμετωπίστηκε η κρίση τα προηγούμενα χρόνια αύξησαν την φτώχεια και έκαναν πιο ευάλωτη την παγκόσμια οικονομία, αλλά δεν υπάρχουν άλλες συνταγές. Μια εργατική στρατηγική εξόδου πια είναι ζήτημα ζωής και θανάτου.

Μέσα στην πανδημία η εκπαίδευση δέχεται κι αυτή χτυπήματα, όπως περιγράφει στο άρθρο της **“Μια άλλη εκπαίδευση είναι αναγκαία και επική”** η **Σταυρούλα Πανίδου**. Η τηλεεκπαίδευση ανέδειξε περισσότερο από ποτέ τις ανισότητες στην πρόσβαση στην εκπαιδευτική διαδικασία. Ταυτόχρονα, η προσπάθεια του Υπουργείου να συνεχίσει το διδακτικό έτος για να διεξαχθούν οι

εξετάσεις ανέδειξε ότι αυτές δεν είναι εχέγγυο ποιότητας των σπουδών αλλά ένας καθαρά ταξικός μηχανισμός ελέγχου της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και του είδους της Παιδείας που παρέχεται: προσαρμοσμένη στις ανάγκες της παραγωγής για το κέρδος. Όπως υποδηλώνει ο τίτλος του, το άρθρο παρουσιάζει πώς η δημιουργικότητα μαθητών/τριών και εκπαιδευτικών και η ισότητα θα μπορούσε να διαμορφώσει ένα σχολείο πραγματικά για τις ανάγκες της εργατικής τάξης και ανατρέχει σε επαναστατικές διαδικασίες όπως της Παρισινής Κομμούνας και της Ρώσικης Επανάστασης όπου έγιναν αυτές οι προσπάθειες.

Γυναίκες

Ένα κομμάτι της εργατικής τάξης που δέχεται από τα πιο βάνουσα χτυπήματα μέσα στην πανδημία είναι οι γυναίκες, όπως υποστηρίζει η **Κατερίνα Θωίδου** στο άρθρο της **“Η πανδημία και οι γυναίκες: Δεν θέλουμε να είμαστε ‘ηρωίδες’, θέλουμε να είμαστε ελεύθερες”**. Ο συνδυασμός του εγκλεισμού στο σπίτι με τη διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών και τον παραδοσιακό ρόλο που επιφυλάσσει στις γυναίκες ο καπιταλιστικός τρόπος αναπαραγωγής της εργατικής τάξης έχει σημάνει αύξηση της καταπίεσης. Έρχεται να προστεθεί στις ανισότητες που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες μέσα στην κρίση -επισφαλής, ανασφάλιση εργασία σε μεγαλύτερα ποσοστά, ανεργία κλπ. Το άρθρο προτείνει την εργατική απάντηση: μαζικές και μόνιμες προσλήψεις στο κοινωνικό

κράτος, μέτρα προστασίας κακοποιημένων γυναικών, πάλη για μια κοινωνία που η φροντίδα θα είναι κοινωνική και όχι ιδιωτική υπόθεση της πυρηνικής οικογένειας.

Στο άρθρο **“Ένγκελς: Ο ‘στρατηγός’ της επαναστατικής θεωρίας και πράξης”** ο **Λεάνδρος Μπόλαρης** αναλύει τη συμβολή του Ένγκελς στην πάλη της εργατικής τάξης για την απελευθέρωση. Περιγράφοντας τη ζωή του, το γραπτό του έργο, τη συμμετοχή του στους αγώνες της εργατικής τάξης καθώς και την παρέμβασή του στην Αριστερά και το κίνημα της εποχής του, το άρθρο δείχνει ότι ο Ένγκελς ήταν πολύ παραπάνω από “αχώριστος φίλος και συνεργάτης” του Καρλ Μαρξ.

Ο **Γιώργος Πίπτας** δείχνει πώς η πανδημία ξεσκεπάσε και από μια ακόμη άποψη αυτό το σύστημα, στο άρθρο του **“Μετανάστες, πρόσφυγες και ρατσισμός στον καιρό της Πανδημίας”**, με τους ρατσιστικούς μύθους να γίνονται θρύψαλα και τις προτεραιότητες της κυβέρνησης ΝΔ και της ΕΕ να ανακόψουν τις προσφυγικές ροές την ίδια ώρα που η πανδημία χτυπούσε την πόρτα να βγάζουν μάτι. Ο νέος νόμος για το άσυλο, ο εγκλεισμός των προσφύγων, το κυνηγητό με αφορμή την απαγόρευση κυκλοφορίας, δείχνουν τις προθέσεις της κυβέρνησης να συνεχίσει τον πόλεμο σε βάρος των προσφύγων. Όμως απέναντι υπάρχει μια μεγάλη δύναμη που ήδη έχει αναγκάσει την κυβέρνηση σε υποχωρήσεις και μπορεί να πάει αυτή τη μάχη μέχρι το τέλος: το εργατικό αντιρατσιστικό κίνημα στην Ελλάδα και διεθνώς.

Ο **Νίκος Λούντος**, στο άρθρο του **“Ο ‘Τραμπ της Ινδίας’ αντιμετώπισε με μαζική αντίσταση”** αναλύει την κατάσταση της Ινδίας υπό την ακροδεξιά διακυβέρνηση Μόντι που κέρδισε τις εκλογές το 2019. Βρίσκει τις ρίζες της ανόδου της ακροδεξιάς και της ανάπτυξης φασιστικών οργανώσεων στην Ινδία στην ίδια την ίδρυση του κράτους, τις φοβερές ανισότητες πλάι στη φρενήρη “ανάπτυξη”, ενώ εξηγεί τον ρόλο της ισλαμοφοβίας στη διαδικασία αυτή καθώς και τα λάθη της Αριστεράς. Η προοπτική για τη μάχη ενάντια στον Μόντι, τους φασίστες και συνολικά ενάντια στην κρίση της Ινδίας βρίσκεται στα εκατομμύρια των εργατών που ξεσηκώνονται.

Στις βιβλιοκριτικές αυτού του τεύχους: Ο **Κώστας Πίπτας** παρουσιάζει το **“10+1 Μύθοι για το Κυπριακό”**, του Νικόλα Κυριακού. Η **Αφροδίτη Φράγκου** παρουσιάζει τις αγορεύσεις στη δίκη της Χρυσής Αυγής **“Με τις μέλισσες ή με τους λύκους”** του Θανάση Καμπαγιάννη και **“Το «άλλο άκρο» στο εδώλιο: δικαιοσύνη ή ατιμωρησία ξανά;”** του Κώστα Παπαδάκη. Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** παρουσιάζει το **“Η Αριστερά τώρα! Ή Ο δρόμος προς την ανασυγκρότηση”** του Πέτρου Λινάρδου Ρυλμόν.

Αφροδίτη Φράγκου

Νικηφόρα έληξε η απεργία Δημάκη

Το Συμβούλιο των Φυλακών Γρεβενών κάνει δεκτό το αίτημα του κρατούμενου, ήτοι τη μεταγωγή του σε κατάσταση κράτησης πλησίον του ακαδημαϊκού ιδρύματος στο οποίο σπουδάζει”.

Με αυτήν την απόφαση έληξε νικηφόρα στις 30 Απρίλη η δεύτερη απεργία πείνας και δίψας που έχει πραγματοποιήσει ο Βασίλης Δημάκης για να έχει ο ίδιος και όλοι οι κρατούμενοι το δικαίωμα στην εκπαίδευση.

Ήταν ταυτόχρονα μια νίκη δική του και μια νίκη του πλατιού κινήματος αλληλεγγύης που στήριξε τον αγώνα του να μεταφερθεί πίσω στις φυλακές Κορυδαλλού -από τις φυλακές Γρεβενών όπου τον είχαν μεταφέρει τιμωρητικά επειδή συμμετείχε στις κινητοποιήσεις των κρατουμένων στον Κορυδαλλό για τις συνθήκες ενόψει της επιδημίας.

Όλες και όλους

«Ο Βασίλης ετοιμάζει τη δήλωση λήξης της απεργίας πείνας και δίψας. Νίκησε γιατί είχε όλες και όλους εσάς: είχε τους καθηγητές του, τους συμφοιτητές του, τον κόσμο που κινητοποιήθηκε, έβγαλε ψηφίσματα, υπέγραψε, μίλησε ανοιχτά» όπως δήλωσε χαρακτηριστικά ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δικηγόρος του Βασίλη Δημάκη.

«Σήμερα 30/4/2020 και μετά την απόφαση του Συμβουλίου των Φυλακών Γρεβενών όσον αφορά την επαναμεταγωγή μου στις φυλακές Κορυδαλλού για την απρόσκοπτη συνέχιση των σπουδών μου, αποφάσισα να σταματήσω την απεργία πείνας και δίψας που έθεσε για δεύτερη φορά την υγεία μου σε κίνδυνο» ανέφερε ο Βασίλης Δημάκης στη δήλωσή του, ένα ευχαριστήριο μήνυμα ονομαστικά προς όλους όσους του συμπαραστάθηκαν -«καθώς και τον κάθε έναν πολίτη ξεχωριστά που βοήθησε με τη συμπαράστασή του στον αγώνα μου για ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση αλλά και το συνταγματικό δικαίωμα της ελευθεροστομίας εν καιρώ δημοκρατίας».

Γ.Π.

Η πιο διεθνιστική Πρωτομαγιά

Εργατική Πρωτομαγιά στο Χονγκ Κονγκ. Φωτό: AP

Τι παράδοξο! Η φετινή Πρωτομαγιά, στις πιο πιεσμένες συνθήκες, κάτω από απαγορεύσεις και περιορισμούς ήταν μια από τις πιο διεθνιστικές Πρωτομαγίες των τελευταίων δεκαετιών. Την ώρα που οι κυβερνήσεις αλληλοκατηγορούνται και αλληλοσαμποτάρονται για το ποιος φταίει και ποιος θα πληρώσει την κρίση, ένα κόκκινο νήμα ενώνει εργάτες και εργάτριες σε όλο τον κόσμο με τα ίδια αιτήματα: δεν θα μας στείλετε στο θάνατο για τα κέρδη σας, δεν θα σας αφήσουμε να αξιοποιήσετε την πανδημία για να μας ξεζουμίσετε κι άλλο, φέρτε πίσω όλα όσα μας κλέψατε τα τελευταία χρόνια όταν υποσχόσασταν πως ξαναστήνατε την οικονομία στα πόδια της.

Οι από πάνω βλέπουν τον κίνδυνο αυτής της αντεπίθεσης. Γι' αυτό και φέτος, αν και οι πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις ήταν περιορισμένες ή συμβολικές, τα μέσα ενημέρωσης των αφεντικών έδωσαν μεγάλη προσοχή. Οι εικόνες από την Αθήνα και η επιτυχία της συγκέντρωσης στο Σύνταγμα έγιναν πρώτη είδηση σε όλα τα διεθνή ρεπορτάζ για την Πρωτομαγιά, αλλά δεν ήταν οι μόνες. Στο μακρινό Σίδνεϊ της Αυστραλίας όπου η οικονομία έχει ήδη συρρικνωθεί κατά 10%, οι σύντροφοι της **Solidarity**, της αδελφής εφημερίδας της Εργατικής Αλληλεγγύης γράφουν πως "150 αυτοκίνητα και ποδήλατα συμμετείχαν στο κονβόι της Πρωτομαγιάς που στηρίχθηκε από συνδικάτα όπως των Ναυτεργατών, των Οικοδόμων, της Εκπαίδευσης και των εργαζόμενων στο Λιανικό Εμπόριο και τα Φαστ Φουντ. Ή-

μερα είναι η παγκόσμια μέρα της εργατικής τάξης. Είναι θεμελιώδους σημασίας ο κόσμος της εργατικής τάξης να απορρίψει τις επιθέσεις και τη λιτότητα που ξεδιπλώνεται. Δεν θα αποδεχτούμε οι εργάτες που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της μάχης να δεχθούν επιθέσεις στους μισθούς και στα δικαιώματά τους", είπε ο γραμματέας των Ναυτεργατών του Σίδνεϊ στην ομιλία του".

Ένα από τα σημάδια της μεγάλης ανάγκης για διεθνιστική αλληλεγγύη ήρθε από τις ΗΠΑ. Εκεί που γεννήθηκε αλλά επισήμως δεν γιορτάζεται η Πρωτομαγιά. Κι όμως φέτος,

στους χώρους που βρίσκονται σε κλητοποίηση και αναβρασμό στη διάρκεια της πανδημίας, πρωτοβουλίες εργατών και τοπικά συνδικάτα οργάνωσαν απεργίες και δράσεις την Πρωτομαγιά. Τονίζοντας ότι θέλουν να βρίσκονται στον αγώνα την ίδια μέρα με τους εργάτες όλου του κόσμου και όχι μόνοι τους την πρώτη Δευτέρα του Σεπτεμβρίου, την επίσημη "Μέρα της Εργασίας". Συγκεντρώσεις έγιναν έξω από αποθήκες της Amazon. Στο Όκλαντ της Καλιφόρνιας οι λιμενεργάτες οργάνωσαν απεργία και κονβόι αλληλεγγύης στους δρόμους της πόλης. Στο Σαν

Φρανσίσκο εργαζόμενοι από τους χώρους "πρώτης γραμμής" με πρώτους τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία έκαναν διαδηλώσεις και συνέχισαν τον συντονισμό με πρωτοβουλίες αλληλεγγύης στις γειτονιές και αντιρατσιστικές οργανώσεις -οι Αφροαμερικανοί πληρώνουν δυσανάλογα και την πανδημία και τις συνέπειες των απολύσεων.

Στις χώρες όπου η καραντίνα συνεχίζεται πιο αυστηρά, τα συνδικάτα οργάνωσαν διαδικτυακές εκδηλώσεις, αλλά από τη Γαλλία ως τη Νότια Κορέα, την Ινδονησία και το Πακιστάν βγήκαν και στους δρόμους,

με πανό, πικέτες και τηρώντας τις απαραίτητες αποστάσεις. Στη Γερμανία οργάνωθηκαν διαδηλώσεις σε διάφορες πόλεις, από το Βερολίνο ως τη Βαυαρία.

Στην Τουρκία η αστυνομία συνέλαβε 15 συνδικαλιστές που αφήσαν την απαγόρευση της διαδήλωσης, ανάμεσά τους την επικεφαλής της συνομοσπονδίας DISK. Στο Χονγκ Κονγκ η αστυνομία επιτέθηκε με δακρυγόνα στον κόσμο που άρχισε να συγκεντρώνεται, για να διαλύσει τη διαδήλωση. Φοβούνται ότι το κίνημα που συγκλόνισε το Χονγκ Κονγκ (και την Κίνα) για μήνες από πέρυσι την Άνοιξη θα επανέλθει. Στον Λίβανο η Πρωτομαγιά έγινε κομμάτι της μαζικής επανεμφάνισης του κινήματος που ανέτρεψε την κυβέρνηση το περασμένο φθινόπωρο.

Και ο Λίβανος και το Χονγκ Κονγκ και άλλα σημεία στέλνουν ένα ακόμη μήνυμα που τρομάζει τις κυβερνήσεις. Όχι μόνο ότι η εργατική τάξη είναι εδώ και θα δώσει τη μάχη για να μην πληρώσει και αυτή την κρίση, αλλά και ότι οι βδομάδες της καραντίνας δεν λειτούργησαν σαν εκτόνωση των εκρηκτικών πολιτικών κρίσεων που συσσωρεύονταν. Το αντίθετο, λειτούργησαν σαν χύτρα όπου αυξήθηκαν όλες οι πιέσεις και μπορεί να σκάσουν πριν ή αφού ανοίξει λίγο το καπάκι. Χώρες όπως το Σουδάν, η Αλγερία, το Ιράκ που βρέθηκαν στο χείλος της επανάστασης, θα βγουν από την καραντίνα με τις οικονομίες τους σε αχανές τοπίο λόγω της κατάρρευσης των τιμών του πετρελαιο.

Νίκος Λούντος

Τα μέτρα "εξόδου" από την καραντίνα διεθνώς αντί να μειώνουν, εντείνουν τη διπλή πίεση που βιώνει ο απλός κόσμος όλες αυτές τις βδομάδες για το αν θα αφεθεί στο έλεος της ασθένειας και των διαλυμένων συστημάτων Υγείας ή θα αφεθεί στη μοίρα και στην πείνα του κλεισμένος στο σπίτι. Το άνοιγμα της οικονομίας γίνεται με βάση τις απαιτήσεις των αφεντικών, όχι με βάση τις ανάγκες. Ακόμη και το άνοιγμα των σχολείων γίνεται με βάση το πόσο βαραίνει στην επιβράδυνση της κερδοφορίας, γι' αυτό και αλλού πάνε για γρήγορο άνοιγμα και αλλού λένε από Σεπτέμβριο και βλέπουμε. Και για πολύ κόσμο -πολλά εκατομμύρια σε ολόκληρο τον πλανήτη- άνοιγμα της οικονομίας δεν σημαίνει επιστροφή στη δουλειά, αλλά ανεργία με χειρότερους όρους από πριν.

Οι ειδήσεις για τις εκατομμύρια χαμένες θέσεις εργασίας στις αεροπορικές εταιρείες, στα ξενοδοχεία, τον τομέα της ενέργειας και της ψυχαγωγίας δεν είναι απλή στατιστική για τον κόσμο που χάνει τη δουλειά του και για την οικογένειά του. Απέναντι σε αυτά, οι κυβερνήσεις βάζουν μπρος το χαλάρωμα της καραντίνας, χωρίς να ξέρουν ούτε πώς, ούτε γιατί και χωρίς τον παραμικρό συντονισμό. Πίσω από τη βιτρίνα των διεθνών οργανισμών και της συνεργασίας, αυτό που αναδεικνύεται στην πρώτη γραμμή είναι ο άγριος ανταγωνισμός μεταξύ των κρατών και των επιχειρήσεων για το ποιος θα πληρώσει την κρίση.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αυτή που ξεμπροστιάζεται περισσότερο από όλους. Αυτές τις μέρες αυξάνονται οι τσακωμοί για το ποιος εκμεταλλεύεται τη χαλάρωση των ελέγχων για τις κρατικές ενισχύσεις. Η Γερμανία αντιπροσωπεύει το 50% των κρατικών επιδοτήσεων που έχουν δοθεί σε επιχειρήσεις στη

Τα μέτρα "εξόδου" εντείνουν την πίεση

διάρκεια της πανδημίας, καταγγέλλει η κυβέρνηση της Ισπανίας. Διαστρεβλώνεται η "ελεύθερη αγορά". Μα, δώστε κι εσείς να σώσετε τα αφεντικά της χώρας σας, τους απαντάει η Γερμανία και η Αυστρία, μην ζητάτε να ξελασπώσουν οι γερμανικές τράπεζες τους Ισπανούς ξενοδόχους.

Παγκόσμια αβεβαιότητα

Όπως και στη διάρκεια της κρίσης του 2007-2008, την ώρα που οι κυβερνήσεις της ΕΕ ξεσκίζονται, στις ΗΠΑ η ομοσπονδιακή τράπεζα (Fed) έχει τη δυνατότητα να ρίξει 50 δις δολάρια σε "ρευστότητα". Όμως, οι συνθήκες παγκόσμιας αβεβαιότητας είναι τέτοιες που ο Αμερικάνος πολυδισεκατομμυριούχος Γουόρεν Μπάφετ πουλάει όλες τις μετοχές του σε αεροπορικές εταιρείες και δηλώνει πως δεν βρίσκει καμιά επένδυση σε κανέναν τομέα της οικονομίας που να αξίζει τον κόπο να χρηματοδοτηθεί. Η Disney, αυτός ο γίγαντας της ψυχαγωγίας, έχει στείλει 100 χιλιάδες εργαζόμενους στα σπίτια τους. Είναι τόσο μεγάλη η συζήτηση για την αδυναμία τους να ελέγξουν τις πολιτικές συνέπειες που η ίδια η Fed ανέδειξε και δημοσίευσε έρευνα για τη σύνδεση μεταξύ των θανάτων από την Ισπανική γρίπη και την άνοδο του ναζιστικού κόμματος στη Γερμανία στη δεκαετία του '20 και του '30.

Η Αργεντινή και ο Λίβανος οδεύουν προς πιθανή κήρυξη χρεοκοπίας αυτή τη βδομάδα. Στο μεταξύ, οι αναπτυσσόμενες χώρες που υποτίθεται (χάρη και σε αρκετά μαγειρεμένα στατιστικά) ότι γλύτωσαν από το πρώτο κύμα του κορονοϊού, καλούν

τον κόσμο τους τώρα να ξαναπάει στη δουλειά για να τροφοδοτηθεί η παγκόσμια αλυσίδα παραγωγής, ενώ από άποψη δημόσιας υγείας βρίσκονται σε χειρότερο σημείο από όταν επιβλήθηκε καραντίνα.

Τα συνδικάτα αναδεικνύονται σε κρίσιμο παράγοντα για πραγματική έξοδο από την κρίση. Ακόμη και τα στοιχειώδη μέτρα που υπόσχονται οι κυβερνήσεις για την επιστροφή στα εργοστάσια, τα γραφεία και τα θρανία ποιος θα τα επιβλέψει; Ποιος θα τα επιβάλει; Οι βιομήχανοι σαν αυτούς της Βόρειας Ιταλίας που έστειλαν τον κόσμο σε μαζικό θάνατο; Οι φίλοι του Μπόρις Τζόνσον στη Βρετανία που λένε πως θα επιτρέπονται πρόσωπο με πρόσωπο επικοινωνίες στο χώρο δουλειάς αλλά μέχρι... 15 λεπτά;

Τώρα είναι η στιγμή για οργάνωση όλων στα συνδικάτα, στήσιμο επιτροπών υγιεινής και ασφάλειας σε κάθε γραφείο ώστε η επιστροφή ή μη-επιστροφή να γίνει με τους όρους που συμφέρουν την πλειοψηφία. Και για σύνδεση όλων αυτών των πρωτοβουλιών με τη συνολική μάχη για δουλειές και μισθούς, παίρνοντας στα χέρια μας τις επιχειρήσεις που τα αφεντικά θα βγάλουν "μη-κερδοφόρες" το επόμενο διάστημα. Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα για εργατική έξοδο από την κρίση έρχεται σαν ανάγκη από κάθε σημείο του πλανήτη όπου η εργατική τάξη αντιστάθηκε χωρίς φόβο αυτούς τους μήνες και βγαίνει χωρίς φόβο απέναντι στα αφεντικά που έδειξαν με όλους τους τρόπους τι άχρηστη και παρασιτική τάξη είναι.

Άνοιξε το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Το MB ανοίγει ξανά με εκπτώσεις, διαδικτυακές εκδηλώσεις και νέα έκδοση για τη Μέση Ανατολή

Με μια βδομάδα μεγάλων προσφορών και εκπτώσεις 40% στις εκδόσεις του άνοιξε, μετά από ενάμιση μήνα, το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο στις 4 Μάη. Ευχαριστούμε όσους συμμετείχαν στο 'εναρκτήριο λάκτισμα' της Δευτέρας, αλλά και όλους και όλες που στήριξαν τη λειτουργία μας όλο αυτό το διάστημα του 'κλεισίματος' κάνοντας ηλεκτρονικές παραγγελίες, προβάλλοντας τα βιβλία μας σε διαδικτυακές εκδηλώσεις/συζητήσεις, ενισχύοντας οικονομικά το MB με 'ανοικτούς λογαριασμούς'. Η έκπτωση 40% στις εκδόσεις μας θα διαρκέσει μέχρι 11 Μάη και σας περιμένουμε στη Φειδίου 14 για να σας προτείνουμε ανάμεσα σε εκατοντάδες τίτλους με παλιές και νέες κυκλοφορίες.

Με τη δύναμη των επαναστατικών ιδεών συνεχίζουμε ενάντια στο σύστημα της κρίσης και της πανδημίας. Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο οργανώνει μια σειρά βδομαδιατικών διαδικτυακών εκδηλώσεων-βιβλιοπαρουσιάσεων: η πρώτη είναι την Παρασκευή 15/5, 6.30μμ, για το τελευταίο βιβλίο μας «Ελλάδα-Τουρκία: η σύγκρουση των υποϊμπεριαλισμών». Θα ακολουθήσουν άλλες δύο που θα βασίζονται σε άρθρα του νέου τεύχους του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Η πρώτη για τις γυναίκες μέσα στην πανδημία και το βιβλίο «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών». Η δεύτερη αφιερωμένη στα 200 χρόνια από τη γέννηση του Φρίντριχ Ένγκελς και τα βιβλία «Σοσιαλισμός – ουτοπικός ή επιστημονικός» και «Ο Ένγκελς και η καταγωγή της ανθρώπινης κοινωνίας».

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο επανέρχεται δυναμικά και στην εκδοτική του δραστηριότητα. Στις 18 Μάη θα κυκλοφορήσει η νέα έκδοσή του «Μέση Ανατολή: από το διαρκή πόλεμο στη διαρκή επανάσταση» με κείμενα του Νίκου Λούντου. Θα έχει γύρω στις 150 σελίδες και τιμή 8 ευρώ. Θα ακολουθήσει σύντομα η έκδοση ενός βιβλίου για την περιβαλλοντική καταστροφή που σπέρνει ο καπιταλισμός και τις πραγματικές αιτίες που κρύβονται πίσω από τις πανδημίες των κορονοϊών.

Μην χάσετε την ευκαιρία. Οργανώστε επισκέψεις στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, αξιοποιήστε τη 'βδομάδα εκπτώσεων', συντονιστείτε στις διαδικτυακές εκδηλώσεις μας και επικοινωνήστε στο τηλ. 2105247584 και στο μέιλ marxistiko@yahoo.gr για κάνετε από τώρα τις παραγγελίες σας.

Κώστας Πίττας

